

พงศกษัตริย์ ฉบับที่หนึ่ง

บทที่ 1

ดาวิดทรงพระชรา

1 บัดนี้กษัตริย์ดาวิดมีพระชนมายุและทรงพระชรามากแล้ว และพวกเขาได้ห่มพระองค์ด้วยเสื้อผ้าทั้งหลาย แต่พระองค์ก็ยังไม้อ่อน

2 ฉะนั้นพวกผู้รับใช้ของพระองค์จึงกราบทูลพระองค์ว่า “ขอให้เสาะแสวงหาหญิงสาวพรหมจารีคนหนึ่งมาถวายแด่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และขอให้เธอยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์ และให้เธอทะนุถนอมพระองค์ และให้เธอนอนในพระทรงของพระองค์ เพื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จะได้ทรงอบอุ่น”

3 ดังนั้นพวกเขาได้แสวงหาหญิงสาวที่สวยงามคนหนึ่งตลอดทั่วเขตแดนทั้งหลายของอิสราเอล และได้พบอาบิซาคชาวชูเนม และได้้นำเธอมาเฝ้ากษัตริย์

4 และหญิงสาวคนนั้นงดงามยิ่งนัก และได้ทะนุถนอมกษัตริย์ และอยู่ปรนนิบัติพระองค์ แต่กษัตริย์หาได้ทรงร่วมกับเธอไม่

อาโดเนียฮ์วางแผนขึ้นเป็นกษัตริย์

5 แล้วอาโดเนียฮ์ โอรสของพระนางฮักกิทได้ยกตัวเองขึ้น โดยกล่าวว่า “เราจะเป็นกษัตริย์” และท่านได้เตรียมพวกรถม้าศึกและทหารม้าทั้งหลาย และพลทหารห้าสิบคนเพื่อวิ่งนำหน้าท่าน

6 และพระราชบิดาของท่านไม่เคยขัดใจ

ท่านในเวลาใด ๆ เลย โดยตรัสว่า “ทำไมเจ้าได้กระทำเช่นนั้นเล่า” และท่านเป็นชายรูปงามด้วย และมารดาของท่านได้ให้บังเกิดท่านถัดจากอับซาโลม

7 และท่านได้ปรึกษากับโยอาบบุตรชายของเศรยาร์และกับอาบียาธาร์ผู้เป็นปุโรหิต และเขาทั้งสองซึ่งติดตามอาโดเนียฮ์ได้ช่วยเหลือท่าน

8 แต่ศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา และนาธันผู้พยากรณ์ และชิมอี และเรอี และพวกวีรบุรุษซึ่งเป็นของดาวิด ไม่ได้อยู่ฝ่ายอาโดเนียฮ์

9 และอาโดเนียฮ์ได้ฆ่าแกะ และพวกวัวตัวผู้ และพวกสัตว์อ้วนพี ข้างศิลาแห่งโคเฮเลท ซึ่งอยู่ข้าง ๆ เอนโรเกล และได้เชิญพวกพี่น้องทั้งสิ้นของท่าน คือพวกราชโอรสของกษัตริย์ และประชากรทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ คือพวกผู้รับใช้ของกษัตริย์

10 แต่นาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์ และพวกวีรบุรุษ และซาโลมอนน้องชายของท่าน ท่านไม่ได้เชิญ

นาธันกับพระนางบัทเชบา

วางแผนให้ซาโลมอนขึ้นครองครอง

11 ฉะนั้นนาธันจึงทูลพระนางบัทเชบาพระราชมารดาของซาโลมอน โดยทูลว่า “พระนางไม่ทรงได้ยินหรือว่า อาโดเนียฮ์โอรสของพระนางฮักกิทได้ทรงครอบครองแล้ว และดาวิดเจ้านายของพวกข้าพระองค์ไม่ได้ทรงทราบเรื่องนี้

(1) 1 พศด 23:1 (3) ยชว 19:18; 1 ซมอ 28:4; 1 พกษ 2:17 (5) 2 ซมอ 3:4; 15:1 (6) 2 ซมอ 3:3-4; 1 พศด 3:2 (7) 2 ซมอ 20:25 (8) 2 ซมอ 8:18; 21:1; 23:8 (9) ยชว 15:7; 18:16; 2 ซมอ 17:17 (10) 2 ซมอ 12:24 (11) 2 ซมอ 3:4

12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ขอร้อง
พระนาง ขอข้าพระองค์ถวายคำปรึกษาแด่
พระนาง เพื่อพระนางจะได้ทรงช่วยชีวิต
ของพระนางเอง และชีวิตของซาโลมอน
โอรสของพระนางไว้

13 ขอพระนางเสด็จไปและเข้าเฝ้า
กษัตริย์ดาวิด และกราบทูลพระองค์ว่า
‘โอ กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระ
องค์ได้ทรงปฏิบัติกับสาวใช้ของพระ
องค์ไว้มิใช่หรือ โดยตรัสว่า “ซาโลมอน
บุตรชายของเจ้าจะครองราชย์ต่อจากเรา
แน่นอน และเขาจะนั่งบนพระที่นั่งของ
เรา” ดังนั้นเหตุไฉนอาโดเนียห์จึงได้
ครองราชย์เล่า’

14 ดุเถิด ขณะที่พระนางกราบทูลกษัตริย์
อยู่ที่นั่น ข้าพระองค์จะตามพระนางเข้าไป
เฝ้าด้วย และยืนยันบรรดาคำกราบทูลของ
พระนาง”

15 และพระนางบัทเชบาได้เข้าไปเฝ้า
กษัตริย์ในห้องบรรทม และกษัตริย์ทรง
พระชรามาก และอาบิชากชาวชูเนมก็
กำลังอยู่ปรนนิบัติกษัตริย์

16 และพระนางบัทเชบาน้อมตัวลง และ
กราบถวายบังคมกษัตริย์ และกษัตริย์ตรัส
ว่า “เจ้าประสงค์สิ่งใด”

17 และพระนางทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่
เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ได้ทรง
ปฏิบัติโดยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พระองค์ต่อสาวใช้ของพระองค์ โดยตรัส
ว่า ‘ซาโลมอนบุตรชายของเจ้าจะครอง
ราชย์ต่อจากเราแน่นอน และเขาจะนั่งบน

พระที่นั่งของเรา’

18 และบัดนี้ ดุเถิด อาโดเนียห์ก็ครอง
ราชย์แล้ว และตอนนี้ กษัตริย์เจ้านายของ
หม่อมฉัน พระองค์ไม่ได้ทรงทราบเรื่องนี้
19 และท่านได้ฆ่าพวกวิวัดผู้ และพวก
สัตว์อ้วนพี และแกะเป็นอันมาก และได้
เชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ และอาบิยา-
ธาร์ผู้เป็นปุโรหิต และโยอาบผู้บัญชาการ
กองทัพ แต่ซาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์
ท่านหาได้เชิญไม่

20 และพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านาย
ของหม่อมฉัน สายตาของคนอิสราเอลทั้ง
สิ้นก็เพ่งดูพระองค์ เพื่อพระองค์จะตรัส
แก่พวกเขาว่า ผู้ใดจะนั่งบนพระที่นั่งของ
กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันต่อจากพระ
องค์

21 มิฉะนั้นจะเป็นดังนี้ เมื่อกษัตริย์เจ้า
นายของหม่อมฉันจะล่วงลับไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์แล้ว หม่อมฉัน
และซาโลมอนบุตรชายของหม่อมฉันก็จะ
ถูกนับว่าเป็นผู้กระทำความผิด”

22 และดุเถิด ขณะที่พระนางกำลังกราบ
ทูลกษัตริย์อยู่ นาอันผู้พยากรณ์ได้เข้ามา
ด้วย

23 และพวกเขากราบทูลกษัตริย์ โดยทูล
ว่า “ดุเถิด นาอันผู้พยากรณ์” และเมื่อ
นาอันเข้ามาต่อพระพักตร์กษัตริย์ เขาก็
ถวายบังคมกษัตริย์โดยชนหน้าของตนลง
ถึงพื้น

24 และนาอันกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ พระองค์

(13) 1 พกษ 1:30; 1 พศด 22:9-13

(17) 1 พกษ 1:13, 30 (19) 1 พกษ 1:7-9, 25

(21) พบญ 31:16; 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 2:10

ตรัสไว้แล้วหรือว่า ‘อาโดเนียห์จะครองราชย์ต่อจากเรา และท่านจะนั่งบนพระที่นั่งของเรา’

25 เพราะท่านได้ลงไปวันนี้ และได้มาพวกวิวัดผู้ และพวกสัตัวอ้วนพี และแกะเป็นอันมาก และได้เชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ และพวกผู้บัญชาการกองทัพ และอาบียาธาร์ผู้เป็นปุโรหิต และดูเถิดพวกเขากำลังกินและดื่มต่อหน้าท่านและกล่าวว่า ‘ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองกษัตริย์อาโดเนียห์เถิด’

26 แต่ข้าพระองค์ คือข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ และศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา และชาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์ ท่านหาได้เชิญไม่

27 เรื่องนี้ถูกกระทำโดยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์หรือ และพระองค์ไม่ได้ทรงสำแดงเรื่องนี้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์เลยว่ ผู้ใดจะนั่งบนพระที่นั่งของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ต่อจากพระองค์”

28 แล้วกษัตริย์ดาวิดทรงตอบและตรัสว่า “จงเรียกบัทเชบาให้มาหาเรา” และพระนางได้เสด็จมาเข้าเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ และยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์

29 และกษัตริย์ทรงปฏิญาณและตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ผู้ใดทรงได้จิตวิญญาณของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก

30 เหมือนอย่างที่เราได้ปฏิญาณต่อเจ้าโดยพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

โดยกล่าวว่า ‘ชาโลมอนบุตรชายของเจ้าจะครองราชย์ต่อจากเราเป็นแน่ และเขาจะนั่งบนพระที่นั่งของเราแทนเรา’ เรากิจจะทำอย่างนั้นวันนี้แน่นอน”

31 แล้วพระนางบัทเชบาก็ขับพระพักตร์ของพระนางลงถึงดิน และถวายบังคมกษัตริย์ และกราบทูลว่า “ขอกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของหม่อมฉันทรงพระเจริญเป็นนิตย์”

32 และกษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “จงเรียกศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา มาหาเรา” และพวกเขาได้มาเข้าเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์

33 และกษัตริย์ตรัสกับพวกเขาเช่นกันว่า “จงพาพวกผู้รับใช้ของเจ้านายของพวกเจ้าไปพร้อมกับพวกเจ้า และจัดให้ชาโลมอนโอรสของเราขึ้นขี่ล่อของเรา และนำเขาลงไปที่กิโชน

34 และให้ศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์เจิมตั้งเขาไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลที่นั่น และพวกท่านจงเป่าด้วยแตร และกล่าวว่า ‘ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองกษัตริย์ชาโลมอนเถิด’

35 แล้วพวกท่านต้องขึ้นมาตามเขา เพื่อเขาจะได้มานั่งบนพระที่นั่งของเรา เพราะเขาจะได้เป็นกษัตริย์แทนเรา และเราได้ตั้งเขาไว้ให้เป็นผู้ครอบครองเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์”

36 และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา ทูลตอบกษัตริย์ และกราบทูลว่า “เอเมน

(25) 1 ซมอ 10:24; 1 พกษ 1:9, 19 (29) 2 ซมอ 4:9 (30) 1 พกษ 1:13, 17

(31) นทม 2:3; ดนล 2:4; 3:9 (33) 2 ซมอ 20:6; 2 พศด 32:30; 33:14; อสธ 6:8

(34) 1 ซมอ 10:1; 16:3, 12; 2 ซมอ 2:4; 5:3; 15:10; 1 พกษ 19:16 (36) ยรม 28:6

ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตั้งนั้นเช่นกันเถิด

37 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถิตอยู่กับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์มาแล้วฉันใด ก็ขอพระองค์ทรงสถิตอยู่กับซาโลมอนฉันนั้น และขอทรงกระทำให้พระที่นั่งของพระองค์ใหญ่ยิ่งกว่าพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์”

38 ดังนั้นศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา และคนเคเรธ และคนเปเลทได้ลงไป และจัดให้ซาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิด และได้นำท่านมาถึงกิโฮน

การเจิมตั้งซาโลมอนเป็นกษัตริย์

39 และศาโดกผู้เป็นปุโรหิตได้นำเขาสัตว์ที่บรรจุน้ำมันออกมาจากพลับพลา และเจิมตั้งซาโลมอน และพวกเขาได้เป่าแตรและประชากรทั้งสันทันก็กล่าวว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองกษัตริย์ซาโลมอนเถิด”

40 และประชากรทั้งสันทันก็ตามเสด็จพระองค์ไป และประชากรได้เป่าด้วยปี่ทั้งหลาย และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานยิ่งนัก จนกระทั่งแผ่นดินสะท้านหวั่นไหวด้วยเสียงของพวกเข

แผนการของอาโดเนียห์ล้มเหลว

41 และอาโดเนียห์ และบรรดาแขกเหรี้อที่อยู่กับท่านได้ยินเสียงนั้นเมื่อพวกเขาได้รับประทานเสร็จแล้ว และเมื่อโยอาบได้ยินเสียงแตร เขาก็กล่าวว่า “เหตุใดจึงมีเสียงดังอีกทีก็ครึกโครมนี้ขึ้นในนคร”

42 และขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ดูเถิดโยนาธานบุตรชายของอาปียาธาร์ผู้เป็นปุโรหิตก็มาถึง และอาโดเนียห์กล่าวกับเขาว่า “เข้ามาเถิด เพราะเจ้าเป็นชายกล้าหาญและนำข่าวดีทั้งหลายมา”

43 และโยนาธานตอบ และกล่าวแก่อาโดเนียห์ว่า “แท้จริง กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของพวกเราทรงแต่งตั้งให้ซาโลมอนเป็นกษัตริย์แล้ว

44 และกษัตริย์ได้ทรงส่งพร้อมกับซาโลมอน ศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา และคนเคเรธ และคนเปเลท และพวกเขาได้จัดให้ซาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์

45 และศาโดกผู้เป็นปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์ได้เจิมตั้งท่านไว้ให้เป็นกษัตริย์ในกิโฮน และพวกเขาได้ขึ้นมาจากที่นั่นด้วยความเปรมปรีดี จนกระทั่งนครสงเสียงกึกก้อง นี่เป็นเสียงที่พวกท่านได้ยิน

46 และซาโลมอนได้ประทับบนพระที่นั่งของราชอาณาจักรด้วย

47 และยิ่งกว่านั้นอีก บรรดาผู้รับใช้ของกษัตริย์ได้เข้ามาเพื่อถวายพระพรแด่กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของพวกเรา โดยทูลว่า ‘ขอพระเจ้าทรงกระทำให้พระนามของซาโลมอนดีกว่าพระนามของพระองค์ และขอทรงกระทำให้พระที่นั่งของซาโลมอนใหญ่ยิ่งกว่าพระที่นั่งของพระองค์’ และกษัตริย์ได้ทรงเอนพระกายลงบนแท่นบรรทม

(37) ยชว 1:5, 17; 1 ซมอ 20:13; 1 พกษ 1:47 (38) 2 ซมอ 8:18; 20:7; 23:20-23

(39) อพย 30:23, 25, 32; 1 ซมอ 10:24; 1 พศด 29:22 (42) 2 ซมอ 17:17, 20

(46) 1 พกษ 2:12; 1 พศด 29:23 (47) ปฐก 47:31; 1 พกษ 1:37

48 และกษัตริย์ได้ตรัสดังนี้ด้วยว่า ‘สาธุ-
การแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ผู้ซึ่งได้ประทานผู้หนึ่งให้นั่งบนพระที่นั่ง
ของเราวันนี้ และตาของเราเองได้เห็น
แล้ว’”

49 และบรรดาแขกเหรื่อของอาโดเนียห์ก็
กลัวและลุกขึ้น และทุกคนก็ไปตามทาง
ของตน

50 และอาโดเนียห์ก็กลัวเพราะเหตุซา-
โลมอน และได้ลุกขึ้น และไป และจับเชิง
งอนของแท่นบูชา

51 และมีคนกราบทูลซาโลมอน โดยทูล
ว่า “ดูเถิด อาโดเนียห์กลัวกษัตริย์ซาโล-
มอน เพราะดูเถิด ท่านได้จับเชิงงอนของ
แท่นบูชา โดยกล่าวว่า ‘ขอกษัตริย์ซาโล-
มอนทรงปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าวันนี้ว่า พระ-
องค์จะไม่ประหารผู้รับใช้ของพระองค์เสีย
ด้วยดาบ’”

52 และซาโลมอนตรัสว่า “ถ้าเขาจะสำ-
แดงตัวว่าเป็นคนที่สมควร จะไม่มีผมสัก
เส้นเดียวของเขาตกสู่พื้นดิน แต่ถ้าความ
ชั่วจะถูกพบในตัวเขา เขาก็ต้องตาย”

53 ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึงทรงส่งไป
และพวกเขานำท่านลงมาจากแท่นบูชา
และท่านก็มาและกราบลงต่อกษัตริย์ซา-
โลมอน และซาโลมอนตรัสแก่ท่านว่า “จง
ไปวังของท่านเถิด”

บทที่ 2

ดาวิดทรงสั่งสอนซาโลมอน

1 บัดนี้วันเหล่านั้นของดาวิดใกล้เข้ามา
แล้วที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ และพระ

องค์ทรงกำชับซาโลมอนราชโอรสของพระ
องค์ โดยตรัสว่า

2 “เรากำลังจะไปตามทางของแผ่นดิน
โลกทั้งสิ้นแล้ว ฉะนั้นเจ้าจงเข้มแข็ง และ
สำแดงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย

3 และจงรักษาคำกำชับของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเจ้า เพื่อจะดำเนินในพระ
มรรคาทั้งหลายของพระองค์ เพื่อรักษา
บรรดากฎเกณฑ์ของพระองค์ และเหล่า
พระบัญญัติของพระองค์ และบรรดาคำ
ตัดสินของพระองค์ และพระโอวาททั้ง
หลายของพระองค์ ตามที่ได้จารึกไว้ใน
พระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อเจ้าจะได้
จำเริญในการทั้งปวงที่เจ้ากระทำ และใน
ที่ใด ๆ ก็ตามที่เจ้าหันตัวเจ้าไป

4 เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงทำให้พระ
วณะของพระองค์ดำรงอยู่ต่อไป ซึ่งพระ
องค์ตรัสไว้เกี่ยวกับเรา โดยตรัสว่า ‘ถ้าลูก
หลานทั้งหลายของเจ้าระมัดระวังในวิถี
ทางของพวกเขา ที่จะดำเนินต่อหน้าเราใน
ความจริงด้วยสุดใจของพวกเขา และด้วย
สุดจิตของพวกเขา (พระองค์ตรัสว่า) ราช-
วงศ์ของเจ้าจะไม่ขาดสายที่จะนั่งบนพระ
ที่นั่งของอิสราเอล’

5 ยิ่งกว่านั้นเจ้าก็รู้อยู่ด้วยว่า โยอาบ
บุตรชายของเศรยาห์ได้กระทำอะไรแก่เรา
และว่าเราได้กระทำประการใดแก่ผู้บัญชา
การทั้งสองแห่งกองทัพของอิสราเอล คือ
แก่อับเนอร์บุตรชายของเนอร์ และแก่อามาสา
บุตรชายของเยเธอร์ ผู้ซึ่งเขาได้
ฆ่าเสีย และทำให้โลหิตแห่งยามสงคราม

(48) 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 3:6; สดด 132:11-12 (50) อพย 27:2; 1 พกษ 2:28 (52) 1 ซมอ 14:45

(1) ปฐก 47:29; พบญ 31:14 (2) พบญ 17:19-20; ยชว 23:14; 1 พศด 22:13

(3) พบญ 29:9; ยชว 1:7 (4) 2 ซมอ 7:12-13, 25; 1 พกษ 8:15 (5) 2 ซมอ 3:27, 39

ไหลในยามสันติ และได้วางโลหิตแห่งยามสงครามลงบนเข็มขัดที่อยู่รอบเอวของเขา และในรองเท้าที่ถูกสวมใส่บนเท้าของเขา 6 เพราะฉะนั้นเจ้าจงกระทำตามสติปัญญาของเจ้า และอย่าปล่อยให้ศีรษะหงอกของเขาลงไปสู่แดนคนตายอย่างสงบสุข 7 แต่จงแสดงความกรุณาต่อบุตรชายทั้งหลายของบารซิลัยคนกิเลอาด และจงยอมให้พวกเขาอยู่กับคนเหล่านั้นที่รับประทานที่โต๊ะของเจ้า เพราะว่าพวกเขาได้มาหาเราเช่นนั้น เมื่อเราได้หนีไปเพราะเหตุอัปชาโลมพี่ชายของเจ้านั้น 8 และดูเถิด ชิเมอีบุตรชายของเกราคนเบนยามินชาวบ้านบาธูริมอยู่กับเจ้า ผู้ซึ่งได้แข่งดำเรดด้วยคำแข่งดำอย่างร้ายกาจในวันที่เราไปยังมาหะนาอิม แต่เขาได้ลงมาต้อนรับเราที่แม่น้ำจอร์แดน และเราได้ปฏิญาณกับเขาโดยพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า ‘เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้าด้วยดาบ’ 9 เพราะฉะนั้นบัดนี้ เจ้าอย่าถือว่าเขาไม่มีความผิด เพราะเจ้าเป็นคนมีสติปัญญา และทราบว่าเขาควรจะกระทำประการใดแก่เขา แต่เจ้าจงนำศีรษะหงอกของเขาลงไปสู่แดนคนตายพร้อมด้วยโลหิต”

ดาวิดสิ้นพระชนม์

ชาโลมอนขึ้นครองครอง

(1 พศด 29:23-30)

10 ดังนั้นดาวิดได้ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้ในนครของดาวิด

11 และวันทั้งหลายที่ดาวิดทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอลนั้นเท่ากับสี่สิบปี พระองค์ได้ทรงครอบครองอยู่ในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์ได้ทรงครอบครองอยู่ในเยรูซาเล็มสามสิบสามปี

12 แล้วชาโลมอนได้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ได้รับการสถาปนาอย่างใหญ่หลวง

อาโดเนียห์ถูกประหารชีวิต

13 และอาโดเนียห์โอรสของพระนางฮักกิทมาเข้าเฝ้าพระนางบัทเชบาพระราชมารดาของชาโลมอน และพระนางตรัสว่า “เจ้ามาอย่างสันติหรือ” และท่านทูลว่า “อย่างสันติ”

14 ท่านทูลยิ่งกว่านั้นว่า “ข้าพระองค์มีเรื่องที่จะทูลพระองค์” และพระนางตรัสว่า “จงพูดไปเถิด”

15 และท่านทูลว่า “พระองค์ทรงทราบแล้วว่าราชอาณาจักรนั้นเป็นของข้าพระองค์ และคนอิสราเอลทั้งสิ้นก็เงยหน้าขึ้นมองข้าพระองค์ว่าข้าพระองค์จะได้ครอบครอง อย่างไรก็ตามก็ดีราชอาณาจักรได้ถูกหันไปเสีย และกลายเป็นของน้องชายของข้าพระองค์ ด้วยว่าราชอาณาจักรนั้นเป็นของพระองค์จากพระเยโฮวาห์

16 และบัดนี้ข้าพระองค์ทูลขอแต่ประการเดียวจากพระองค์ ขออย่าปฏิเสธข้าพระองค์เลย” และพระนางตรัสกับท่านว่า “จงพูดไปเถิด”

17 และท่านทูลว่า “ขอทูล ข้าพระองค์ขอ

(6) 1 พกษ 2:9 (7) 2 ซมอ 9:7, 10; 17:17-19 (8) 2 ซมอ 16:5-13; 19:18 (9) ปฐก 42:38; 44:31 (10) 2 ซมอ 5:7; 1 พกษ 1:21; 3:1; กจ 2:29 (11) 2 ซมอ 5:4-5; 1 พศด 3:4; 29:26 (12) 1 พกษ 1:46; 2:46; 1 พศด 29:23 (13) 1 ซมอ 16:4-5 (15) 1 พกษ 1:11 (17) 1 พกษ 1:3-4

ร้องพระองค์ กษัตริย์ซาโลมอน (ด้วยว่าพระองค์จะไม่ทรงปฏิเสธพระนาง) ขอพระองค์ทรงยกอาบิซาคชาวซูเนมให้แก่ข้าพระองค์เพื่อเป็นชายา”

18 และพระนางบัทเชบาตรัสว่า “ดีแล้ว เราจะทูลแทนเจ้าตอกษัตริย์”

19 ฉะนั้นพระนางบัทเชบาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน เพื่อทูลต่อพระองค์ด้วยเรื่องอาโดเนียห์ และกษัตริย์ได้ทรงลุกขึ้นเพื่อต้อนรับพระนาง และทรงคำนับพระนาง และได้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และรับสั่งให้นำพระแท่นมาถวายพระราชมารดาของกษัตริย์ และพระนางได้ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์

20 แล้วพระนางตรัสว่า “แม่จะขอสิ่งเล็กน้อยจากลูกสักอย่างหนึ่ง แม่ขอร้องลูกขอลูกอย่าปฏิเสธแม่เลย” และกษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า “ขอมาเถิด เสด็จแม่ของลูก ด้วยว่าลูกจะไม่ปฏิเสธเสด็จแม่เลย”

21 และพระนางตรัสว่า “ขอยกอาบิซาคชาวซูเนมให้แก่อาโดเนียห์พี่ชายของลูกเป็นชายาเถิด”

22 และกษัตริย์ซาโลมอนทรงตอบและตรัสกับพระราชมารดาของพระองค์ว่า “และทำไมเสด็จแม่จึงขออาบิซาคชาวซูเนมให้แก่อาโดเนียห์เล่า น่าจะขอราชอาณัติให้เขาด้วย เพราะเขาเป็นพี่ชายของลูก คือสำหรับเขา และสำหรับอาบิยาธาร์ผู้เป็นปุโรหิต และสำหรับโยอาบ

บุตรชายของเศรยาห์”

23 แล้วกษัตริย์ซาโลมอนทรงสาบานโดยพระเยโฮวาห์ โดยตรัสว่า “ขอพระเจ้าทรงกระทำต่อลูกและให้หนักยิ่งกว่าด้วย ถ้าอาโดเนียห์มิได้กล่าวถ้อยคำนี้ต่อชีวิตของเขาเองแล้ว

24 เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ผู้ซึ่งได้ทรงสถาปนาลูกไว้ และแต่งตั้งลูกไว้บนพระที่นั่งของดาวิดราชบิดาของลูก และผู้ซึ่งทรงตั้งราชวงศ์ของลูกไว้ ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ อาโดเนียห์จะต้องถูกประหารชีวิตวันนี้ฉันนั้น”

25 และกษัตริย์ซาโลมอนได้ทรงส่งไปโดยมือของเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา และเขาประหารชีวิตของอาโดเนียห์เสีย ท่านจึงถึงแก่ความตาย

อาบิยาธาร์ถูกปลด

ออกจากตำแหน่งปุโรหิต

26 และสำหรับอาบิยาธาร์ผู้เป็นปุโรหิตนั้น กษัตริย์ตรัสว่า “ท่านจงไปอยู่ที่อานาโธท ไปสู่ไร่นาของท่านเอง ด้วยว่าท่านสมควรตาย แต่ในเวลานี้เราจะไม่ประหารชีวิตของท่าน เพราะว่าท่านได้ห้ามหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าต่อพระพักตร์ดาวิดราชบิดาของเรา และเพราะท่านได้รับความทุกข์ยากในทุกสิ่งที่ราชบิดาของเราได้รับความทุกข์ใจ”

27 ดังนั้นซาโลมอนจึงทรงขับไล่อาบิยาธาร์เสียจากตำแหน่งปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะกระทำให้พระวณะ

(19) อพย 20:12 (22) 1 พกษ 1:6-7; 2:15; 1 พศด 3:2, 5 (23) นรธ 1:17

(24) 2 ซมอ 7:11, 13 (25) 2 ซมอ 8:18; 1 พกษ 4:4

(26) ยชว 21:18; 1 ซมอ 22:23; 23:6; 2 ซมอ 15:14 (27) 1 ซมอ 2:31-35

ของพระเยโฮวาห์สำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับวงศ์วานของเอลีในเมืองซีโลห์

โยอาบถูกประหารชีวิต

28 แล้วข่าวเหล่านี้มาถึงโยอาบ เพราะโยอาบได้หันไปตามอาโดเนียห์ ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้หันไปตามอับซาโลม และโยอาบได้หนีไปยังพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และจับเชิงนอนของแท่นบูชาไว้

29 และมีคนไปกราบทูลกษัตริย์ซาโลมอนว่า “โยอาบได้หนีไปยังพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และดูเถิด เขายู้ง้างแท่นบูชา” ดังนั้นซาโลมอนจึงส่งเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดาไป โดยตรัสว่า “จงไปประหารเขาเสีย”

30 และเบไนยาห์ได้มายังพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และกล่าวแก่เขาว่า “กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า จงออกมาเถิด” และเขากล่าวว่า “ไม่ออกไป แต่ข้าจะตายที่นี่” และเบไนยาห์ได้นำความไปกราบทูลกษัตริย์อีก โดยทูลว่า “โยอาบได้กล่าวดังนี้ และเขาตอบข้าพระองค์อย่างนี้”

31 และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “จงกระทำตามที่เขาได้พูดเถิด และประหารเขาเสีย และฝังเขาไว้ เพื่อเจ้าจะได้เอาโลหิตที่ไร้ความผิดซึ่งโยอาบได้กระทำให้หลังรินนั้นไปเสียจากเรา และจากวงศ์วานบิดาของเรา

32 และพระเยโฮวาห์จะทรงทำให้โลหิตของเขากลับมาตกบนศีรษะของเขาเอง ผู้ที่ได้ฆ่าชายสองคนที่ชอบธรรมยิ่งกว่าและดีกว่าตัวเขา และได้ฆ่าเขาทั้งสองด้วยดาบ

โดยที่ดาวิดราชบิดาของเราหาทรงทราบไม่ คืออับเนอร์บุตรชายของเนอร์ผู้บัญชาการกองทัพของคนอิสราเอล และอามาสาบุตรชายของเยเธอร์ผู้บัญชาการกองทัพของยูดาห์

33 ฉะนั้นโลหิตของเขาทั้งสองจะกลับมาอยู่บนศีรษะของโยอาบ และบนศีรษะแห่งเชื้อสายของเขาเป็นนิตย์ แต่สำหรับดาวิดและสำหรับเชื้อสายของพระองค์ และสำหรับราชวงศ์ของพระองค์ และสำหรับพระที่นั่งของพระองค์ จะมีสันติภาพอยู่เป็นนิตย์จากพระเยโฮวาห์”

34 ดังนั้นเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดาได้ขึ้นไป และฆ่าเขาและประหารเขาเสีย และเขาถูกฝังไว้ในบ้านของเขาเองในถิ่นทุรกันดาร

เบไนยาห์ได้เป็นแม่ทัพ

ศาโดกได้เป็นมหาปุโรหิต

35 และกษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดาในตำแหน่งของโยอาบเหนือกองทัพ และกษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งศาโดกผู้เป็นปุโรหิตไว้ในตำแหน่งของอาบียาธาร์

ชีเมอีถูกประหารชีวิต

36 และกษัตริย์ได้ทรงส่งไปและเรียกชีเมอีให้มาเข้าเฝ้า และตรัสกับเขาว่า “เจ้าจงสร้างบ้านหลังหนึ่งไว้สำหรับตนในกรุงเยรูซาเล็ม และอาศัยอยู่ที่นั่น และอย่าออกจากที่นั่นไปที่ไหนเลย

37 เพราะจะเป็นอย่างนี้ ในวันที่เจ้าออกไปและข้ามลำธารซิดโรนนั้น เจ้าจงรู้แน

(28) 1 พกษ 1:7, 50 (29) 1 พกษ 2:5-6 (30) อพย 21:14 (31) อพย 21:14; กตว 35:33; พบบัญ 19:13

(32) ปฐก 9:6; วนฉ 9:24, 57 (33) 2 ซมอ 3:29; สภษ 25:5 (35) กตว 25:11-13

(36) 2 ซมอ 16:5-13; 1 พกษ 2:8 (37) ลนต 20:9; ยชว 2:19; 2 ซมอ 1:16; 15:23

เถิดว่า เจ้าจะต้องตายอย่างแน่นอน โลหิตของเจ้าจะตกบนศิระของเจ้าเอง”

38 และซิเมอีทูลกษัตริย์ว่า “คำตรัสนั้นก็ดีแล้ว ตามที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตรัสนั้น ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำ” และซิเมอีได้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหลายวัน

39 และต่อมา เมื่อสิ้นสามปีแล้ว คนรับใช้สองคนของซิเมอีได้หนีไปยังอาคิซ โอรสของมาอาคาห์กษัตริย์แห่งเมืองกัท และมีบางคนบอกซิเมอี โดยกล่าวว่า “ดูเถิด พวกคนรับใช้ของท่านอยู่ในเมืองกัท”

40 และซิเมอีได้ลุกขึ้น และผูกอาสนาของเขา และไปเฝ้าอาคิซที่เมืองกัทเพื่อแสวงหาพวกคนรับใช้ของตน และซิเมอีได้นำพวกคนรับใช้ของตนมาจากเมืองกัท

41 และมีผู้กราบทูลซาโลมอนว่า ซิเมอีได้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกัท และกลับมาแล้ว

42 และกษัตริย์ได้ทรงส่งไปและเรียกซิเมอีให้มาเข้าเฝ้า และตรัสกับเขาว่า “เราได้ให้เจ้าปฎิญาณโดยพระเยโฮวาห์มิใช่หรือ และได้ตักเตือนเจ้าแล้ว โดยกล่าวว่า ‘เจ้าจงรู้แน่เถิดว่า ในวันที่เจ้าออกไป และเดินทางไปที่ใด ๆ ก็ตาม เจ้าจะต้องตายอย่างแน่นอน’ และเจ้าก็ได้ตอบเราว่า ‘คำตรัสที่ข้าพระองค์ได้ยินนั้นก็ดีแล้ว’

43 แล้วทำไมเจ้าจึงไม่รักษาคำปฎิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ และคำบัญชาที่เราได้กำชับเจ้านั้น”

44 กษัตริย์ตรัสยิ่งกว่านั้นกับซิเมอีว่า “เจ้าก็ทราบถึงความชั่วทั้งสิ้นซึ่งใจของเจ้าคิดนั้น ซึ่งเจ้าได้กระทำต่อดาวิดราชบิดาของเรา เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงนำความชั่วของเจ้ากลับมาสนองเหนือศิระของเจ้าเอง

45 และกษัตริย์ซาโลมอนจะได้รับพระพร และพระที่นั่งของดาวิดจะถูกสถาปนาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นนิรันดร์”

46 ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงบัญชาเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา ผู้ซึ่งได้ออกไปและประหารซิเมอีเสีย เขาจึงถึงแก่ความตาย และราชอาณาจักรถูกสถาปนาไว้ในพระหัตถ์ของซาโลมอน

บทที่ 3

ซาโลมอนทรงอภิเษกสมรส

กับราชธิดาของฟาโรห์

1 และซาโลมอนทรงสร้างสายสัมพันธ์กับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และทรงรับราชธิดาของฟาโรห์ และทรงนำพระนางเข้ามาอาศัยอยู่ในนครของดาวิด จนกระทั่งพระองค์ทรงสร้างพระราชวังของพระองค์เอง และพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จ

2 เว้นแต่ประชากรได้ถวายสัตวบูชาในสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย เพราะยังไม่ได้สร้างพระนิเวศน์ถวายแด่พระนามของพระเยโฮวาห์ จนถึงวันเหล่านั้น

3 และซาโลมอนทรงรักพระเยโฮวาห์ โดยดำเนินในบรรดากฎเกณฑ์ของดาวิดราชบิดาของพระองค์ เว้นแต่พระองค์ได้ทรง

(39) 1 ซมอ 27:2 (44) 1 ซมอ 25:39; 2 ซมอ 16:5-13; 2 พกษ 11:1, 12, 16

(45) 2 ซมอ 7:13; สภษ 25:5 (46) 1 พกษ 2:12; 1 พศด 1:1 (1) 2 ซมอ 5:7

(2) สดต 17:3-5; พบญ 12:2-5, 13-14; 1 พกษ 11:7 (3) พบญ 5:6; 1 พกษ 3:6, 14

ถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมในสถาน
บูชาบนที่สูงทั้งหลาย

ชาโลมอนทรงถวายเครื่องสัตวบูชา
และทูลขอสติปัญญา

(2 พศต 1:2-13)

4 และกษัตริย์ได้เสด็จไปที่เมืองกิเบโอน
เพื่อถวายสัตวบูชาที่นั่น เพราะที่นั่นเป็น
สถานบูชาบนที่สูงที่ใหญ่มาก ชาโลมอน
ได้ทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งพันตัวบน
แท่นบูชา

5 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ชาโลมอนที่
เมืองกิเบโอนเป็นความฝันในเวลากลาง
คืน และพระเจ้าตรัสว่า “จงขอสิ่งที่เจ้า
อยากได้จากเรา”

6 และชาโลมอนทูลว่า “พระองค์ได้ทรง
สำแดงความเมตตาอันใหญ่หลวงแก่ดาวิด
พระราชบิดาของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของ
พระองค์ ตามที่เสด็จพ่อดำเนินต่อพระ
พักตร์พระองค์ในความจริง และในความ
ชอบธรรม และความเที่ยงตรงแห่งใจต่อ
พระองค์ และพระองค์ได้ทรงรักษาความ
กรุณายังใหญ่ไว้เพื่อเสด็จพ่อ ที่พระองค์
ได้ประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่เสด็จพ่อ
เพื่อนั่งบนพระที่นั่งของเสด็จพ่อ ตามที่
เป็นอยู่ทุกวันนี้

7 และบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงกระทำ
ให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นกษัตริย์แทน
ดาวิดพระราชบิดาของข้าพระองค์ และข้า
พระองค์เป็นแต่เด็กน้อย ข้าพระองค์ไม่
ทราบว่าจะออกไปหรือเข้ามามีอย่างไรถูก

8 และผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ท่ามกลาง
ประชากรของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้
ทรงเลือกไว้ เป็นชนชาติใหญ่ ที่ไม่สา-
มารณับหรือคำนวณได้เพราะมีจำนวน
มหาศาล

9 เพราะฉะนั้น ขอประทานใจอันประกอบ
ด้วยความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
เพื่อจะวินิจฉัยประชากรของพระองค์ เพื่อ
ข้าพระองค์จะแยกแยะความแตกต่างระ-
หว่างความดีและความชั่ว เพราะว่าผู้ใด
เล่าจะสามารถวินิจฉัยประชากรมหาศาล
เช่นนี้ของพระองค์ได้”

10 และการทูลขอนี้เป็นที่พอพระทัยต่อ
องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่ชาโลมอนได้ทูลขอสิ่ง
นี้

11 และพระเจ้าตรัสกับชาโลมอนว่า
“เพราะเจ้าได้ขอสิ่งนี้ และไม่ได้ขอชีวิต
ยืนยาวสำหรับตัวเจ้าเอง และไม่ได้ขอ
ความมั่งคั่งสำหรับตัวเจ้าเอง และไม่ได้ขอ
ชีวิตของบรรดาศัตรูของเจ้าสำหรับตัวเจ้า
เอง แต่ได้ขอความเข้าใจสำหรับตัวเจ้าเอง
เพื่อแยกแยะความแตกต่างในการวินิจฉัย
12 ดูเถิด เราได้กระทำตามบรรดาถ้อยคำ
ของเจ้า ดูเถิด เราได้ให้ใจอันประกอบ
ด้วยสติปัญญาและความเข้าใจ จนไม่มีผู้
ใดที่เป็นเหมือนเจ้าก่อนเจ้า และจะไม่มี
ใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเป็นเหมือนเจ้า
เลย

13 และเราได้ให้สิ่งซึ่งเจ้าไม่ได้ขอแก่
เจ้าด้วย ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติ
ยศเพื่อว่าจะไม่มีองค์หนึ่งองค์ใดในท่าม-

(4) 1 พกษ 9:2; 1 พศต 16:39; 21:29 (5) กตว 12:6; 1 พกษ 9:2; 11:9; 2 พศต 1:7

(6) 2 ซมอ 7:8-17; 1 พกษ 1:48 (7) กตว 27:17; 2 ซมอ 5:2 (8) ปฐก 13:6; 15:5

(9) 2 ซมอ 14:17; 2 พศต 1:10 (11) ยก 4:3 (12) 1 พกษ 4:29-31; 5:12; 10:24 (13) 1 พกษ 4:21, 24

กลางกษัตริย์ทั้งหลายที่จะเป็นเหมือนกับ
เจ้าเลย ตลอดวันทั้งคืนของเจ้า

14 และถ้าเจ้าจะดำเนินในทางทั้งหลาย
ของเรา เพื่อรักษาบรรดากฎเกณฑ์ของเรา
และบัญญัติทั้งหลายของเรา ตามที่ดาวิด
บิดาของเจ้าได้ดำเนินนั้น แล้วเราจะให้วัน
ทั้งหลายของเจ้ายืนยาวขึ้น”

15 และซาโลมอนก็ตื่นบรรทม และดูเถิด
เป็นความฝัน และพระองค์ได้เสด็จมาที่
กรุงเยรูซาเล็ม และประทับยืนอยู่ต่อ
หน้าหีบแห่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์
และถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาและถวาย
เครื่องสันติบูชาทั้งหลาย และพระราชทาน
เลี้ยงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์

การพิสูจน์สติปัญญาของซาโลมอน

16 แล้วหญิงสองคนที่เป็นโสเภณีมาเฝ้า
กษัตริย์ และยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
17 และหญิงคนหนึ่งทูลว่า “โอ ข้าแต่เจ้า
นายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์และผู้
หญิงคนนี้อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน และ
ข้าพระองค์ได้คลอดบุตรคนหนึ่งขณะที่
นางนั้นก็อยู่ในบ้าน

18 และต่อมา ในวันที่สามหลังจากข้าพระ
องค์ได้คลอดบุตรแล้ว หญิงคนนี้ได้
คลอดบุตรด้วย และข้าพระองค์ทั้งสองคน
อยู่ด้วยกัน ไม่มีคนแปลกหน้าคนใดอยู่
กับข้าพระองค์ทั้งสองในบ้านนั้น มีแต่ข้า
พระองค์สองคนอยู่ในบ้านนั้น

19 และบุตรของหญิงคนนี้ก็ตายเสียใน
เวลากลางคืน เพราะนางนอนทับบุตรนั้น

20 และนางได้ลุกขึ้นในเวลาเที่ยงคืน และ

เอาบุตรชายของข้าพระองค์ไปจากข้างข้า
พระองค์ ขณะที่สาวใช้ของพระองค์หลับ
อยู่ และวางบุตรนั้นไว้ในอกของนาง และ
เอาบุตรของนางที่ตายแล้วนั้นวางไว้ในอก
ของข้าพระองค์

21 และเมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้นในตอนเช้า
เพื่อจะให้บุตรของข้าพระองค์กินนม ดู
เถิด ทารกนั้นตายเสียแล้ว แต่เมื่อข้าพระ
องค์ได้พินิจดูในตอนเช้า ดูเถิด ทารกนั้น
ไม่ใช่บุตรชายของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระ
องค์ได้คลอดมา”

22 และหญิงอีกคนนั้นพูดว่า “ไม่ใช่ แต่
ทารกที่มีชีวิตอยู่นั้น เป็นบุตรชายของ
ฉัน และทารกที่ตายเป็นบุตรชายของเธอ”
และหญิงคนแรกนั้นพูดว่า “ไม่ใช่ แต่
ทารกที่ตายเป็นบุตรชายของเธอ และ
ทารกที่มีชีวิตอยู่นั้น เป็นบุตรชายของ
ฉัน” นางทั้งสองพูดกันดังนี้ต่อพระพักตร์
กษัตริย์

23 แล้วกษัตริย์ตรัสว่า “คนหนึ่งพูด
ว่า ‘นี่เป็นบุตรชายของฉันที่มีชีวิตอยู่
และบุตรชายของเธอเป็นทารกที่ตายแล้ว’
และอีกคนนั้นพูดว่า ‘ไม่ใช่ แต่บุตรชาย
ของเธอเป็นที่ตายแล้ว และบุตรชายของ
ฉันเป็นที่มีชีวิตอยู่’”

24 และกษัตริย์ตรัสว่า “เอาดาบเล่มหนึ่ง
มาให้เรา” และพวกเขาได้เอาดาบเล่ม
หนึ่งมาต่อพระพักตร์กษัตริย์

25 และกษัตริย์ตรัสว่า “จงแบ่งทารกที่มี
ชีวิตอยู่นั้นออกเป็นสองท่อน และให้ครึ่ง
หนึ่งแก่คนหนึ่ง และครึ่งหนึ่งแก่อีกคน

(14) 1 พกษ 6:12; 15:5; สดต 91:16

(15) ปฐก 40:20; 41:7; 1 พกษ 8:65; อสธ 1:3; ดนล 5:1; มก 6:21

(16) กตว 27:2

นั้น”

26 แล้วหญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่นั้นทูลกษัตริย์ เพราะว่าจิตใจของนางอวลัยในบุตรชายของนาง และนางทูลว่า “โอ ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงมอบทารกที่มีชีวิตอยู่นั้นให้เขาไปเถิด และขออย่าฆ่าทารกนั้นเลย” แต่หญิงอีกคนนั้นพูดว่า “อย่าให้ทารกนี้เป็นของฉันหรือของเธอเลย แต่แบ่งทารกออกเป็นสองท่อนเถิด”

27 แล้วกษัตริย์ทรงตอบและตรัสว่า “จงให้ทารกที่มีชีวิตอยู่แก่นางนั้น และอย่าฆ่าทารกนั้นเลย นางเป็นมารดาของทารกนั้น”

28 และคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ยินเรื่องการพิพากษาซึ่งกษัตริย์ได้ทรงพิพากษานั้น และพวกเขาก็เกรงกลัวกษัตริย์ เพราะพวกเขาเห็นว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์เพื่อกระทำการพิพากษา

บทที่ 4

ประมุขในสมัยอาณาจักรของซาโลมอน

1 ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึงทรงเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น

2 และเหล่านี้เป็นบรรดาประมุขซึ่งพระองค์ทรงมีอยู่ คืออาซาริยาห์บุตรชายของศาโดก ผู้เป็นปุโรหิต

3 เอลีโฮเรฟและอาหิยาห์บุตรชายทั้งหลายของชีซา เป็นพวกราชเลขา เยโฮซาห์บุตรชายของอาหิลูต เป็นเจ้ากรมสารบรรณ

4 และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา

เป็นผู้บัญชาการกองทัพ และศาโดกและอาบียาธาร์ เป็นพวกปุโรหิต

5 และอาซาริยาห์บุตรชายของนาธัน เป็นหัวหน้าพวกข้าหลวง และศาบุดบุตรชายของนาธัน เป็นราชมนตรี และเป็นพระสหายของกษัตริย์

6 และอาหิซาร์เป็นเจ้ากรมวัง และอาโดนีรัมบุตรชายของอับดา เป็นผู้ควบคุมคนที่ทำงานโยธา

ข้าหลวงผู้จัดหาเสบียงอาหาร สำหรับราชสำนัก

7 และซาโลมอนได้ทรงมีข้าหลวงสิบสองคนอยู่เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ผู้ซึ่งจัดหาเสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์และราชสำนักของพระองค์ ข้าหลวงแต่ละคนจัดหาเสบียงอาหารตามกำหนดเดือนของตนในหนึ่งปี

8 และเหล่านี้เป็นชื่อของพวกเขาคือ บุตรชายของเฮอร์ ในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม

9 บุตรชายของเดเคอร์ ในมาดาส และในซาลบิม และเบธเซเมช และเอโลนเบธ-ฮานัน

10 บุตรชายของเฮเสต ในอารูบโบท โสโคห์และแผ่นดินเฮเฟอร์ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับเขา

11 บุตรชายของอาบีนาตบ ในบริเวณโดร์ทั้งหมด ผู้ซึ่งมีทาสไพร่ของซาโลมอนเป็นภรรยา

12 บาอานาบุตรชายของอาหิลูต ทาอานาค และเมกิดโด และเบธซานทั้งหมด ซึ่งอยู่ข้างศาเรธานเชิงเมืองยิสเรเอลขึ้น

(26) ปฐก 43:30; อสย 49:15; ยรม 31:20 (28) 1 พกษ 3:9, 11-12; ดนล 1:17

(3) 2 ซมอ 8:16; 20:24 (4) 1 พกษ 2:27, 35

(5) 2 ซมอ 8:18; 15:37; 16:16; 20:26; 1 พกษ 4:7; 1 พศด 27:33 (6) 1 พกษ 5:14

อยู่กับเขา ตั้งแต่เบธซานถึงอาเบลเมโฮ-
ลาห์ คือจนถึงสถานที่ปากข้างโน้นของ
โยกเนอัม

13 บุตรชายของเกเบอร์ ในราโมทกิเล-
อาด เมืองทั้งหลายของยาอีร์บุตรชายของ
มนัสเสห์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาดขึ้นอยู่กับเขา
ดินแดนอาร์โกบซึ่งอยู่ในบาซาน นคร
ใหญ่หกสิบนครซึ่งมีเหล่ากำแพงเมือง
และตาลทองเหลืองทั้งหลายขึ้นอยู่กับเขา
ด้วย

14 อาหินาดับบุตรชายของอิดโด มี
มาหะนาอิม

15 อาหิมาอัส อยู่ในนัฟทาลี เขาได้
รับบาเสมีทราชธิดาของซาโลมอนมาเป็น
ภรรยาด้วย

16 บาอานาห์บุตรชายของหุซัย อยู่ในอา-
เซอร์และในอาโลท

17 เยโฮซาฟัทบุตรชายของปารูอาห์ ใน
อิสสาการ์

18 ซิเมอีบุตรชายของเอลาห์ ในเบนยา-
มิน

19 เกเบอร์บุตรชายของอูรี อยู่ในแผ่นดิน
กิเลอาด ในแผ่นดินของสิโหนกษัตริย์ของ
คนอาโมไรต์และของโอกกษัตริย์แห่งบา-
ซาน และท่านเป็นข้าหลวงคนเดียวซึ่งอยู่
ในแผ่นดินนั้น

20 คนยูดาห์และคนอิสราเอลนั้นมีจำ-
นวนมากมาย ตั้งเม็ดทรายแห่งทะเลเป็น
จำนวนมาก ซึ่งกินและดื่ม และสร้างความ
รื่นเริง

21 และซาโลมอนได้ทรงครอบครอง

เหนือราชอาณาจักรทั้งสิ้น ตั้งแต่แม่น้ำนั้น
ไปจนถึงแผ่นดินของคนฟีลิสเตีย และจน
ถึงพรมแดนของอียิปต์ พวกเขาได้ถวาย
บรรดาเครื่องบรรณาการ และปรนนิบัติ
ซาโลมอนตลอดวันทั้งสิ้นแห่งพระชนม์
ชีพของพระองค์

22 และเสบียงอาหารสำหรับซาโลมอนใน
วันหนึ่งนั้น คือแป้งละเอียดยี่สิบโคระ
และแป้งบดหกสิบโคระ

23 วัวตัวผู้ขุนสิบตัว และวัวตัวผู้จากทุ่ง
หญ้ายี่สิบตัว และแกะหนึ่งร้อยตัว นอก
จากนี้มีพวกกวาง และพวกละมั่ง และเก้ง
และไก่อ้วน

24 เพราะพระองค์ทรงมีอำนาจครอบ
ครองเหนือดินแดนทั้งสิ้นบนปากแม่น้ำ
ข้างนี้ ตั้งแต่ทิฟสาห์จนถึงอาซัทเหนือ
บรรดากษัตริย์ที่อยู่บนปากแม่น้ำข้างนี้
และพระองค์ทรงมีสันติภาพอยู่รอบพระ
องค์ทุก ๆ ด้าน

25 และคนยูดาห์และคนอิสราเอลก็อยู่
อย่างปลอดภัย ทุกคนอยู่ใต้เงาเงาของ
ตนและได้ต้นมะเดื่อของตน ตั้งแต่เมือง
ดานจนถึงเมืองเบเออร์เซบา ตลอดวันทั้ง
สิ้นของซาโลมอน

26 และซาโลมอนทรงมีคอกม้าสี่หมื่น
คอกสำหรับบรรดารถม้าศึกของพระองค์
และทหารม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน

27 และบรรดาข้าหลวงเหล่านั้นได้จัด
เสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์ซาโลมอน
และสำหรับทุกคนที่มายังโต๊ะเสวยของ
กษัตริย์ซาโลมอน แต่ละคนตามเดือนของ

(13) กตว 32:41; พบญ 3:4 (15) 2 ซมอ 15:27 (16) 2 ซมอ 15:32; 1 พศต 27:33 (18) 1 พกษ 1:8

(19) พบญ 3:8-10 (20) ปฐก 22:17; 32:12 (21) ปฐก 15:18; ยชว 1:4 (22) นทม 5:18 (24) 1 พกษ 5:4

(25) วนฉ 20:1; ยรม 23:6; มคา 4:4 (26) พบญ 17:16; 1 พกษ 10:26; 2 พศต 1:14 (27) 1 พกษ 4:7

ตน พวกเขาไม่ได้ขาดสิ่งใดเลย

28 ข้าวบาร์เลย์ด้วย และฟางข้าวสำหรับพวกม้าและพวกอูฐนอกเตี้ย พวกเขาได้นำมายังสถานที่ที่ข้าหลวงเหล่านั้นอยู่ ทุกคนตามหน้าที่รับผิดชอบของตน

พระเจ้าประทานสติปัญญาแก่ชาโลมอน

29 และพระเจ้าประทานสติปัญญาและความเข้าใจแก่ชาโลมอนอย่างมากมายิ่งนัก และพระทัยอันกว้างขวาง ดั่งเม็ดทรายที่อยู่บนชายทะเล

30 และสติปัญญาของชาโลมอนล้ำเลิศกว่าสติปัญญาของชาวตะวันออกทั้งสิ้น และสติปัญญาทั้งสิ้นของอียิปต์

31 เพราะพระองค์ทรงมีสติปัญญามากกว่าคนอื่นทุกคน ทรงฉลาดกว่าเอธานคนเอสร่าห์ และเฮมาน และคาลโคล์ และดาร์ดา ซึ่งเป็นเหล่าบุตรชายของมาโฮล และชื่อเสียงของพระองค์ก็เลื่องลือไปในทุกประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบนั้น

32 และพระองค์ได้ทรงกล่าวคำสุภาษิตสามพันข้อ และบทเพลงทั้งหลายของพระองค์มีหนึ่งพันห้าบท

33 และพระองค์ตรัสถึงพวกต้นไม้ ตั้งแต่ต้นสนซีดาร์ที่อยู่ในเลบานอน ไปจนถึงต้นหุสบที่งอกออกมาจากกำแพง พระองค์ตรัสถึงพวกสัตว์ป่าเช่นกัน และถึงบรรดานก และถึงพวกสัตว์เลื้อยคลาน และถึงปลาทั้งหลาย

34 และผู้คนมาจากชนชาติทั้งหลายเพื่อฟังสติปัญญาของชาโลมอน จากบรรดา กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งได้ยินถึงสติ

ปัญญาของพระองค์

บทที่ 5

ชาโลมอนเตรียมวัสดุ สำหรับสร้างพระวิหาร

(2 พศด 2:1-16)

1 และฮีรามกษัตริย์แห่งเมืองไทระได้ส่งพวกผู้รับใช้ของท่านมาเฝ้าชาโลมอน เพราะท่านได้ยินว่าพวกเขาได้เจิมตั้งพระองค์ไว้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ เพราะฮีรามเคยรักดาวิดอยู่ตลอดมา

2 และชาโลมอนส่งพระดำรัสไปยังฮีราม โดยตรัสว่า

3 “ท่านทราบอยู่แล้วว่าดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างพระนิเวศน์สำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ได้ เพราะเหตุการณ์สงครามทั้งหลายซึ่งอยู่ล้อมรอบพระองค์ทุกด้าน จนกระทั่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงปราบพวกเขาเสียให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

4 แต่บัดนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้ามีการหยุดพักสงบอยู่ทุกด้าน จนไม่มีทั้งปฏิกิริยาและเหตุร้ายเลย

5 และดูเถิด ข้าพเจ้าประสงค์จะสร้างพระนิเวศน์ถวายแด่พระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า โดยตรัสว่า ‘บุตรชายของเจ้า ผู้ซึ่งเราจะตั้งไว้บนพระที่นั่งของเจ้าแทนเจ้า เขาจะสร้างพระนิเวศน์ถวายแด่นามของเรา’

6 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอท่านส่งพวกเขาให้

(29) 1 พกษ 3:12 (30) ปฐก 25:6; อสย 19:11-12 (31) 1 พกษ 3:12; 1 พศด 2:6 (32) สภษ 1:1; 10:1

(34) 1 พกษ 10:1; 2 พศด 9:1, 23 (1) 2 ซมอ 5:11; 1 พกษ 5:10, 18; 1 พศด 14:1 (2) 2 พศด 2:3

(3) 1 พศด 22:8; 28:2-3 (4) 1 พกษ 4:24; 1 พศด 22:9 (5) 2 ซมอ 7:12; 1 พศด 17:12 (6) 2 พศด 2:8

ตัดพวกไม้สนซีดาร์แห่งเลบานอนเพื่อ
ข้าพเจ้า และพวกผู้รับใช้ของข้าพเจ้าจะ
ร่วมมือกับพวกผู้รับใช้ของท่าน และข้าพ
เจ้าจะมอบเงินค่าจ้างสำหรับพวกผู้รับใช้
ของท่านให้แก่ท่านตามทุกสิ่งที่ท่านจะ
กำหนด เพราะท่านทราบอยู่ว่า ไม่มีผู้ใด
ในท่ามกลางพวกเราที่มีฝีมือในการตัดไม้
เหมือนชาวไซดอน”

7 และต่อมา เมื่อฮีรามได้ยินบรรดา
ถ้อยคำของซาโลมอน ท่านก็ปีติยินดียิ่ง
นัก และกล่าวว่า “สาธุการแด่พระเยโฮ
วาห์วันนี้ ผู้ซึ่งได้ประทานบุตรชายที่ฉลาด
องค์หนึ่งแก่ดาวิด ให้อยู่เหนือชนชาติ
ใหญ่นี้”

8 และฮีรามได้ส่งมายังซาโลมอน โดยทูล
ว่า “ข้าพเจ้าได้พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ซึ่งท่าน
ได้ส่งมายังข้าพเจ้าแล้ว และข้าพเจ้าจะทำ
ตามความปรารถนาทั้งสิ้นของท่านเกี่ยว
กับไม้สนซีดาร์ และเกี่ยวกับไม้เฟอร์

9 พวกผู้รับใช้ของข้าพเจ้าจะนำไม้เหล่านี้น
ลงมาจากเลบานอนถึงทะเล และข้าพ
เจ้าจะส่งไม้เหล่านั้นไปทางทะเลโดยใช้แพ
ไปถึงสถานที่ที่ท่านจะกำหนดให้ข้าพเจ้า
และจะให้ปล่อยไม้เหล่านั้นออกที่นั่น และ
ท่านต้องมารับเอาไม้เหล่านั้น และท่าน
จะทำให้ความปรารถนาของข้าพเจ้าสำเร็จ
ในการส่งเสบียงอาหารสำหรับราชสำนัก
ของข้าพเจ้า”

10 ดังนั้นฮีรามจึงจัดส่งพวกไม้สนซีดาร์
และพวกไม้เฟอร์ให้แก่ซาโลมอน ตาม
พระประสงค์ทุกประการของพระองค์

11 และซาโลมอนประทานข้าวสาลีสอง
หมื่นโคระให้เป็นอาหารแก่ราชสำนักของ
ฮีราม และน้ำมันบริสุทธิ์ยี่สิบโคระ ซาโล
มอนได้ประทานอย่างนี้ให้แก่ฮีรามทุก ๆ
ปี

12 และพระเยโฮวาห์ประทานสติปัญญา
แก่ซาโลมอน ตามที่พระองค์ได้ทรง
สัญญาไว้แก่ซาโลมอน และมีสันติภาพ
ระหว่างฮีรามกับซาโลมอน และทั้งสองได้
ทรงกระทำสนธิสัญญากัน

คนงานสำหรับสร้างพระวิหาร

13 และกษัตริย์ซาโลมอนได้ทรงเกณฑ์
แรงงานจากคนอิสราเอลทั้งสิ้น และคนที่
ถูกเกณฑ์แรงงานนั้นนับได้สามหมื่นคน

14 และพระองค์ได้ทรงส่งพวกเขาไปยัง
เลบานอน ผลัดละหนึ่งหมื่นคนต่อเดือน
พวกเขาอยู่ในเลบานอนหนึ่งเดือน และ
อยู่ที่บ้านสองเดือน และอาโดนีรัมเป็น
ผู้บังคับบัญชาผู้ที่ถูกเกณฑ์แรงงานนั้น

15 และซาโลมอนมีคนงานยกของหนัก
เจ็ดหมื่นคน และคนสกัดหินในถิ่นเทือก
เขาแปดหมื่นคน

16 นอกจากพวกข้าหลวงใหญ่ของซาโล
มอนซึ่งเป็นผู้ดูแลงานนี้ มีสามพันสาม
ร้อยคนซึ่งปกครองเหนือเหล่ากรรมกรที่
ทำงานในงานนั้น

17 และกษัตริย์ได้ทรงบัญชาและพวกเข
ก็นำก้อนหินใหญ่มาหลายก้อน พวกก้อน
หินมีค่า และก้อนหินทั้งหลายที่ถูกสกัด
แล้ว เพื่อวางรากฐานของพระนิเวศน์

18 และพวกพนักงานก่อสร้างของซาโล-

(9) อสร 3:7; อสค 27:17; กจ 12:20 (11) 2 พศด 2:10 (12) 1 พกษ 3:12

(14) 1 พกษ 4:6; 12:18 (15) 1 พกษ 9:20-22; 2 พศด 2:17-18

(16) 1 พกษ 9:23 (17) 1 พกษ 6:7; 1 พศด 22:2

มอน และพวกพนักงานก่อสร้างของฮิราม และพวกช่างสลักหินได้สกัดหินเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาได้เตรียมไม้และก้อนหินเหล่านั้นไว้เพื่อสร้างพระนิเวศน์

บทที่ 6

ชาโลมอนทรงสร้างพระวิหาร

(2 พศด 3:1-2)

1 และต่อมา ในปีที่สี่ร้อยแปดสิบหลังจาก ลูกหลานของอิสราเอลได้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในปีทีสี่แห่งการครอบครองของชาโลมอนเหนืออิสราเอล ในเดือนคิฟ ซึ่งเป็นเดือนที่สอง พระองค์ได้ทรงเริ่มสร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

2 และพระนิเวศน์ซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงสร้างไว้สำหรับพระเยโฮวาห์นั้น ความยาวของพระนิเวศน์นั้น คือหกสิบศอก และความกว้างของพระนิเวศน์นั้น คือยี่สิบศอก และความสูงของพระนิเวศน์นั้น คือสามสิบศอก

3 และมุขหน้าห้องโถงของพระนิเวศน์นั้น ยี่สิบศอกเป็นความยาวของมุขนั้น เท่ากับความกว้างของพระนิเวศน์ และสิบศอกเป็นความกว้างของมุขนั้นหน้าพระนิเวศน์

4 และสำหรับพระนิเวศน์นั้นพระองค์ได้ทรงสร้างพวกหน้าต่างเป็นช่องแสง

5 และติดผนังรอบพระนิเวศน์พระองค์ได้ทรงสร้างห้องหลายห้องโดยรอบ คือติดผนังทั้งหลายของพระนิเวศน์โดยรอบ ทั้งของห้องโถงและของห้องหลังสุด และพระองค์ได้ทรงสร้างห้องหลายห้องไว้โดยรอบ

6 ห้องชั้นล่างสุดกว้างห้าศอก และชั้นกลางกว้างหกศอก และชั้นที่สามกว้างเจ็ดศอก เพราะด้านนอกผนังของพระนิเวศน์พระองค์ได้ทรงสร้างหยักทั้งหลายไว้เป็นบ່าวางโดยรอบ เพื่อที่คานทั้งหลายจะไม่ได้ทะลุเข้าไปในผนังทั้งหลายของพระนิเวศน์

7 และพระนิเวศน์นั้น เมื่อกำลังก่อสร้างมันอยู่นั้น ได้ถูกสร้างด้วยก้อนหินซึ่งถูกเตรียมไว้ก่อนมันถูกนำมาที่นั่น ดังนั้นจึงไม่มีเสียงค้อนหรือขวานหรือเครื่องมือเหล็กใด ๆ ถูกได้ยินในพระนิเวศน์ ขณะที่กำลังก่อสร้างพระนิเวศน์นั้นอยู่

8 ประตูลำดับห้องชั้นกลางอยู่ทางด้านขวาของพระนิเวศน์ และพวกเขาขึ้นไปโดยทางบันไดเวียนยังห้องชั้นกลาง และขึ้นจากชั้นกลางไปชั้นที่สาม

9 ดังนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างพระนิเวศน์และทรงทำให้สำเร็จ และได้ทรงคลุมพระนิเวศน์ด้วยคานทั้งหลายและพวกกระดานเป็นไม้สนชีดาร์

10 และจากนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างห้องหลายห้องติดกับพระนิเวศน์ทั้งสี่ด้านห้าศอก และห้องเหล่านั้นวางติดกับพระนิเวศน์ด้วยไม้สนชีดาร์

11 และพระวาระของพระเยโฮวาห์มาถึงชาโลมอน โดยตรัสว่า

12 “เกี่ยวกับพระนิเวศน์นี้ซึ่งเจ้ากำลังก่อสร้างอยู่ ถ้าเจ้าจะดำเนินในบรรดากฎเกณฑ์ของเรา และประพฤติตามคำตัดสินทั้งหลายของเรา และรักษาบัญญัติทั้ง

(1) 2 พศด 3:1-2; กจ 7:47 (2) อสค 41:1 (4) อสค 40:16; 41:16

(5) 1 พกษ 6:16, 19-21, 31; อสค 41:6 (7) อพย 20:25; พบญ 27:5-6

(9) 1 พกษ 6:14, 38 (12) 2 ซมอ 7:13; 1 พกษ 2:4

สิ้นของเราเพื่อดำเนินในบัญญัติเหล่านั้น แล้วเราจะกระทำถ้อยคำของเราแก่เจ้าซึ่งเราได้พูดไว้กับดาวิดบิดาของเจ้านั้นให้สำเร็จ

13 และเราจะสถิตอยู่ท่ามกลางลูกหลานของอิสราเอล และจะไม่ทอดทิ้งอิสราเอลประชากรของเราเลย”

14 ดังนั้นซาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศน์ และทรงทำให้พระนิเวศน์นั้นสำเร็จ

15 และพระองค์ได้ทรงสร้างผนังทั้งหลายของพระนิเวศน์ด้านในด้วยพวกกระดานไม้สนซีดาร์ ทั้งพื้นของพระนิเวศน์และผนังทั้งหลายของเพดาน และพระองค์ได้ทรงบุพื้นและเพดานด้านในด้วยไม้ และได้ทรงบุพื้นของพระนิเวศน์ด้วยบรรดาแผ่นไม้เฟอร์

16 และพระองค์ได้ทรงสร้างข้าง ๆ พระนิเวศน์ยาวยี่สิบศอก ทั้งพื้นและผนังทั้งหลายด้วยพวกกระดานไม้สนซีดาร์ คือพระองค์ได้ทรงสร้างพื้นและผนังสำหรับห้องนี้ภายใน คือสำหรับห้องหลังสุด คือสำหรับสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด

17 และพระนิเวศน์ คือห้องโถงซึ่งอยู่ส่วนหน้าพระนิเวศน์นั้น ยาวสี่สิบศอก

18 และไม้สนซีดาร์ของพระนิเวศน์ด้านในถูกแกะสลักด้วยพวกลวดลายและพวกรูปดอกไม้บาน เป็นไม้สนซีดาร์ทั้งสิ้น ไม่เห็นก้อนหินที่นั่นเลย

19 และพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมห้องหลังสุดไว้ในพระนิเวศน์ด้านใน เพื่อจะ

วางหีบแห่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ไว้ที่นั่น

20 และส่วนด้านหน้าของห้องหลังสุดนั้น ยาวยี่สิบศอก และยี่สิบศอกเป็นความกว้าง และยี่สิบศอกเป็นความสูงของห้องนั้น และพระองค์ได้ทรงบุห้องนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และได้ทรงหุ้มแท่นบูชาซึ่งทำด้วยไม้สนซีดาร์เช่นนั้น

21 ดังนั้นซาโลมอนได้ทรงบุพระนิเวศน์ภายในด้วยทองคำบริสุทธิ์ และพระองค์ได้ทรงสร้างฉากกั้นไว้ด้วยพวกโซ่ทองคำตรงหน้าห้องหลังสุด และพระองค์ได้ทรงหุ้มฉากกั้นนั้นด้วยทองคำ

22 และพระนิเวศน์ทั้งหลายพระองค์ได้ทรงบุด้วยทองคำ จนกระทั่งพระองค์ได้ทรงทำให้พระนิเวศน์นั้นสำเร็จทั้งสิ้น แท่นบูชาทั้งหมดที่อยู่ข้างห้องหลังสุด พระองค์ได้ทรงหุ้มด้วยทองคำเช่นกัน

23 และภายในห้องหลังสุดพระองค์ได้ทรงสร้างเครุบสองตนด้วยไม้มะกอก แต่ละตนสูงสิบศอก

24 และปีกข้างหนึ่งของเครุบยาวห้าศอก และปีกอีกข้างหนึ่งของเครุบยาวห้าศอก จากปลายปีกข้างหนึ่งไปถึงปลายปีกอีกข้างหนึ่งยาวสิบศอก

25 และเครุบอีกตนหนึ่งก็สูงสิบศอก เครุบทั้งสองมีขนาดเท่ากัน และรูปร่างอย่างเดียวกัน

26 ความสูงของเครุบตนหนึ่งคือสิบศอก และเครุบอีกตนหนึ่งก็เหมือนกัน

27 และพระองค์ได้ทรงวางพวกเครุบไว้

(13) อพย 25:8; ลนต 26:11; พบญ 31:6; 2 คร 6:16; วว 21:3

(16) อพย 26:33; ลนต 16:2; 1 พกษ 8:6; 2 พศต 3:8; อสค 45:3; สบ 9:3 (22) อพย 30:1, 3, 6

(23) อพย 37:7-9; 2 พศต 3:10-12 (27) อพย 25:20; 37:9; 1 พกษ 8:7; 2 พศต 5:8

ภายในห้องหลังสุด และพวกเขาได้กางปีกของพวกเขรบบอก เพื่อให้ปีกของเขรบบนหนึ่งจดผนังด้านหนึ่ง และให้ปีกของเขรบบนอีกด้านหนึ่งจดผนังอีกด้านหนึ่ง และปีกของเขรบบนทั้งสองนั้นได้มาจดกันตรงกลางพระนิเวศน์

28 และพระองค์ได้ทรงหุ้มเขรบบนทั้งสองด้วยทองคำ

29 และพระองค์ได้ทรงแกะสลักผนังทั้งสี่ของพระนิเวศน์นั้นโดยรอบ ด้วยรูปแกะสลักเป็นพวกเขรบบน และพวกต้นอินทผลัม และพวกเขรบบนบาน และพวกเขรบบนบานทั้งด้านในและด้านนอก

30 และพื้นของพระนิเวศน์นั้น พระองค์ได้ทรงบุด้วยทองคำ ทั้งด้านในและด้านนอก

31 และสำหรับทางเข้าห้องหลังสุด พระองค์ได้ทรงสร้างประตูสองบานด้วยไม้มะกอก วงกบประตูด้านบนและด้านข้างทั้งสองเป็นขนาดหนึ่งในห้าส่วนของผนังห้อง

32 ประตูทั้งสองบานนั้นทำด้วยไม้มะกอกเช่นกัน และพระองค์ได้ทรงแกะสลักบนประตูเหล่านั้นเป็นรูปแกะสลักเป็นรูปพวกเขรบบน และพวกต้นอินทผลัม และพวกเขรบบนบาน และได้ทรงหุ้มประตูทั้งสองบานนั้นด้วยทองคำ และได้ทรงแผ่ทองคำหุ้มรูปพวกเขรบบนและหุ้มพวกต้นอินทผลัม

33 ดังนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างสำหรับประตูพระวิหารนั้นพวกวงกบซึ่งทำด้วยไม้

มะกอก เป็นขนาดหนึ่งในสี่ส่วนของผนังห้อง

34 และประตูทั้งสองทำด้วยไม้เฟอร์สองบานของประตูหนึ่งพับได้ และสองบานของอีกประตูหนึ่งพับได้

35 และพระองค์ได้ทรงแกะรูปพวกเขรบบน และพวกต้นอินทผลัม และพวกเขรบบนบาน และพวกเขรบบนบานประตูเหล่านั้นด้วยทองคำที่ถูกทำให้เข้ากันบนงานแกะสลักนั้น

36 และพระองค์ได้ทรงสร้างลานภายในด้วยหินสกัดทับกันเป็นสามชั้น และพวกไม้สนซีดาร์อีกชั้นหนึ่ง

37 ในปีทีสี่ รากฐานแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ได้ถูกวางไว้ ในเดือนคิฟ

38 และในปีที่สิบเอ็ด ในเดือนบูล ซึ่งเป็นเดือนที่แปด ทุกส่วนของพระนิเวศน์ก็เสร็จสมบูรณ์ทั้งหมด และสำเร็จตามรายการทั้งสิ้นของพระนิเวศน์นั้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงใช้เวลาเจ็ดปีในการสร้างพระนิเวศน์นั้น

บทที่ 7

ชาโลมอนทรงสร้างพระราชวัง

1 แต่ชาโลมอนทรงก่อสร้างพระราชวังของพระองค์เองเป็นเวลาสิบสามปี และพระองค์ได้ทรงทำให้พระราชวังของพระองค์สำเร็จทั้งสิ้น

2 พระองค์ได้ทรงก่อสร้างพระตำหนักแห่งพนาเลบานอนด้วย ความยาวของพระตำหนักนั้นคือหนึ่งร้อยศอก และความกว้างของพระตำหนักนั้นคือห้าสิบ

(29) อพย 36:8, 35 (34) อสค 41:23-25 (36) 1 พกษ 7:12; ยรม 36:10

(37) 1 พกษ 6:1 (38) 1 พกษ 6:1

(1) 1 พกษ 3:1; 9:10; 2 พศด 8:1 (2) 1 พกษ 10:17, 21; 2 พศด 9:16

ศอก และความสูงของพระตำหนักนั้นคือ สามสิบศอก อยู่บนเสาไม้สนซีดาร์สี่แถว พร้อมกับคานไม้สนซีดาร์อยู่บนเสาเหล่านั้น

3 และพระตำหนักนั้นบุด้วยไม้สนซีดาร์ที่อยู่ข้างบนคานเหล่านั้น ที่อยู่บนเสาสี่สิบห้าต้น แถวละสิบห้าต้น

4 และมีพวกหน้าต่างอยู่สามแถว และหน้าต่างทั้งสามแถวนั้นอยู่ตรงข้ามกับหน้าต่างอีกข้างหนึ่ง

5 และบรรดาประตูและเสาทั้งหมดเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส พร้อมกับหน้าต่างทั้งหลาย และหน้าต่างทั้งสามแถวนั้นอยู่ตรงข้ามกับหน้าต่างอีกข้างหนึ่ง

6 และพระองค์ได้ทรงก่อสร้างระเบียงเสาหอน ความยาวของระเบียงนั้นเป็นห้าสิบศอก และความกว้างของระเบียงนั้นเป็นสามสิบศอก และมีมุขอยู่ข้างหน้าระเบียงเสาหอน และมีเสาหอนอีกหลายต้นกับคานหนาอยู่ข้างหน้าระเบียงเสาหอน

7 แล้วพระองค์ได้ทรงก่อสร้างท้องพระโรงสำหรับพระที่นั่ง ที่ซึ่งพระองค์จะทรงให้คำพิพากษา คือท้องพระโรงแห่งการวินิจฉัย และท้องพระโรงนั้นบุด้วยไม้สนซีดาร์จากข้างนี้ไปถึงอีกข้างหนึ่ง

8 และพระราชวังของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทับอยู่นั้นมีลานอีกแห่งหนึ่งภายในท้องพระโรงนั้น ซึ่งกระทำด้วยฝีมือช่างอย่างเดียวกัน ชาโลมอนได้ทรงสร้างวังหลังหนึ่งสำหรับราชธิดาของฟาโรห์ด้วย ผู้ซึ่งพระองค์ทรงได้มาเป็นมเหสี เหมือน

ท้องพระโรงนี้

9 ทั้งสิ้นเหล่านี้ทำด้วยพวกก้อนหินที่มีราคาแพง ตามขนาดของก้อนหินที่สกัดไว้ ซึ่งถูกเลื่อยด้วยเลื่อยทั้งหลาย ทั้งด้านในและด้านนอก ตั้งแต่รากฐานจนถึงยอดผนัง และเช่นเดียวกันตั้งแต่ด้านนอกจนถึงลานใหญ่

10 และรากฐานนั้นทำด้วยบรรดาก้อนหินที่มีราคาแพง เป็นพวกก้อนหินใหญ่ เป็นพวกก้อนหินขนาดสิบศอก และพวกก้อนหินขนาดแปดศอก

11 และส่วนบนมีพวกก้อนหินที่มีราคาแพง ตามขนาดของก้อนหินที่สกัดไว้ และมีไม้สนซีดาร์ทั้งหลาย

12 และล้อมรอบลานใหญ่มีพวกหินสกัดทับกันเป็นสามชั้น และเหล่าไม้สนซีดาร์อีกชั้นหนึ่ง ทั้งสำหรับลานชั้นในแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และสำหรับท้องพระโรงของพระราชวัง

ชาโลมอนทรงตกแต่งพระวิหาร

13 และกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงส่งไปและนำฮีรามมาจากเมืองไทร

14 เขาเป็นบุตรชายของหญิงม่ายเผ่าเนฟทาลี และบิดาของเขาเป็นชายชาวเมืองไทร เป็นช่างทองเหลือง และเขาประกอบด้วยสติปัญญา และความเข้าใจ และฝีมือในการทำงานทุกอย่างในทองเหลือง และเขาได้มาเข้าเฝ้ากษัตริย์ชาโลมอน และทำงานทั้งสิ้นของพระองค์

15 ด้วยว่าเขาได้หล่อเสาหอนทองเหลืองสองต้น แต่ละเสาสูงสิบแปดศอก และวัด

(8) 1 พกษ 3:1; 9:24; 11:1; 2 พศด 8:11 (12) 1 พกษ 6:36; ยม 10:23; กจ 3:11

(13) 2 พศด 2:13-14; 4:11 (14) อพย 31:3; 36:1; 2 พศด 2:14; 4:16

(15) 2 พกษ 25:17; 2 พศด 3:15; 4:12; ยม 52:21

ขนาดเส้นรอบแต่ละเสาได้สิบสองศอก

16 และเขาได้หล่อทองเหลืองรูปบัวคว่ำสองอัน เพื่อจะวางไว้บนยอดเสาทานเหล่านั้น ความสูงของบัวคว่ำอันหนึ่งคือห้าศอก และความสูงของบัวคว่ำอีกอันหนึ่งคือห้าศอก

17 และมีพวกดาข่ายลายเส้นสี่เหลี่ยม และมีพวกสร้อยถักเกลียว สำหรับบัวคว่ำทั้งหลายซึ่งอยู่บนยอดเสาทานเหล่านั้น เจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอันหนึ่ง และเจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง

18 และเขาได้ทำเสาทานเหล่านั้น และมีลูกทึบทึมสองแถวล้อมรอบอยู่บนดาข่ายอันหนึ่งนั้น เพื่อคลุมพวกบัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสาทาน และเขาทำอย่างเดียวกันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง

19 และพวกบัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสาทานเหล่านั้นมีรูปดอกกลีบลีในมุขนั้น ขนาดสี่ศอก

20 และพวกบัวคว่ำที่อยู่บนเสาทานสองต้นนั้นมีลูกทึบทึมอยู่ด้านบนด้วย ซึ่งติดกับคิ้วซึ่งอยู่ถัดดาข่าย และมีลูกทึบทึมสองร้อยลูกล้อมรอบเป็นแถวอยู่บนบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง

21 และเขาได้ตั้งเสาทานทั้งสองต้นไว้ในมุขพระวิหาร และเขาได้ตั้งเสาข้างขวาไว้ และเรียกชื่อเสานั้นว่ายาคิน และเขาได้ตั้งเสาข้างซ้ายไว้ และเรียกชื่อเสานั้นว่าโบ-อาส

22 และบนยอดของเสาทานเหล่านั้นมีรูปดอกกลีบลี งานของเสาทานเหล่านั้นก็สำ-

เร็จดังนี้

23 และเขาได้หล่อชั้นสาคร วัดจากขอบด้านหนึ่งไปถึงอีกด้านหนึ่งได้สิบศอก ชั้นสาครนั้นทรงกลมโดยรอบ และความสูงของชั้นสาครคือห้าศอก และวัดโดยรอบชั้นสาครได้สามสิบศอก

24 และได้ขอบโดยรอบของชั้นสาครนั้นมีพวกรูปดอกตูมอยู่รอบชั้นสาคร ในระยะหนึ่งศอกมีรูปดอกตูมสิบรูป อยู่รอบชั้นสาคร พวกดอกตูมถูกหล่อเป็นสองแถว พร้อมกับเมื่อชั้นสาครนั้นถูกหล่อ

25 ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนหัวตัวผู้สิบสองตัว สามตัวหันหน้าไปทางทิศเหนือ และสามตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันตก และสามตัวหันหน้าไปทางทิศใต้ และสามตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และชั้นสาครวางอยู่บนหัวตัวผู้เหล่านั้น และส่วนหลังทั้งหมดของหัวตัวผู้เหล่านั้นอยู่ด้านใน

26 และชั้นสาครนั้นหนาหนึ่งฝ่ามือ และขอบของชั้นสาครทำเหมือนอย่างขอบของถ้วย พร้อมกับมีรูปดอกกลีบลี ชั้นสาครนั้นบรรจุได้สองพันบัท

27 และเขาได้ทำแท่นรองรับทองเหลืองสิบอัน สี่ศอกเป็นความยาวของแท่นรองรับอันหนึ่ง และสี่ศอกเป็นความกว้างของแท่นรองรับ และสามศอกเป็นความสูงของแท่นรองรับ

28 และการสร้างพวกแท่นรองรับเป็นอย่างนี้ แท่นรองรับเหล่านี้มีพวกแผงและแผงเหล่านี้อยู่ระหว่างกรอบทั้งหลาย

(20) 2 พศต 3:16; 4:13; ยรม 52:23 (21) 2 พศต 3:17

(23) 2 พกษ 25:13; 2 พศต 4:2; ยรม 52:17 (24) 2 พศต 4:3

(25) 2 พศต 4:4-5; ยรม 52:20 (26) 2 พศต 4:5

29 และบนพวกแผงที่อยู่ระหว่างกรอบ เหล่านั้นมีรูปพวกสิงโต พวกวัวตัวผู้ และพวกเครือบ และบนกรอบเหล่านั้นมีแท่นรองรับอันหนึ่งอยู่ข้างบน และได้รูปพวกสิงโตและพวกวัวตัวผู้ มีลวดลายบ้างทำอย่างประณีต

30 และแท่นรองรับทุกแท่นมีล้อทองเหลืองสี่ล้อ และมีพวกเพลาทองเหลืองและมุมทั้งสี่ของแท่นรองรับมีบารองรับทั้งหลาย ได้อ่างมีพวกบ่าที่หลอมไว้รองรับ อยู่ข้าง ๆ ลวดลายทุกอัน

31 และช่องเปิดของแท่นรองรับภายใน บัวคว่ำและขึ้นไปเป็นหนึ่งศอก แต่ช่องเปิดของแท่นรองรับนั้นเป็นวงกลมตามลักษณะงานของแท่นรองรับ หนึ่งศอกครึ่ง และบนช่องเปิดของแท่นรองรับมีพวกลายสลักกับแผงทั้งหลายของพวกมัน เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสไม่กลม

32 และได้พวกแผงนั้นมีล้อสี่ล้อ และพวกเพลาล้อนั้นก็ติดอยู่กับแท่นรองรับและความสูงของล้อแต่ละล้อคือหนึ่งศอกครึ่ง

33 และลักษณะงานของล้อเหล่านั้นเหมือนลักษณะงานของล้อรถม้าศึก เปลาทั้งหลายของพวกมัน และดุมล้อทั้งหลายของพวกมัน และขอบล้อทั้งหลายของพวกมัน และซี่ล้อทั้งหลายของพวกมัน ทั้งหมดก็หลอมไว้แล้ว

34 และมีบารองรับอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแท่นรองรับแต่ละแท่น และบารองรับนี้เป็นชิ้นเดียวกันกับแท่นรองรับ

35 และในยอดของแท่นรองรับมีปลอกทรงกลมสูงครึ่งศอก และบนยอดของแท่นรองรับนั้นมีพวกกรอบของแท่นรองรับ และพวกแผงติดกันเป็นอันเดียวกับแท่นรองรับ

36 ด้วยว่าบนพวกพื้นกรอบของแท่นรองรับ และบนพวกแผงของแท่นรองรับ เขาได้สลักเป็นรูปพวกเครือบ พวกสิงโต และต้นอินทผลัมทั้งหลาย ตามขนาดของทุกอัน และมีลวดลายอยู่โดยรอบ

37 ตามลักษณะนี้เขาได้ทำแท่นรองรับสิบแท่น ทุกแท่นหล่อเหมือนกันหมด มีขนาดเดียวกันและรูปทรงเดียวกัน

38 แล้วเขาได้ทำอ่างทองเหลืองสิบใบ อ่างใบหนึ่งบรรจุได้สี่สิบบัท และอ่างแต่ละใบเป็นสี่ศอก และบนแท่นรองรับแต่ละแท่นของทั้งสิบแท่นนั้นมีอ่างใบหนึ่ง

39 และเขาได้วางแท่นรองรับห้าแท่นไว้ทางด้านขวาของพระนิเวศน์ และห้าแท่นทางด้านซ้ายของพระนิเวศน์ และเขาได้วางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาของพระนิเวศน์ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้

40 และฮีรามได้ทำพวกอ่าง และพวกพลั่ว และพวกขามอ่าง ดังนั้นฮีรามก็เสร็จงานทั้งสิ้นที่เขาต้องกระทำถวายกษัตริย์ซาโลมอนสำหรับพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

41 เสาหันทองตัน และคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสาหันทองทั้งสอง และตาข่ายสองอัน เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของพวกบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาหันทองเหล่านั้น

(38) อพย 30:18; 2 พศด 4:6

(40) 2 พศด 4:11-5:1

(41) 1 พกษ 7:17-18

42 และลูกทပ်ทิมสี่ร้อยลูกสำหรับตาข่าย
ทั้งสองอัน คือลูกทပ်ทิมสองแถวสำหรับ
ตาข่ายอันหนึ่ง เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของ
พวกบ่าวที่อยู่นบนเสาดานเหล่านั้น

43 และแท่นรองรับลิบแท่น และอ่างลิบ
ใบที่อยู่นบนแท่นรองรับเหล่านั้น

44 และขันสาครหนึ่งใบ และวัวตัวผู้ลิบ
สองตัวที่อยู่ใต้ขันสาคร

45 และพวกหม้อ และพวกพลั่ว และพวก
ชามอ่าง และภาชนะทั้งสิ้นเหล่านี้ ซึ่ง
ฮิรามได้ทำถวายกษัตริย์ซาโลมอนสำหรับ
พระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ ทำด้วยทอง
เหลืองขัดเงา

46 ในที่ราบของแม่น้ำจอร์แดนกษัตริย์ได้
ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ ในพื้นดินเหนียว ณ
ระหว่างเมืองสุคคทและศาเรธาน

47 และซาโลมอนไม่ได้ตั้งภาชนะทั้งหมด
เหล่านี้ เพราะว่ามีเป็นจำนวนมาก และไม่
ได้สืบทราบน้ำหนักของทองเหลืองนั้น

48 และซาโลมอนได้ทรงทำภาชนะทั้งสิ้น
ที่เกี่ยวข้องกับพระนิเวศน์ของพระเยโฮ
วาห์ คือแท่นบูชาทองคำ และโต๊ะทองคำ
ที่ขนมปังหน้าพระพักตร์วางอยู่บนนั้น

49 และพวกคันประทีปทำด้วยทองคำ
บริสุทธิ์ ทำอันอยู่ทางด้านขวา และทำอัน
อยู่ทางด้านซ้าย อยู่ข้างหน้าห้องหลังสุด
พร้อมกับดอกไม้มากหลาย และพวกตะ
เกียง และพวกกรรไกรตัดไม้ตะเกียงทำ
ด้วยทองคำ

50 และพวกชาม และพวกกรรไกรตัดไม้
ตะเกียง และพวกชามอ่าง และพวกช้อน

และพวกกระถางไฟทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
และพวกบานพับทำด้วยทองคำ ทั้งสำ
หรับเหล่าประตูของพระนิเวศน์ส่วนชั้นใน
คือสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด และสำหรับเหล่า
ประตูห้องโถงของพระนิเวศน์ คือของ
พระวิหาร

51 บรรดากิจการที่กษัตริย์ซาโลมอนได้
ทรงกระทำสำหรับพระนิเวศน์ของพระเย
โฮวาห์ได้สำเร็จดังนี้ และซาโลมอนได้ทรง
นำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์
ได้ทรงมอบถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน
และเครื่องทองคำ และภาชนะต่าง ๆ และ
พระองค์ได้ทรงเก็บไว้ในคลังพระนิเวศน์
ของพระเยโฮวาห์

บทที่ 8

หีบพันธสัญญาและ สง่าราศีของพระเจ้าในพระวิหาร

(2 พศด 5:2-14)

1 แล้วซาโลมอนได้ทรงเรียกประชุมพวก
ผู้อาวุโสแห่งอิสราเอล และบรรดาหัวหน้า
ของเผ่าต่าง ๆ หัวหน้าของบรรพบุรุษลูก
หลานของอิสราเอล ต่อพระพักตร์กษัตริย์
ซาโลมอนในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพวกเขา
จะอัญเชิญหีบพันธสัญญาของพระเย
โฮวาห์ขึ้นมาจากนครของดาวิด ซึ่งคือ
เมืองศิโยน

2 และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลได้ประชุม
กันต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอนที่การ
เลี้ยงในเดือนเอธานิม ซึ่งเป็นเดือนที่เจ็ด

3 และพวกผู้อาวุโสทั้งสิ้นของอิสราเอลได้
เข้ามา และพวกปุโรหิตได้ยกหีบ

(42) 1 พกษ 7:20 (45) อพย 27:3; 2 พศด 4:16 (46) ปฐก 33:17; ยชว 3:16; 13:27

(47) 1 พศด 22:3, 14 (48) อพย 37:10-11, 25-26; ลนต 24:5-8

(51) 2 ซมอ 8:11; 1 พศด 18:11 (1) กตว 1:4; 7:2; 2 ซมอ 5:7 (2) ลนต 23:34 (3) กตว 4:45; พบญ 31:9

4 และพวกเขาได้อัญเชิญหีบของพระเยโฮวาห์ขึ้นมา และพลับพลาแห่งชุมนุมชนและภาชนะบริสุทธิ์ทั้งสิ้นที่อยู่ในพลับพลาของเหล่านั้นพวกปุโรหิตและคนเลวีได้หามขึ้นมา

5 และกษัตริย์ซาโลมอน และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นที่ได้ประชุมกันต่อพระพักตร์พระองค์ อยู่กับพระองค์ต่อหน้าหีบ โดยถวายแกะและวัวตัวผู้มากมาย ที่จะนับหรือบันทึกก็ไม่ได้เพราะว่ามีเป็นจำนวนมาก

6 และพวกปุโรหิตได้อัญเชิญหีบแห่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังสถานที่ของหีบนั้น เข้ามาในห้องหลังสุดของพระนิเวศน์ มายังสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด คือภายในปีกของพวกเศรูนัน

7 ด้วยว่าพวกเศรูนันได้กางปีกทั้งสองของตนออกเหนือสถานที่ของหีบ และพวกเศรูนันได้คลุมหีบและไม้คานหามของหีบนั้นข้างบน

8 และพวกเขาได้ตั้งพวกคานหามของหีบนั้นออกข้าง จนส่วนปลายของคานหามเหล่านั้นถูกมองเห็นในห้องบริสุทธิ์ข้างหน้าห้องหลังสุด และคานหามเหล่านั้นไม่ถูกเห็นจากข้างนอก และพวกคานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนถึงทุกวันนี้

9 ไม่มีสิ่งใดในหีบนอกจากแผ่นศิลาสองแผ่นนั้น ซึ่งโมเสสได้ใส่ไว้ที่นั่น ณ ภูเขาโฮเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับลูกหลานของอิสราเอลเมื่อพวกเขาได้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์

10 และต่อมาเมื่อพวกปุโรหิตออกมาจากสถานที่บริสุทธิ์ เมฆก็เต็มพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

11 จนพวกปุโรหิตไม่สามารถยืนปรนนิบัติอยู่ได้เพราะเหตุเมฆนั้น เพราะว่าสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เต็มพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์แล้ว

ซาโลมอนอวยพรชุมนุมชน

(2 พศต 6:1-11)

12 แล้วซาโลมอนตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในความมืดที่หีบ

13 ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศน์ถวายแด่พระองค์เพื่อเป็นที่ประทับเป็นแน่ เป็นสถานที่ถาวรเพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์”

14 และกษัตริย์ได้ทรงหันพระพักตร์พระองค์ และทรงอวยพรชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้น (และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ยืนขึ้น)

15 และพระองค์ตรัสว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งได้ตรัสไว้ด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์แก่ดาวิดราชบิดาของเรา และได้ทรงทำให้สิ่งนั้นสำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ โดยตรัสว่า

16 ‘ตั้งแต่วันที่เรานำอิสราเอลประชากรของเราออกมาจากอียิปต์ เรามิได้เลือกนครใดออกจากเผ่าทั้งสิ้นของอิสราเอลเพื่อจะสร้างนิเวศน์หลังหนึ่ง เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น แต่เราได้เลือกดาวิดให้อยู่

(4) 1 พกษ 3:4; 2 พศต 1:3 (5) 2 ซมอ 6:13; 2 พศต 1:6 (6) อพย 26:33-34; 2 ซมอ 6:17 (8) อพย 25:13-15 (9) อพย 24:7-8; 25:16, 21 (10) อพย 40:34-35 (11) 2 พศต 7:1-2 (12) ลนต 16:2 (13) อพย 15:17 (14) 2 ซมอ 6:18 (15) 2 ซมอ 7:2 (16) พบญ 12:5

เหนืออิสราเอลประชากรของเรา’

17 และสิ่งนี้ได้อยู่ในพระทัยของดาวิด ราชบิดาของเราแล้วที่จะสร้างพระนิเวศน์ สำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้า แห่งอิสราเอล

18 และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับดาวิดราช บิดาของเราว่า ‘ที่สิ่งนี้ได้อยู่ในใจของเจ้า ที่จะสร้างนิเวศน์สำหรับนามของเรานั้น เจ้าก็ได้ทำดีอยู่แล้วที่สิ่งนี้อยู่ในใจของเจ้า

19 แต่อย่างไรก็ตาม เจ้าต้องไม่สร้าง นิเวศน์นั้น แต่บุตรชายของเจ้าที่จะออก มาจากบั้นเอนของเจ้า เขาจะสร้างนิเวศน์ ถวายแด่นามของเรา’

20 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้พระ ดารัสของพระองค์ที่พระองค์ได้ตรัสไว้นั้น สำเร็จแล้ว และเราได้ขึ้นมาแทนดาวิดราช บิดาของเรา และนั่งอยู่บนพระที่นั่งของ อิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และเราได้สร้างพระนิเวศน์หลัง หนึ่งสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลแล้ว

21 และที่นั่นเราได้กำหนดสถานที่ไว้สำหรับหีบแล้ว ซึ่งพันธสัญญาของพระเยโฮ วาห์อยู่ในหีบนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงทำไว้ กับบรรพบุรุษของพวกเรา เมื่อพระองค์ ได้ทรงนำพวกเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์”

คำอธิษฐานถวายพระวิหาร

(2 พศต 6:12-42)

22 และซาโลมอนได้ประทับยืนอยู่หน้า แท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชุมนุม

ชนอิสราเอลทั้งสิ้น และกางพระหัตถ์ของ พระองค์ออกสู่ฟ้าสวรรค์

23 และพระองค์ทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮ วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้า องค์ใดเหมือนพระองค์ ในสวรรค์เบื้อง บน หรือบนแผ่นดินโลกเบื้องล่าง ผู้ ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตา กับ บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ที่ดำเนินอยู่ ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของ พวกเขา

24 ผู้ได้ทรงรักษาบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ ทรงสัญญาไว้แก่ดาวิดราชบิดาของข้าพระ องค์ ผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ได้ตรัส เช่นกันด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และ ได้ทรงทำให้สิ่งนั้นสำเร็จด้วยพระหัตถ์ ของพระองค์แล้ว ดังที่ปรากฏวันนี้

25 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอทรงรักษาสิ่งที่ พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ ของพระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์ โดย ตรัสว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดสายผู้หนึ่งในสายตา ของเราที่จะนั่งบนพระที่นั่งแห่งอิสราเอล เพื่อลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะรมัธระ- วังในวิถีทางของพวกเขา ที่พวกเขาจะ ดำเนินต่อหน้าเราอย่างที่เราได้ดำเนินต่อ หน้าเรานั้น’

26 และบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งอิส- ราเอล ขอพระวาระของพระองค์ ข้าพระ องค์ขออ้อนวอนต่อพระองค์ ได้รับการ ยินยอม ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับผู้รับใช้ของ พระองค์ คือดาวิดราชบิดาของข้าพระ

(17) 2 ซมอ 7:2-3; 1 พศต 17:1 (18) 2 พศต 6:8 (19) 2 ซมอ 7:5 (20) 1 พศต 28:5

(21) พบญ 31:26; 1 พกษ 8:9 (22) อพย 9:33; 1 พกษ 8:54; 2 พศต 6:12

(23) ปฐก 17:1; อพย 15:11; พบญ 7:9 (25) 2 ซมอ 7:12, 16; 1 พกษ 2:4; 9:5 (26) 2 ซมอ 7:25

องค์

27 แต่พระเจ้าจะประทับบนแผ่นดินโลกอย่างแท้จริงหรือ ดูเถิด ฟาสวรรค์และสวรรค์แห่งฟาสวรรค์ทั้งปวงไม่สามารถรองรับพระองค์ไว้ได้ พระนิเวศน์ที่ข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

28 แต่ขอพระองค์ทรงใส่พระทัยต่อคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ที่ซึ่งทรงตั้งใจฟังเสียงร้องทูลและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์วันนี้

29 เพื่อที่พระเนตรของพระองค์จะเปิดอยู่มาทางพระนิเวศน์นี้ ทั้งกลางวันและกลางคืน คือมาทางสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า ‘นามของเราจะอยู่ที่นั่น’ เพื่อพระองค์จะทรงตั้งใจฟังคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะอธิษฐานตรงต่อสถานที่แห่งนี้

30 และขอพระองค์ทรงตั้งใจฟังคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชากรของพระองค์ เมื่อพวกเขาจะอธิษฐานตรงต่อสถานที่แห่งนี้ และขอพระองค์ทรงสถับฟังในสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสถับฟังแล้ว ขอทรงยกโทษ

31 ถ้าชายคนใดกระทำการละเมิดต่อเพื่อนบ้านของเขา และเขาจะต้องปฎิญาณตัวด้วยคำสัตย์สาบาน และเขามาปฎิญาณ

ตัวต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ในพระนิเวศน์นี้

32 แล้วขอพระองค์ทรงสถับฟังในสวรรค์ และขอทรงกระทำ และทรงพิพากษาพวกผู้รับใช้ของพระองค์ โดยทรงปรับโทษคนชั่ว เพื่อจะนำวิถีทางของเขาให้กลับตกบนศิระของเขาเอง และโดยทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม เพื่อประทานแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา

33 เมื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะเหตุพวกเขาได้กระทำความบาปต่อพระองค์ และจะหันกลับมาหาพระองค์อีก และกล่าวยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐาน และกระทำการวิงวอนต่อพระองค์ในพระนิเวศน์นี้

34 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสถับฟังในสวรรค์ และขอทรงยกโทษบาปของอิสราเอลประชากรของพระองค์ และขอทรงนำพวกเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่บรรพบุรุษของพวกเขา

35 เมื่อฟาสวรรค์ถูกปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเหตุพวกเขาได้กระทำความบาปต่อพระองค์ ถ้าพวกเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ และกล่าวยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของพวกเขา เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกเขาได้รับความทุกข์ใจ

36 แล้วขอพระองค์ทรงสถับฟังในสวรรค์ และขอทรงยกโทษบาปของพวกเขาผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชากรของพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถี

(27) 2 พศต 2:6; อสย 66:1; ยรม 23:24 (29) พบญ 12:11; 1 พกษ 9:3; 2 พศต 7:15 (30) นหม 1:6

(31) อพย 22:8-11 (32) พบญ 25:1 (33) สดต 26:17, 39; พบญ 28:25 (34) สดต 26:40-42; พบญ 30:1-3

(35) สดต 26:19; พบญ 28:23 (36) 1 ซมอ 12:23; สดต 25:4; 27:11; 94:12

ทางที่ดีแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาควรดำเนิน
ในนั้น และขอประทานฝนบนแผ่นดินของ
พระองค์ ซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่
ประชากรของพระองค์เป็นมรดกนั้น

37 ถ้ามีการกัณดารอาหารในแผ่นดิน ถ้า
มีโรคระบาด ข้าวแห้งตาย รากินข้าว ตัก-
แตนวัยบิน หรือตักแตนวัยคลาน ถ้าศัตรู
ของพวกเขาปิดล้อมพวกเขาไว้ในแผ่นดิน
แห่งนครทั้งหลายของพวกเขา จะมีภัย-
พิบัติอย่างใด ความเจ็บช้ำอย่างใดก็ดี

38 ไม่ว่าคำอธิษฐานและคำวิงวอนประ-
การใดซึ่งคนหนึ่งคนใด หรืออิสราเอล
ประชากรของพระองค์ทั้งสิ้นทูลขอ ผู้ซึ่ง
จะสำนึกถึงเรื่องภัยพิบัติแห่งใจของพวกเขา
ทุกคน และกางมือของเขามาทางพระ
นิเวศน์นี้

39 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสดับฟังใน
สวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์
และขอทรงยกโทษ และทรงกระทำ และ
ประทานแก่ทุกคนตามวิถีทางทั้งหลาย
ของเขา ซึ่งพระองค์ทรงทราบใจของเขา
(เพราะพระองค์ คือพระองค์เท่านั้น
ทรงทราบใจทั้งหลายแห่งลูกทั้งสิ้นของ
มนุษย์)

40 เพื่อพวกเขาจะได้เกรงกลัวพระองค์
ตลอดวันทั้งหลายที่พวกเขาอาศัยอยู่ใน
แผ่นดิน ซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่
บรรพบุรุษของพวกเขาข้าพระองค์

41 ยิ่งกว่านั้นอีกเกี่ยวกับคนแปลกหน้า
ผู้ที่ไม่ใช่ของอิสราเอลประชากรของพระ
องค์ แต่มาจากแผ่นดินไกล เพราะเห็นแก่

พระนามของพระองค์

42 (ด้วยว่าพวกเขาจะได้ยินถึงพระนาม
ใหญ่ยิ่งของพระองค์ และถึงพระหัตถ์ทรง
ฤทธิ์ของพระองค์ และถึงพระกรที่เหยียด
ออกของพระองค์) เมื่อเขาจะมาและอธิษ
ฐานตรงต่อพระนิเวศน์นี้

43 ขอพระองค์ทรงสดับฟังในสวรรค์ อัน
เป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรง
กระทำตามทุกสิ่งที่คุณแปลกหน้านั้นทูล
ขอต่อพระองค์ เพื่อที่ชนชาติทั้งปวงแห่ง
แผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์
ที่จะเกรงกลัวพระองค์ เช่นเดียวกับอิส-
ราเอลประชากรของพระองค์กระทำอยู่นั้น
และเพื่อพวกเขาจะได้ทราบว่า พระ
นิเวศน์นี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้ได้ถูก
เรียกตามพระนามของพระองค์

44 ถ้าประชากรของพระองค์ออกไปเพื่อ
สู้รบต่อศัตรูของพวกเขา ไม่ว่าพระองค์จะ
ทรงส่งพวกเขาไปยังที่ใดก็ตาม และจะ
อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ตรงต่อนครซึ่ง
พระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และตรงต่อ
พระนิเวศน์ที่ข้าพระองค์ได้สร้างไว้สำหรับ
พระนามของพระองค์

45 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสดับฟังใน
สวรรค์คำอธิษฐานของพวกเขาและคำวิง
วอนของพวกเขา และขอทรงรักษาสีทธิ
อันชอบธรรมของพวกเขาให้คงอยู่

46 ถ้าพวกเขาทำบาปต่อพระองค์
(เพราะไม่มีมนุษย์คนใดที่ไม่ทำบาป)
และพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกเขา และทรง
มอบพวกเขาไว้กับศัตรู จนพวกศัตรูนำ

(37) ลนต 26:16, 25-26; พญ 28:21-22, 27, 38, 42, 52; 2 พศต 20:9

(39) 1 ซมอ 16:7; 1 พศต 28:9; สดต 11:4; ยรม 17:10; กจ 1:24 (40) สดต 130:4 (42) อพย 13:3

(43) อพย 9:16; 1 ซมอ 17:46; 2 พกษ 19:19; สดต 67:2 (46) ลนต 26:34, 44; พญ 28:36

พวกเขาไปเป็นพวกเชลยยังแผ่นดินของศัตรูนั้น ไม่ว่าไกลหรือใกล้

47 แต่ถ้าพวกเขาจะสำนึกตัวในแผ่นดินซึ่งพวกเขาถูกนำไปเป็นพวกเชลย และกลับใจ และทูลวิงวอนต่อพระองค์ในแผ่นดินของคนเหล่านั้นที่นำพวกเขาไปเป็นพวกเชลย โดยทูลว่า ‘พวกข้าพระองค์ได้ทำบาป และได้กระทำอย่างวิปلاสน พวกข้าพระองค์ได้กระทำความชั่ว’

48 และจึงหันกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดใจของพวกเขา และด้วยสุดจิตของพวกเขาในแผ่นดินแห่งบรรดาศัตรูของพวกเขา ผู้ซึ่งได้นำพวกเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของพวกเขา ซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่บรรพบุรุษของพวกเขา คือนครซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และพระนิเวศน์ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์

49 แล้วขอพระองค์ทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำวิงวอนของพวกเขาในสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงรักษาสีลอันชอบธรรมของพวกเขาให้คงอยู่

50 และขอทรงยกโทษประชากรของพระองค์ผู้ได้ทำบาปต่อพระองค์ และการละเมิดทั้งสิ้นของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ละเมิดต่อพระองค์ และขอทรงโปรดประทานความกรุณาแก่พวกเขาต่อหน้าคนเหล่านั้นที่ได้นำพวกเขาไปเป็นเชลย เพื่อคนเหล่านั้นจะได้มีความกรุณาต่อพวกเขา

51 เพราะว่าพวกเขาเป็นประชากรของพระองค์ และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงนำออกมาจากอียิปต์ จากท่ามกลางเตาหลอมเหล็กนั้น

52 เพื่อพระเนตรของพระองค์จะเปิดอยู่ต่อคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของอิสราเอลประชากรของพระองค์ เพื่อจะทรงตั้งใจฟังบรรดาเรื่องที่พวกเขาร้องทูลต่อพระองค์

53 เพราะพระองค์ได้ทรงแยกพวกเขาออกจากท่ามกลางชนชาติทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก เพื่อให้เป็นมรดกของพระองค์ ตามที่พระองค์ได้ตรัสโดยมือของโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขาข้าพระองค์ออกมาจากอียิปต์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า”

ชาโลมอนกระตุนเตือน

และอวยพรประชากร

54 และต่อมา เมื่อชาโลมอนได้ทรงจบคำอธิษฐานและคำวิงวอนทั้งสิ้นนี้ต่อพระเยโฮวาห์แล้ว พระองค์ได้ทรงลุกขึ้นจากต่อหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ จากการคุกเข่าของพระองค์พร้อมกับกางพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์

55 และพระองค์ได้ประทับยืน และทรงอวยพรชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นด้วยเสียงดัง โดยตรัสว่า

56 “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ผู้พระราชทานการหยุดพักแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์แล้ว ตามซึ่งพระองค์ได้ทรง

(47) ลนต 26:40-42; อสร 9:6-7; นหม 1:6; 9:2 (48) ยรม 29:12-14; ดนล 6:10; ยน 2:4

(50) 2 พศด 30:9; อสร 7:6; สดต 106:46 (51) อพย 32:11, 12; พบญ 4:20 (52) 1 พกษ 8:29

(53) อพย 19:5-6; พบญ 9:26 (54) 2 พศด 7:1 (55) กตว 6:23-26; 2 ซมอ 6:18 (56) พบญ 12:10

สัญญาไว้ทุกประการ ไม่ได้ล้มเหลวเลย
สักคำเดียวของพระสัญญาอันดีทั้งสิ้นของ
พระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้โดย
มือของโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้น

57 ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเรา
ทรงสถิตอยู่กับพวกเราตามที่พระองค์ได้
สถิตอยู่กับบรรพบุรุษของพวกเรา ขอพระ
องค์อย่าทรงละพวกเราหรือทอดทิ้งพวก
เราเสีย

58 เพื่อพระองค์จะได้ทรงโน้มใจของพวก
เราให้มาหาพระองค์ เพื่อจะดำเนินในทาง
ทั้งสิ้นของพระองค์ และเพื่อจะรักษา
บรรดาพระบัญญัติของพระองค์ และกฎ-
เกณฑ์ทั้งหลายของพระองค์ และเหล่าคำ
ตัดสินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรง
บัญชาบรรพบุรุษของพวกเรา

59 และขอให้บรรดาถ้อยคำเหล่านี้ของ
เรา ซึ่งเราได้วิงวอนขอต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ อยู่ใกล้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พวกเราทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อพระ
องค์จะทรงรักษาสีทึบอันชอบธรรมของผู้
รับใช้ของพระองค์ และรักษาสีทึบอันชอบ
ธรรมของอิสราเอลประชากรของพระองค์
ตลอดเวลา ตามความต้องการของสีทึบ
อันชอบธรรมนั้น

60 เพื่อบรรดาชนชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน
โลกจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์นั้นทรง
เป็นพระเจ้า และไม่มีองค์อื่นเลย

61 เพราะฉะนั้นขอให้ใจของพวกท่านดี
พร้อมต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวก
เรา เพื่อจะดำเนินอยู่ในบรรดากฎเกณฑ์

ของพระองค์ และเพื่อจะรักษาพระบัญญัติ
ทั้งหลายของพระองค์ เหมือนอย่าง
วันนี้”

การถวายเครื่องสัตวบูชา

และการฉลองเทศกาล

(2 พศต 7:4-10)

62 และกษัตริย์ และคนอิสราเอลทั้งสิ้น
พร้อมกับพระองค์ ได้ถวายเครื่องสัตว
บูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

63 และซาโลมอนได้ทรงถวายเครื่องสัตว
บูชาแห่งบรรดาเครื่องสันติบูชา ซึ่งพระ
องค์ได้ทรงถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือวัว
ตัวผู้สองหมื่นสองพันตัว และแกะหนึ่ง
แสนสองหมื่นตัว ดังนี้แหละกษัตริย์และ
ลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้นได้มอบถวาย
พระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

64 ในวันเดียวกันนั้น กษัตริย์ได้ทรงทำ
พิธีชำระส่วนกลางของลานที่อยู่ข้างหน้า
พระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ เพราะว่า
ที่นั่นพระองค์ได้ทรงถวายบรรดาเครื่อง
เผาบูชา และเครื่องธัญญาหารทั้งหลาย
และส่วนไขมันของเหล่าเครื่องสันติบูชา
เพราะว่าแท่นทองเหลืองที่อยู่ต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์นั้นเล็กเกินกว่าที่จะ
รับบรรดาเครื่องเผาบูชา และเครื่องธัญ-
ญาหารทั้งหลาย และส่วนไขมันของเหล่า
เครื่องสันติบูชา

65 และในเวลานั้น ซาโลมอนได้ทรง
ฉลองเทศกาล และอิสราเอลทั้งสิ้นพร้อม
กับพระองค์ เป็นชุมนุมชนใหญ่โตยิ่งนัก
ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไปจนถึงแม่น้ำ

(57) พบญ 31:6, 17; ยชว 1:5; 1 ซมอ 12:22 (58) สดต 119:36; ยรม 31:33

(60) พบญ 4:35, 39; ยชว 4:24 (61) พบญ 18:13; 1 พกษ 11:4 (62) 2 พศต 7:4-10

(64) 2 พศต 4:1; 7:7 (65) ปฐก 15:18; ลนต 23:34; กตว 34:8; 2 พศต 7:8

แห่งอียิปต์ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพวกเรา เป็นเวลาเจ็ดวันและอีกเจ็ดวัน คือสิบสี่วัน

66 ในวันที่แปดพระองค์ได้ทรงส่งประชากรจากไป และพวกเขาได้ถวายพระพรแด่กษัตริย์ และกลับไปยังถิ่นที่ทั้งหลายของตนด้วยความชื่นบานและด้วยใจยินดี เพราะเหตุความดีทั้งสิ้นที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเพื่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ และเพื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์

บทที่ 9

พันธสัญญาของพระเจ้ากับซาโลมอน

(2 พศต 7:12-22)

1 และต่อมาเมื่อซาโลมอนได้สร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์สำเร็จแล้ว และพระราชวังของกษัตริย์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงพอพระทัยที่จะกระทำนั้น

2 พระเยโฮวาห์ได้ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเป็นครั้งที่สอง เหมือนอย่างที่เราได้ทรงปรากฏแก่พระองค์ที่กิเบโอน

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาโลมอนว่า “เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าและคำวิงวอนของเจ้าที่เจ้าได้เสนอต่อหน้าเรานั้นแล้ว เราได้ชำระแยกตั้งนิเวศน์นี้ให้เป็นสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเจ้าได้สร้างไว้ เพื่อประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่นเป็นนิตย์ และดาของเรากับใจของเราจะอยู่ที่นั่นเสมอไป

4 และถ้าเจ้าจะดำเนินต่อหน้าเรา เหมือนอย่างดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนิน ในใจซื่อ

สัตย์ และในความเที่ยงธรรม เพื่อกระทำตามทุกอย่างที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ และจะรักษาบรรดากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินทั้งหลายของเรา

5 แล้วเราก็จะสถาปนาพระที่นั่งแห่งราชอาณาจักรของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์ เหมือนอย่างที่เราได้สัญญาไว้กับดาวิด บิดาของเจ้า โดยตรัสว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งบนพระที่นั่งแห่งอิสราเอล’

6 แต่ถ้าพวกเจ้าจะหันไปจากการติดตามเราเลย ตัวพวกเจ้าหรือลูกหลานของพวกเจ้า และจะไม่ยอมรักษาบรรดาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ทั้งหลายของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าพวกเจ้า แต่ไปและปรนนิบัติพระอื่น ๆ และนมัสการพระเหล่านั้น

7 แล้วเราก็จะตัดอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินซึ่งเราได้ยกให้แก่พวกเขา และนิเวศน์นี้ซึ่งเราได้กระทำให้เป็นสถานบริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา และอิสราเอลจะเป็นคำสาปแช่งและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งสิ้น

8 และที่นิเวศน์นี้ ซึ่งสูงส่ง ทุกคนที่ผ่านนิเวศน์นี้ไปจะประหลาดใจ และจะเขย่งหน้า และพวกเขาจะกล่าวว่า ‘เหตุไฉนพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระนิเวศน์นี้’

9 และพวกเขาจะตอบว่า ‘เพราะว่าพวกเขาได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา ผู้ได้ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขา

(66) 2 พศต 7:9 (1) 1 พกษ 7:1; 2 พศต 7:11; 8:6 (2) 1 พกษ 3:5; 11:9

(3) พบญ 11:12; 1 พกษ 8:29 (4) ปฐก 17:1; 1 พกษ 8:61; 11:4 (5) 2 ซมอ 4:12 (6) 2 ซมอ 7:14-16

(7) พบญ 4:26; สดต 44:14; ยรม 7:4-14 (8) พบญ 29:24-26; 2 พศต 7:21 (9) พบญ 29:25-28

เขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดถือเอาพระอื่น ๆ และได้นมัสการพระเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติพระเหล่านั้น เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงได้ทรงนำความร้ายทั้งลี้ลับนี้มาเหนือพวกเขา”

กิตติศัพท์ของชาโลมอนเลื่องลือไปทั่ว

(2 พศต 8:1-18)

10 และต่อมาเมื่อสิ้นยี่สิบปี เมื่อชาโลมอนได้ทรงสร้างอาคารสองหลังนั้นแล้ว คือพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์

11 (บัดนี้ สี่รามกษัตริย์แห่งไทระได้ส่งพวกไม้สนซีดาร์ และพวกไม้เฟอร์ และทองคำให้แก่ชาโลมอนตามความปรารถนาทั้งสิ้นของพระองค์) แล้วกษัตริย์ชาโลมอนจึงประทานนครยี่สิบนครในแผ่นดินกาลิลีให้แก่สี่ราม

12 และสี่รามเสด็จออกมาจากไทระเพื่อทอดพระเนตรนครเหล่านั้นซึ่งชาโลมอนมอบให้แก่ท่าน และนครเหล่านั้นไม่เป็นที่พอพระทัยของท่าน

13 และท่านตรัสว่า “นครเหล่านี้ซึ่งท่านได้มอบให้แก่ข้าพเจ้านั้นเป็นนครอะไรกันนี้ น้องของข้าพเจ้าเอ๋ย” และท่านจึงเรียกนครเหล่านั้นว่าแผ่นดินคาบูลจนถึงทุกวันนี้

14 และสี่รามได้ส่งทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์ให้แก่กษัตริย์

15 และนี่เป็นเหตุผลซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงเกณฑ์แรงงานโยธา คือเพื่อสร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และพระ

ราชวังของพระองค์เอง และป้อมมิลโล และกำแพงแห่งกรุงเยรูซาเล็ม และเมืองฮาโซร์ และเมกิดโด และเมืองเกเซอร์

16 ด้วยว่าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ได้ยกทัพขึ้นมา และยึดเกเซอร์ และผานครนั้นเสียด้วยไฟ และได้ฆ่าคนคานาอันที่อาศัยอยู่ในนครนั้น และได้ยกนครนั้นให้เป็นของขวัญแก่ราชธิดาของท่าน คือมเหสีของชาโลมอน

17 และชาโลมอนได้ทรงสร้างเมืองเกเซอร์ และเมืองเบธโฮโรนล่าง

18 และเมืองบาอัลัท และเมืองทัดโมร์ ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินนั้น

19 และบรรดานครที่เป็นคลังเสบียง ที่ชาโลมอนมีอยู่นั้น และนครทั้งหลายสำหรับบรรดารถม้าศึกของพระองค์ และบรรดานครสำหรับพวกทหารม้าของพระองค์ และสิ่งใด ๆ ซึ่งชาโลมอนทรงปรารถนาที่จะสร้างในกรุงเยรูซาเล็ม และในเลบานอน และในแผ่นดินทั้งสิ้นแห่งการครอบครองของพระองค์

20 และประชาชนทั้งสิ้นที่เหลื่ออยู่ของคนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ผู้ซึ่งไม่ใช่ลูกหลานของอิสราเอล

21 ลูกหลานของพวกเขาก็เหลื่ออยู่จากพวกเขาในแผ่นดิน ซึ่งลูกหลานของอิสราเอลไม่สามารถจะทำลายให้สูญสิ้นได้ คนเหล่านั้นชาโลมอนได้ทรงเกณฑ์ให้เป็นทาสรับใช้อยู่จนทุกวันนี้

22 แต่ลูกหลานของอิสราเอลนั้น ชาโล-

(10) 2 พศต 8:1 (11) 2 พศต 8:2 (13) ยชว 19:27 (15) ยชว 11:1; 16:10; 17:11; 19:36; 2 ซมอ 5:9

(16) ยชว 16:10 (17) 2 พศต 8:5 (18) ยชว 19:44 (19) 1 พกษ 4:26; 9:1; 10:26

(20) 2 พศต 8:7 (21) ยชว 15:63; 17:12-13 (22) ลนต 25:39

มอนไม่ได้ทรงกระทำให้เป็นทาส แต่พวกเขาเป็นพวกทหาร และเป็นพวกผู้รับใช้ของพระองค์ และเป็นพวกเจ้านายของพระองค์ และเป็นพวกนายทหารของพระองค์ และเป็นพวกผู้บังคับการรถม้าศึกทั้งหลายของพระองค์ และเป็นพวกทหารม้าของพระองค์

23 คนเหล่านี้เป็นพวกเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่อยู่เหนือพระราชกิจของซาโลมอน จำนวนहार้อยห้าสิบคน ผู้ซึ่งบังคับบัญชาประชาชนที่ทำงานในงานนั้น

24 แต่ราชธิดาของฟาโรห์ได้ขึ้นมาจากนครของดาวิด ถึงพระตำหนักของพระนางเอง ซึ่งซาโลมอนได้ทรงสร้างไว้ให้พระนาง แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างป้อมมิลโล

25 และปีละสามครั้งซาโลมอนได้ทรงถวายบรรดาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาทั้งหลายบนแท่นบูชา ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ และพระองค์ได้ทรงเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาที่อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างพระนิเวศน์จนสำเร็จ

26 และกษัตริย์ซาโลมอนได้ทรงสร้างกองทัพเรือในเอซีโอนเกเบอร์ ซึ่งอยู่ข้างเอโลท บนฝั่งทะเลแดงในแผ่นดินเอโดม

27 และฮิรามได้ส่งในกองทัพเรือนั้นเหล่าข้าราชการของท่าน คือพวกลูกเรือที่มีความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับทะเล ไปพร้อมกับเหล่าข้าราชการของซาโลมอน

28 และพวกเขามาถึงเมืองโอฟีร์ และนำทองคำจากที่นั่น จำนวนสิริ้อยยี่สิบตะลันต์ และนำทองคำนั้นมาถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน

บทที่ 10

พระราชินีแห่งเชบาทรงเข้าเฝ้า

กษัตริย์ซาโลมอน

(2 พศต 9:1-12)

1 และเมื่อพระราชินีแห่งเชบาทรงได้ยินถึงกิตติศัพท์ของซาโลมอนเกี่ยวกับพระนามของพระเยโฮวาห์ พระนางจึงได้เสด็จมาเพื่อพิสูจน์พระองค์ด้วยพวกคำถามยาก ๆ

2 และพระนางเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วยขบวนยานพาหนะใหญ่ พร้อมกับฝูงอูฐที่บรรทุกเครื่องเทศทั้งหลาย และทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่าง ๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางได้ทูลต่อพระองค์ถึงทุกเรื่องที่อยู่ในพระทัยของพระนาง

3 และซาโลมอนตรัสแก้ปัญหามิของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ถูกซ่อนอยู่พ้นกษัตริย์ ซึ่งพระองค์ไม่ได้ทรงบอกพระนาง

4 และเมื่อพระราชินีแห่งเชบาได้ทรงเห็นพระสติปัญญาทั้งสิ้นของซาโลมอน และพระราชวังที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

5 และอาหารแห่งโต๊ะเสวยของพระองค์ และการเข้าเฝ้าของพวกผู้รับใช้ของพระองค์ และการปรนนิบัติรับใช้ของเหล่ามหาดเล็กของพระองค์ และเครื่องแต่ง

(23) 2 พศต 8:10 (24) 2 ซมอ 5:9; 1 พกษ 3:1 (25) อพย 23:14-17

(26) กตว 33:35; พบญ 2:8 (27) 1 พกษ 5:6, 9; 10:11 (28) โยบ 22:24

(1) วนจ 14:12; 2 พศต 9:1; สดต 49:4; สภษ 1:6; มธ 12:42 (5) 1 พศต 26:16

กายของพวกเขา และเหล่าพนักงานเชิญ ถ้วยเสวยของพระองค์ และการเสด็จขึ้น ไปของพระองค์ซึ่งพระองค์ขึ้นไปยังพระ นิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ พระนางก็ใจหาย เลยทีเดียว

6 และพระนางทูลกษัตริย์ว่า “ข้าพเจ้าทราบดีว่า หม่อมฉันได้ยินในประเทศของหม่อมฉัน เอง ถึงพระราชกิจของพระองค์และพระ สติปัญญาของพระองค์ เป็นความจริง

7 แต่อย่างไรก็ตาม หม่อมฉันก็ไม่ได้เชื่อ ถ้อยคำเหล่านั้น จนกระทั่งหม่อมฉันได้มา เฝ้า และตาของหม่อมฉันได้เห็นสิ่งนั้นเอง และดูเถิด ที่ได้บอกกล่าวแก่หม่อมฉันก็ ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง พระสติปัญญาของพระ องค์ และความเจริญรุ่งเรืองของพระองค์ ก็มากยิ่งขึ้นกว่ากิตติศัพท์ซึ่งหม่อมฉันได้ยิน มา

8 บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดา ผู้รับใช้เหล่านั้นของพระองค์ก็เป็นสุข ผู้ซึ่ง อยู่งานประจำต่อพระพักตร์พระองค์ และ ที่ฟังพระสติปัญญาของพระองค์

9 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ พระองค์ ผู้ซึ่งได้พอพระทัยในพระองค์ เพื่อที่จะแต่งตั้งพระองค์ไว้บนพระที่นั่ง แห่งอิสราเอล เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรง รักอิสราเอลเป็นนิตย์ พระเยโฮวาห์จึงได้ ทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ เพื่อ จะทรงอำนวยการความยุติธรรม และความ เที่ยงธรรม”

10 และพระนางได้ถวายทองคำหนึ่งร้อย ยี่สิบตะลันต์แด่กษัตริย์ และของเครื่อง

เทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอย ต่าง ๆ ไม่มีเครื่องเทศมากมายเหมือน เช่นนี้อีก ซึ่งพระราชนิแห่งเซบาได้ถวาย แด่กษัตริย์ซาโลมอน

11 และกองทัพเรือของฮีรามด้วย ที่ได้นำ ทองคำมาจากโอฟีร์ ได้นำพวกไม้จันทร์ แดงและเพชรพลอยต่าง ๆ จำนวนมากมา จากโอฟีร์

12 และกษัตริย์ได้ทรงทำพวกไม้จันทร์ แดงเป็นเสาทั้งหลายสำหรับพระนิเวศน์ ของพระเยโฮวาห์ และสำหรับพระราชวัง ของกษัตริย์ พวกพิณเขาคู่ด้วย และพวก พิณใหญ่สำหรับพวกนักร้อง ไม่มีพวกไม้ จันทร์แดงเข้ามา และไม่มีถูกเห็นอย่างนี้ อีกจนถึงทุกวันนี้

13 และกษัตริย์ซาโลมอนได้พระราชทาน แก่พระราชนิแห่งเซบาตามความปรารถนาของพระนางทุกประการ สิ่งใดก็ตามที่ พระนางทูลขอ นอกจากสิ่งซึ่งซาโลมอน ได้พระราชทานแก่พระนางมาจากความ อุดมสมบูรณ์ของกษัตริย์แล้ว ดังนั้นพระ นางได้เสด็จกลับ และไปยังแผ่นดินของ พระนางเอง ตัวพระนางและพวกข้าราชการของพระนาง

ความเจริญรุ่งเรือง

ของซาโลมอน

(2 พศต 9:13-28)

14 บัดนี้น้ำหนักของทองคำที่นำมาถึง ซาโลมอนในแต่ละปีเป็นทองคำหนักหก ร้อยหกสิบหกตะลันต์

15 นอกจากทองคำที่พระองค์ได้รับมา

(8) สภษ 8:34 (9) 2 ซมอ 8:15; 22:20; 1 พกษ 5:7; 2 พศต 2:11; สดต 72:2

(10) สดต 72:10, 15 (11) 1 พกษ 9:27-28; โยบ 22:24

(12) 2 พศต 9:10-11 (15) 2 พศต 1:16; 9:24; สดต 72:10

จากพวกพ่อค้า และจากการค้าขายของพวกพ่อค้าเครื่องเทศ และจากกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และจากบรรดาผู้ว่าราชการแห่งแผ่นดิน

16 และกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงสร้างโล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำทูป โล่อันหนึ่งใช้ทองคำหนักหกร้อยเซเชล

17 และพระองค์ได้ทรงสร้างโล่สามร้อยอันด้วยทองคำทูป โล่อันหนึ่งใช้ทองคำหนักสามมานะ และกษัตริย์ได้ทรงเก็บโล่เหล่านั้นไว้ในพระตำหนักแห่งพนาเลบานอน

18 ยิ่งกว่านั้นกษัตริย์ได้ทรงทำพระที่นั่งขนาดใหญ่ด้วยงาช้าง และทรงบุพระที่นั่งนั้นด้วยทองคำอย่างดีที่สุด

19 พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น และยอดของพนักหลังของพระที่นั่งนั้นเป็นทรงกลม และมีที่วางพระหัตถ์ทั้งสองข้างของพระที่นั่ง และสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้าง ๆ ที่วางพระหัตถ์

20 และสิงโตสิบสองตัวยืนอยู่ที่นั่นทั้งสองข้างบนบันไดหกชั้น ไม่เคยทำเหมือนอย่างนี้ในราชอาณาจักรใด ๆ เลย

21 และภานะทั้งสี่สำหรับเครื่องดื่มของกษัตริย์ชาโลมอนทำด้วยทองคำ และภานะทั้งสี่ของพระตำหนักแห่งพนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีภานะใด ๆ ที่ทำด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็นของไม่มีค่าอะไรในสมัยของชาโลมอน

22 ด้วยว่ากษัตริย์ทรงมีกองทัพเรือของ

เมืองทารซิช เดินทะเลพร้อมกับกองทัพเรือของฮิราม สามปีต่อครั้งกองทัพเรือของเมืองทารซิชได้นำทองคำ และเงิน งาช้าง และพวกพลิง และพวกนกยูงมา

23 ดังนั้นกษัตริย์ชาโลมอนจึงยิ่งใหญ่กว่าบรรดากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกในเรื่องทรัพย์สมบัติและสติปัญญา

24 และทั่วทั้งแผ่นดินโลกก็แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าชาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาของพระองค์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงใส่ไว้ในพระทัยของพระองค์

25 และพวกเขาทุกคนได้นำเครื่องบรรณาการของตนมา เป็นบรรดาเครื่องภาชนะเงิน และพวกเครื่องภาชนะทองคำ และเครื่องแต่งกายทั้งหลาย และเครื่องเสื่อเกราะ และบรรดาเครื่องเทศ พวกม้า และพวกล้อ ตามจำนวนกำหนดทุก ๆ ปี

26 และชาโลมอนได้ทรงสะสมพวกนมม้าศึกและทหารม้าทั้งหลาย และพระองค์ได้ทรงมีรถม้าศึกหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และทหารม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่นครทั้งหลายสำหรับรถม้าศึก และอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

27 และกษัตริย์ได้ทรงกระทำให้เงินในกรุงเยรูซาเล็มเป็นเหมือนก้อนหินทั้งหลาย และพระองค์ได้ทรงกระทำให้พวกไม้สนซีดาร์เป็นเหมือนอย่างพวกไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา เพราะมีมากมาย

28 และชาโลมอนทรงให้ส่งพวกม้าออกมาจากอียิปต์ และเส้นด้ายสำหรับทำผ้าป่าน บรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้าย

(17) 1 พกษ 7:2; 14:26 (18) 1 พกษ 10:22; 2 พศด 9:17; สดต 45:8 (21) 2 พศด 9:20

(22) ปฐก 10:4; 1 พกษ 9:26-28; 22:48; 2 พศด 20:36 (23) 1 พกษ 3:12-13; 4:30

(26) พบญ 17:16; 1 พกษ 4:26 (27) พบญ 17:17 (28) พบญ 17:16; 2 พศด 1:16

สำหรับทำผ้าป่านนั้นมาตามราคา
29 และรอม้าศึกคันหนึ่งขึ้นมา และออก
มาจากอียิปต์เป็นเงินหกร้อยเชเชล และ
ม้าตัวหนึ่งเป็นเงินหนึ่งร้อยห้าสิบเชเชล
และดังนั้นสำหรับบรรดากษัตริย์ของคน
ฮิตไทต์ และสำหรับบรรดากษัตริย์ของคน
ซีเรีย พวกพ่อค้าได้นำสิ่งของเหล่านั้นออก
มาโดยวิธีการของพวกเขา

บทที่ 11

มหะสิทธิ์ทั้งหลายของชาโลมอน

ไหวรูปเคารพ

1 แต่กษัตริย์ชาโลมอนทรงรักหญิงต่าง
ชาติหลายคน พร้อมด้วยราชธิดาของ
ฟาโรห์ มีหญิงคนโมอับ คนอัมโมน คน
เอโดม คนไซดอน และคนฮิตไทต์

2 จากบรรดาประชาชนชาติซึ่งพระเยโฮวาห์
ตรัสกับลูกหลานของอิสราเอลว่า “พวก
เจ้าต้องไม่เข้าไปหาพวกเขา และพวกเขา
ต้องไม่เข้ามาหาพวกเจ้า เพราะพวกเขาจะ
หันใจของพวกเจ้าไปตามพระต่าง ๆ ของ
พวกเขาเป็นแน่” ชาโลมอนได้ทรงติดพัน
กับหญิงเหล่านั้นในความรัก

3 และพระองค์ทรงมีมหะสิทธิ์ร้อย
คน พวกเจ้าหญิงและนางสนมสามร้อยคน
และบรรดามหะสิทธิ์ของพระองค์ทรงหันพระ
ทัยของพระองค์ไปเสีย

4 ด้วยว่าในเวลาต่อมา เมื่อชาโลมอนทรง
ชราภาพแล้ว บรรดามหะสิทธิ์ของพระองค์
ได้หันพระทัยของพระองค์ไปติดตามพระ
อื่น ๆ และพระทัยของพระองค์ไม่ดี
พร้อมต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระ

องค์ เหมือนอย่างพระทัยของดาวิดราช
บิดาของพระองค์

5 ด้วยว่าชาโลมอนได้ติดตามพระอัชโท-
เรท เทพเทวีของคนไซดอน และติดตาม
พระมิลโคม สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคน
อัมโมน

6 และชาโลมอนทรงกระทำความชั่วร้าย
ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และ
ไม่ได้ติดตามพระเยโฮวาห์อย่างเต็มที่
เหมือนอย่างดาวิดราชบิดาของพระองค์
ได้กระทำนั้น

7 แล้วชาโลมอนได้ทรงสร้างสถานบูชาบน
ที่สูงสำหรับพระเคโมช สิ่งที่น่าสะอิดสะ-
เอียนของคนโมอับ ในเนินเขาที่อยู่ตรง
หน้ากรุงเยรูซาเล็ม และสำหรับพระโมเลค
สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

8 และพระองค์ได้ทรงกระทำอย่างเดีย
กັນสำหรับบรรดามหะสิทธิ์ต่างชาติของพระ
องค์ ผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมและถวายเครื่อง
สัตวบูชาแก่พระต่าง ๆ ของพวกเขา

พระเจ้าพระฟีโรธ

และลงโทษชาโลมอน

9 และพระเยโฮวาห์พระฟีโรธต่อชาโล-
มอน เพราะว่าพระทัยของพระองค์ได้หัน
ไปเสียจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิส-
ราเอล ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่พระองค์ถึง
สองครั้ง

10 และได้ทรงบัญชาพระองค์เกี่ยวกับ
เรื่องนี้ว่า พระองค์ไม่ควรไปติดตามพระ
อื่น ๆ แต่พระองค์ไม่ได้รับรักษาส่ซึ่งพระเย
โฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่าน

(29) ยชว 1:4; 2 พกษ 7:6-7 (1) พบญ 17:17 (2) อพย 34:16; พบญ 7:3-4

(4) พบญ 17:17; 1 พกษ 8:61; 9:4; นหม 13:26 (5) ลนต 20:2-5; วนฉ 2:13; 1 พกษ 11:33

(7) กตว 21:29; 33:52; วนฉ 11:24 (9) 1 พกษ 3:5; 9:2 (10) 1 พกษ 6:12; 9:6-7

11 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาโลมอนว่า “เพราะเหตุว่าสิ่งนี้ถูกกระทำโดยเจ้า และเจ้าไม่ได้รักษาพันธสัญญาของเรา และกฎเกณฑ์ทั้งหลายของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้าเป็นแน่ และจะมอบอาณาจักรนั้นให้แก่ผู้รับใช้ของเจ้า

12 แต่อย่างไรก็ตาม ในวันทั้งหลายของเจ้า เราจะไม่กระทำสิ่งนี้เพราะเห็นแก่ดาวิดบิดาของเจ้า แต่เราจะฉีกอาณาจักรนั้นออกจากมือบุตรชายของเจ้า

13 อย่างไรก็ตามเราจะไม่ฉีกอาณาจักรเสียทั้งหมด แต่เราจะให้เผ่าหนึ่งแก่บุตรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกสรรไว้”

14 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงยุยงปฏิบัฏษคนหนึ่งให้ต่อสู้ซาโลมอน คือฮาตัตคนเอโดม ท่านเป็นเชื้อสายราชวงศ์แห่งเอโดม

15 ด้วยว่าในเวลาต่อมา เมื่อดาวิดอยู่ในเอโดม และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพบ่ได้ขึ้นไปเพื่อฝังบรรดาผู้ที่ถูกฆ่า หลังจากเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดมเสีย

16 (เพราะหกเดือนโยอาบยังอยู่ที่นั่นพร้อมกับคนอิสราเอลทั้งสิ้น จนกระทั่งเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดม)

17 ฮาตัตได้หนีไป ตัวท่านและคนเอโดมบางคนของพวกผู้รับใช้ของบิดาของท่าน พร้อมกับท่าน เพื่อเข้าไปยังอียิปต์ โดยที่ฮาตัตยังเป็นเด็กเล็ก ๆ อยู่

18 และพวกเขาได้ขึ้นมาจากมีเดีย และมายังปาราน และพวกเขาได้พาบรรดาคนพร้อมกับพวกเขาจากปาราน และพวกเขาได้มาถึงอียิปต์ มาเข้าเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ซึ่งประทานบ้านหลังหนึ่งแก่ท่าน และกำหนดเสบียงอาหารให้แก่ท่าน และประทานที่ดินให้แก่ท่าน

19 และฮาตัตเป็นที่โปรดปรานยิ่งนักในสายพระเนตรของฟาโรห์ ฟาโรห์จึงประทานน้องสาวของมเหสีของท่านเองให้เป็นภรรยาของฮาตัต คือน้องสาวของพระราชินีทาเปเนส

20 และน้องสาวของทาเปเนสก็ประสูติบุตรชายของท่านให้แก่ท่านชื่อเกนุบัท ผู้ซึ่งทาเปเนสให้หย่าในวังของฟาโรห์ และเกนุบัทอยู่ในวังของฟาโรห์ท่ามกลางหมู่ราชโอรสของฟาโรห์

21 และเมื่อฮาตัตได้ยินในอียิปต์ว่าดาวิดได้ลี้ภัยกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้ว และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพบ่ก็สิ้นชีวิตแล้ว ฮาตัตก็ทูลฟาโรห์ว่า “ขอให้ข้าพระองค์จากไป เพื่อข้าพระองค์จะได้กลับไปยังประเทศของข้าพระองค์เอง”

22 แล้วฟาโรห์ตรัสกับท่านว่า “แต่เจ้าได้ขาดสิ่งใดเมื่ออยู่กับเราหรือ ดูเถิด เจ้าจึงเสาะหาที่จะไปยังประเทศของเจ้าเอง” และท่านทูลตอบว่า “ไม่ขาดสิ่งใดพระเจ้าข้า อย่างไรก็ตามข้าพระองค์ขอให้ข้าพระองค์ไปเถิด”

23 และพระเจ้าได้ทรงยุยงปฏิบัฏษอีกคนหนึ่งต่อสู้พระองค์ คือเรโซนบุตรชายของ

(11) 1 พกษ 11:31, 37; 12:15-16 (13) พบญ 12:11; 2 ซมอ 7:15-16; 1 พกษ 9:3; 12:20; 14:21

(14) 1 พศด 5:26 (15) กตว 24:19; พบญ 20:13; 2 ซมอ 8:14; 1 พศด 18:12-13

(21) 1 พกษ 2:10, 34 (23) 2 ซมอ 8:3; 10:16

เอลียาดา ผู้ซึ่งหนีไปจากฮาดัดเอเซอร์ กษัตริย์แห่งโคบัทเจ้านายของตน

24 และเรโซนก็รวบรวมผู้คนให้อยู่กับเขา และกลายเป็นหัวหน้าของกองกำลัง เมื่อ ดาวิดได้เช่นฆ่าคนทั้งหลายแห่งโคบัท และพวกเขาได้ไปยังเมืองดามัสกัส และอาศัยอยู่ที่นั่น และครอบครองอยู่ในเมือง ดามัสกัส

25 และเขาเป็นปฏิปักษ์ต่ออิสราเอล ตลอดวันทั้งคืนของซาโลมอน นอกจาก ความชั่วที่ฮาดัดได้กระทำ และเขาเกลียด ชังอิสราเอล และครอบครองอยู่เหนือ ซีเรีย

คำพยากรณ์ว่า เยโรโบอัมจะได้เป็นกษัตริย์

26 และเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท คน เอฟราอิม ชาวเมืองเศเรดาห์ ผู้รับใช้ของ ซาโลมอน ผู้ซึ่งซื้อมารดาของเขา คือ เศรฺวาท เป็นหญิงม่าย คือเขาได้ยกมือ ของตนขึ้นต่อสีกษัตริย์

27 และนี่เป็นสาเหตุที่เขาได้ยกมือของ ตนขึ้นต่อสีกษัตริย์ คือซาโลมอนได้ทรง สร้างป้อมมิลโล และได้ซ่อมแซมช่องโหว่ ทั้งหลายแห่งเมืองของดาวิดราชบิดาของ พระองค์

28 และคนนั้นคือเยโรโบอัมเป็นชาย ฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ และซาโลมอนเมื่อทรง เห็นว่าชายหนุ่มคนนั้นเป็นคนขยัน พระ องค์ก็ทรงให้เขาเป็นผู้ดูแลเหนือแรงงาน ทั้งสิ้นของวงศ์วานของโยเซฟ

29 และต่อมาในคราวนั้น เมื่อเยโรโบอัม

ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม อาหิยาห์ผู้ พยากรณ์ชาวซีโลห์ได้พบเขาตามทาง และ อาหิยาห์ได้สวมเสื้อใหม่ตัวหนึ่ง และคน ทั้งสองได้อยู่ตามลำพังในทุ่งนา

30 และอาหิยาห์ได้จับเสื้อใหม่ที่อยู่บน ตัวเขา และฉีกเสื้อใหม่นั้นออกเป็นสิบ สองชิ้น

31 และท่านกล่าวแก่เยโรโบอัมว่า “ท่าน จงเอาไปสิบชิ้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งฉันว่า ‘ดูเถิด เรา จะฉีกอาณาจักรออกจากมือของซาโลมอน และจะยกสิบเผ่าให้แก่เจ้า

32 (แต่เขาจะมีเผ่าหนึ่งเพื่อเห็นแก่ดาวิด ผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็ม นครซึ่งเราได้เลือกสรรจากเผ่าทั้งสิ้นของ อิสราเอล)

33 เพราะพวกเขาได้ทอดทิ้งเรา และได้ นมัสการพระอัชโทเรท เทพเทวีของคน ไชตอน เคโมชพระของคนโมอับ และ มิลโคมพระของคนอัมโมน และไม่ได้ ดำเนินในทางทั้งหลายของเรา เพื่อจะกระ ทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายตาของเรา และเพื่อ รักษาบรรดากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัด สิ้นทั้งหลายของเรา เหมือนอย่างดาวิด บิดาของเขาได้กระทำนั้น

34 อย่างไรก็ตามเราจะไม่เอาอาณาจักรทั้ง หมดยกออกจากมือของเขา แต่เราจะทำให้ เขาเป็นเจ้านายอยู่ตลอดวันทั้งหลายแห่ง ชีวิตของเขา เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ ของเรา ผู้ซึ่งเราได้เลือกสรรไว้ เพราะเขา ได้รักษาบรรดาบัญญัติของเราและกฎ-

(24) 2 ซมอ 8:3; 10:8, 18 (26) 2 ซมอ 20:21; 1 พกษ 11:11; 12:2; 2 พศด 13:6

(27) 1 พกษ 9:15, 24 (28) สกษ 22:29 (29) 1 พกษ 12:15; 14:2; 2 พศด 9:29

(30) 1 ซมอ 15:27-28; 24:5 (31) 1 พกษ 11:11, 13 (33) 1 ซมอ 7:3; 1 พกษ 11:5

เกณฑ์ทั้งหลายของเรา

35 แต่เราจะเอาอาณาจักรออกจากมือบุตรชายของเขา และจะมอบอาณาจักรนั้นให้แก่เจ้า คือสิบเฝ้า

36 และเราจะให้เฝ้าหนึ่งแก่บุตรชายของเขา เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีประทับดวงหนึ่งต่อหน้าเราเสมอในกรุงเยรูซาเล็มเป็นนครซึ่งเราได้เลือกสรรเพื่อประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่น

37 และเราจะเอาตัวเจ้า และเจ้าจะครอบครองตามทุกสิ่งที่จิตวิญญาณของเจ้าปรารถนา และจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

38 และต่อมา ถ้าเจ้าจะตั้งใจฟังทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้า และจะดำเนินในทางทั้งหลายของเรา และกระทำการที่ถูกต้องในสายตาของเรา เพื่อรักษาบรรดากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติทั้งหลายของเราเหมือนอย่างดาวิดผู้รับใช้ของเราได้กระทำ เราจะอยู่กับเจ้า และจะสร้างเจ้าให้เป็นราชวงศ์ที่มั่นคง เหมือนอย่างที่เราได้สร้างไว้เพื่อดาวิด และเราจะให้อิสราเอลแก่เจ้า

39 และเราจะให้ความทุกข์ทรมานแก่เชื้อสายของดาวิดเพราะเหตุนี้ แต่ไม่ตลอดไป”

40 ฉะนั้นซาโลมอนจึงทรงหาช่องที่จะฆ่าเยโรโบอัมเสีย และเยโรโบอัมได้ลุกขึ้นและหนีเข้าไปในอียิปต์ ไปยังซิชักกษัตริย์แห่งอียิปต์ และอยู่ในอียิปต์จนถึงการสิ้นพระชนม์ของซาโลมอน

ซาโลมอนสิ้นพระชนม์

(2 พศต 9:29-31)

41 และพระราชกิจนอกนั้นของซาโลมอนและบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ และพระสติปัญญาของพระองค์ สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพระราชกิจของซาโลมอนมิใช่หรือ

42 และเวลาที่ซาโลมอนทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นนั้นสี่สิบปี

43 และซาโลมอนได้ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

บทที่ 12

ความผิดพลาดของเรโหโบอัม

(2 พศต 10:1-11)

1 และเรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคมีเพราะอิสราเอลทั้งสิ้นได้มายังเมืองเซเคมีเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์

2 และต่อมาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท ผู้ซึ่งยังอยู่ในอียิปต์ ได้ยินเรื่องนั้น (ด้วยว่าท่านได้หนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน และเยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์)

3 พวกเขา ก็ส่งไปและเรียกท่าน และเยโรโบอัม และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดจึงมา และทูลเรโหโบอัม โดยทูลว่า

4 “พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แตกของพวกข้าพระองค์หนักยิ่งนัก

(35) 1 พกษ 12:16-17 (36) 1 พกษ 15:4; 2 พกษ 8:19 (38) พกษ 31:8; ยชว 1:5

(40) 1 พกษ 11:17; 14:25; 2 พศต 12:2-9 (41) 2 พศต 9:29 (42) 2 พศต 9:30

(43) 1 พกษ 2:10; 2 พศต 9:31; 10:1 (1) วนฉ 9:6; 2 พศต 10:1 (2) 1 พกษ 11:26 (4) 1 ซมอ 8:11-18

เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงผ่อนงานรับใช้อย่างทุกชั้นทุกของพระราชบิดาของพระองค์ และแอกอันหนักของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงวางอยู่บนพวกข้าพระองค์ให้เบาลงเสีย และพวกข้าพระองค์จะรับใช้พระองค์”

5 และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “จงกลับไปก่อนสักสามวัน แล้วจึงมาหาเราอีก” และประชากรได้กลับไป

6 และกษัตริย์เรโหโบอัมได้ทรงปรึกษากับบรรดาผู้อาวุโส ผู้ที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ชาโลมอนราชบิดาของพระองค์ ขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ และตรัสว่า “พวกท่านจะแนะนำเราให้ตอบประชากรนี้อย่างไร”

7 และพวกเขาทูลพระองค์ โดยทูลว่า “ถ้าพระองค์จะทรงเป็นผู้รับใช้แก่ประชากรนี้วันนี้ และจะรับใช้พวกเขา และตรัสตอบพวกเขา และตรัสคำติงามทั้งหลายแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะเป็นพวกผู้รับใช้ของพระองค์ตลอดไป”

8 แต่พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของบรรดาผู้อาวุโส ซึ่งพวกเขาถวายพระองค์นั้นเสีย และปรึกษากับพวกคนหนุ่มที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ และซึ่งยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

9 และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “พวกท่านมีคำแนะนำแก่เราอย่างไรว่า พวกเราจะได้ตอบประชากรนี้ ผู้ซึ่งได้ทูลเรา โดยทูลว่า ‘ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราชบิดาของพระองค์ได้วางอยู่บนพวกข้าพระองค์

ให้เบาลง’”

10 และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ โดยทูลว่า “พระองค์ต้องตรัสดังนี้แก่ประชากรนี้ ผู้ได้ทูลพระองค์ โดยทูลว่า ‘พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แอกของพวกข้าพระองค์หนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกของพวกข้าพระองค์นั้นให้เบาลง’ นั้น พระองค์ต้องตรัสแก่พวกเขาอย่างนี้ว่า ‘นัวก้อยของเราจะหนักกว่าแอกของพระราชบิดาของเรา

11 และบัดนี้ ที่พระราชบิดาของเราได้วางแอกหนักบนพวกเจ้าแล้วนั้น เราก็จะเพิ่มให้แก่แอกของพวกเจ้าอีก พระราชบิดาของเราได้เยียนตีพวกเจ้าด้วยแส้ทั้งหลาย แต่เราจะเยียนตีพวกเจ้าด้วยพวกแมงป่อง”

12 ดังนั้นเยโรโบอัมและประชากรทั้งสิ้นได้มาเข้าเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ตามที่กษัตริย์ได้ทรงกำหนดไว้ โดยตรัสว่า “จงมาหาเราอีกในวันที่สาม”

13 และกษัตริย์ได้ตรัสตอบประชากรอย่างดุตัน และได้ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของบรรดาผู้อาวุโสที่พวกเขาได้ถวายแด่พระองค์นั้นเสีย

14 และตรัสกับพวกเขาตามคำปรึกษาของพวกคนหนุ่ม โดยตรัสว่า “พระราชบิดาของเราได้ทำแอกของพวกเจ้าให้หนัก และเราจะเพิ่มให้แก่แอกของพวกเจ้าอีก พระราชบิดาของเราได้เยียนตีพวกเจ้าด้วยแส้ทั้งหลายเช่นกัน แต่เราจะเยียนตี

พวกเจ้าด้วยพวกแมงป่อง”

15 ฉะนั้นกษัตริย์จึงไม่ได้ตั้งใจฟังประชากร เพราะเหตุการณ์นั้นเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำให้ถ้อยคำของพระองค์สำเร็จ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสโดยอาหิยาห์คนซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท

อาณาจักรอิสราเอลแตกแยกกัน

16 ดังนั้นเมื่อคนอิสราเอลทั้งสิ้นเห็นว่ากษัตริย์ไม่ทรงยอมตั้งใจฟังพวกเขา ประชากรจึงทูลตอบกษัตริย์ โดยทูลว่า “พวกข้าพระองค์มีส่วนอะไรในดาวิด และพวกข้าพระองค์ไม่มีส่วนมรดกในบุตรชายของเจสซี จงกลับไปยังเต็นท์ทั้งหลายของท่านเถิด โอ อิสราเอลเอ๋ย บัดนี้จงดูเลวราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด ข้าแต่ดาวิด” ดังนั้นคนอิสราเอลจึงจากไปยังเต็นท์ทั้งหลายของพวกเขา

17 แต่สำหรับลูกหลานของอิสราเอลผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในนครทั้งหลายแห่งยูดาห์ เระโโบอัมได้ทรงครอบครองเหนือพวกเขา

18 แล้วกษัตริย์เระโโบอัมได้ทรงส่งอาโดรัม ผู้บังคับบัญชาเหนือแรงงานออกไป และคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้เอาหินหลายก้อนขว้างท่าน จนท่านถึงแก่ความตาย ดังนั้นกษัตริย์เระโโบอัมจึงทรงรับขึ้นรถม้าศึกของพระองค์ เพื่อเสด็จหนีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

19 ดังนั้นอิสราเอลจึงได้กบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดจนถึงทุกวันนี้

20 และต่อมาเมื่ออิสราเอลทั้งสิ้นได้ยืนยันว่าเยโรโบอัมได้อีกแล้ว พวกเขาจึงส่งไปและเชิญท่านมายังชุมนุมชน และได้แต่งตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ไม่มีผู้ใดติดตามราชวงศ์ของดาวิดเว้นแต่เผ่ายูดาห์เท่านั้น

21 และเมื่อเระโโบอัมเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็ทรงเรียกประชุมวงศ์วานของยูดาห์ทั้งหมด พร้อมกับเผ่าเบนยามิน เป็นคนที่ถูกคัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน ซึ่งเป็นพวกนักรบ เพื่อต่อสู้กับวงศ์วานแห่งอิสราเอล เพื่อจะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เระโโบอัมโอรสของซาโลมอน

22 แต่พระวณะของพระเจ้าได้มายังเซไมอาห์คนของพระเจ้า โดยตรัสว่า

23 “จงกล่าวแก่เระโโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และแก่วงศ์วานทั้งสิ้นของยูดาห์และเบนยามิน และแก่ประชากรที่เหลืออยู่ โดยกล่าวว่า

24 ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า พวกเจ้าต้องไม่ขึ้นไป หรือต่อสู้กับลูกหลานของอิสราเอลญาติพี่น้องของพวกเจ้า ทุกคนจงกลับไปยังบ้านของตนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา’” เหตุฉะนั้นพวกเขาจึงตั้งใจฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไปเสียตามพระวณะของพระเยโฮวาห์

เยโรโบอัมนำคนอิสราเอล

หลงไปไหวรูปเคารพ

25 แล้วเยโรโบอัมได้สร้างเมืองเซเคมีน

(15) พบญ 2:30; วนฉ 14:4; 1 พกษ 11:11, 29, 31; 12:24; 2 พศด 10:15; 22:7 (16) 2 ซมอ 20:1

(17) 1 พกษ 11:13, 36; 2 พศด 11:14-17 (18) 1 พกษ 4:6; 5:14 (19) 2 พกษ 17:21 (20) 1 พกษ 11:13

(21) 2 ซมอ 19:17 (22) 2 พศด 11:2; 12:5-7 (24) 1 พกษ 12:15 (25) ปฐก 12:6; 32:30-31; วนฉ 8:8

แดนเทือกเขาเอฟราอิม และอาศัยอยู่ที่นั่น และได้ออกไปจากที่นั่น และสร้างเมืองเบธเอล

26 และเยโรโบอัมตรัสในใจของตนว่า “บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปสู่ราชวงศ์ของดาวิด

27 ถ้าประชากรเหล่านี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วใจของประชากรเหล่านี้จะหันกลับไปยังเจ้านายของพวกเขา คือหันไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และพวกเขาจะฆ่าเราเสีย และกลับไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์”

28 ฉะนั้นกษัตริย์จึงทรงรับคำปรึกษา และได้ทรงสร้างลูกวัวสองตัวด้วยทองคำ และตรัสแก่พวกเขาว่า “ที่พวกท่านจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มก็ไกลเกินไป จงดูพระเหล่านี้ของพวกท่าน โอ อิสราเอลเอ๋ย ผู้ซึ่งได้ทรงนำพวกท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์”

29 และพระองค์ได้ทรงตั้งรูปหนึ่งไว้ในเมืองเบธเอล และอีกรูปหนึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ในเมืองดาน

30 และสิ่งนี้กลายเป็นบาปอย่างหนึ่ง ด้วยว่าประชากรได้ไปนมัสการรูปอันหนึ่ง คือไปยังเมืองดาน

31 และพระองค์ได้ทรงสร้างเรือนแห่งสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย และได้ทรงแต่งตั้งพวกปุโรหิตจากประชากรที่ต่ำต้อยที่สุด ผู้ซึ่งไม่ได้เป็นลูกหลานของเลวี

32 และเยโรโบอัมได้ทรงกำหนดเทศกาล

เลี้ยงในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือนนั้น เหมือนอย่างการเลี้ยงที่อยูียูดาห์ และพระองค์ได้ทรงถวายบนแท่นบูชา พระองค์ได้ทรงกระทำดังนี้ในเมืองเบธเอล โดยถวายแก่บรรดารูปลูกวัวที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ และในเมืองเบธเอลพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกปุโรหิตแห่งสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้

33 ดังนั้นพระองค์ได้ทรงถวายบนแท่นบูชา ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเมืองเบธเอล ในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ได้ทรงคิดขึ้นมาจากพระทัยของพระองค์เอง และได้ทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงสำหรับลูกหลานของอิสราเอล และพระองค์ได้ทรงถวายบนแท่นบูชา นั้น และเผาเครื่องหอม

บทที่ 13

คำพยากรณ์กล่าวโทษ

แท่นบูชาของเยโรโบอัม

1 และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้ออกมาจากยูดาห์โดยพระวณะของพระเยโฮวาห์ไปยังเมืองเบธเอล และเยโรโบอัมทรงยืนอยู่ข้างแท่นบูชาเพื่อจะเผาเครื่องหอม

2 และชายคนนั้นได้ร้องกล่าวโทษแท่นบูชา นั้นในพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกล่าวว่า “โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ดูเถิด โอโรสองค์หนึ่งจะประสูติมาแก่ราชวงศ์ของดาวิดชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้าพระองค์จะถวายพวก

(27) พบญ 12:5-7, 14 (28) อพย 32:4, 8; 2 พกษ 10:29 (29) ปฐก 28:19

(30) 1 พกษ 13:34; 2 พกษ 17:21 (31) กตว 3:10; 17:1-11 (32) สดต 23:33-34

(33) กตว 15:39; 1 พกษ 13:1 (1) 1 พกษ 12:32-33; 2 พกษ 23:17 (2) สดต 26:30; 2 พกษ 23:15-16

ปุโรหิตแห่งสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายผู้ที่
เผาเครื่องหอมบนเจ้า และกระดูกของ
มนุษย์จะถูกเผาบนเจ้า”

3 และท่านได้ให้หมายสำคัญในวันเดียวกั้นนั้น โดยกล่าวว่า “นี่เป็นหมายสำคัญซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้ ดูเถิด แท่นบูชานี้จะถูกพังลง และมูลเถาทั้งหลายที่อยู่บนแท่นบูชานี้จะถูกเทออก”

**พระเจ้าทรงทำให้พระหัตถ์
ของเยโรโบอัมเหี่ยวแห้งไป**

4 และต่อมาเมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมได้ทรง
สถาปนาถ้อยคำของคนของพระเจ้า ซึ่ง
ได้ร้องกล่าวโทษต่อแท่นบูชานั้นในเมือง
เบธเอล พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของ
พระองค์ออกจากแท่นบูชานั้น โดยกล่าว
ว่า “จงจับเขาไว้” และพระหัตถ์ของพระ
องค์ ซึ่งพระองค์ได้เหยียดออกต่อผู้พยา
กรณ์นั้น ได้เหี่ยวแห้งไป จนพระองค์ชัก
พระหัตถ์นั้นกลับเข้าหาตัวอีกไม่ได้

5 แท่นบูชาได้ถูกพังลงด้วย และมูล
เถาทั้งหลายก็ถูกเทออกจากแท่นบูชานั้น
ตามหมายสำคัญนั้นซึ่งคนของพระเจ้าได้
ให้ไว้โดยพระวจนะของพระเยโฮวาห์

6 และกษัตริย์ทรงตอบและตรัสกับคน
ของพระเจ้าว่า “บัดนี้ ขอวิงวอนต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ
ขออธิษฐานเผื่อเรา เพื่อมือของเราจะกลับ
คืนมาแก่เราเหมือนเดิมอีก” และคนของ
พระเจ้าได้วิงวอนต่อพระเยโฮวาห์ และ
พระหัตถ์ของกษัตริย์ได้กลับคืนมาแก่
พระองค์เหมือนเดิมอีก และพระหัตถ์นั้น

กลายเป็นเหมือนแต่ก่อน

7 และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า
“เชิญมาพระราชวังกับเราเถิด และทำให้
ตัวท่านเองสดชื่น และเราจะให้รางวัลแก่
ท่าน”

8 และคนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ถ้า
พระองค์จะให้ถึงครึ่งราชสมบัติของพระ
องค์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไปใน
พระราชวังกับพระองค์ และข้าพเจ้าจะไม่
รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้

9 เพราะว่าสิ่งนี้ได้ถูกกำชับแก่ข้าพเจ้า
โดยพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งตรัสว่า
‘อย่ากินขนมปังหรือดื่มน้ำ หรือกลับไป
ตามทางเดียวกันกับที่เจ้าได้มานั้น’”

10 ดังนั้นท่านจึงไปเสียอีกทางหนึ่ง และ
ไม่กลับไปตามทางที่ท่านได้มายังเมือง
เบธเอล

11 บัดนี้มีผู้พยากรณ์ชราคนหนึ่งที่อยู่อาศัย
อยู่ในเมืองเบธเอล และบุตรชายทั้งหลาย
ของเขาได้มาและบอกเขาถึงกิจการทั้งสิ้น
ที่คนของพระเจ้าได้กระทำวันนั้นในเมือง
เบธเอล บรรดาถ้อยคำซึ่งท่านได้กล่าวแก่
กษัตริย์ ถ้อยคำเหล่านั้นพวกเขาได้เล่าให้
บิดาของพวกเขาฟังด้วย

12 และบิดาของพวกเขากล่าวแก่พวกเขา
ว่า “ท่านไปทางไหน” เพราะบุตรชายทั้ง
หลายของเขาได้เห็นว่าคนของพระเจ้าไป
ทางไหน ผู้ซึ่งมาจากยูดาห์

ผู้พยากรณ์ของพระเจ้า

เสียชีวิตเพราะไม่เชื่อฟัง

13 และเขากล่าวแก่บุตรชายทั้งหลายของ

(3) อพย 4:1-5; วนฉ 6:17; อสย 38:7; ยน 2:18 (6) อพย 8:8; 9:28; 10:17; กตว 21:7; ยรม 37:3; กจ 8:24

(7) 1 ซมอ 9:7; 2 พกษ 5:15 (8) กตว 22:18; 24:13; 1 พกษ 13:16-17

(9) 1 คร 5:11 (11) 1 พกษ 13:25; 2 พกษ 23:18

เขาว่า “จงผูกอานลาให้พ่อ” แล้วพวกเขา
จึงผูกอานลาให้เขา และเขาก็ขึ้นขี่ลาตัว
นั้น

14 และได้ตามคนของพระเจ้าไป และได้
พบท่านนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง และเขา
กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านเป็นคนของพระเจ้า
ที่มาจากยูดาห์หรือ” และท่านกล่าวว่า
“ใช่แล้ว”

15 แล้วเขากล่าวแก่ท่านว่า “เชิญมาบ้าน
กับข้าพเจ้าเถิด และรับประทานอาหาร”

16 และท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถ
กลับไปกับท่าน หรือเข้าไปข้างในกับท่าน
ได้ และข้าพเจ้าจะไม่รับประทานอาหาร
หรือดื่มน้ำกับท่านในสถานที่นี้

17 เพราะสิ่งนี้ได้ถูกกล่าวแก่ข้าพเจ้าโดย
พระวณะของพระเยโฮวาห์ว่า ‘เจ้าต้องไม่
รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่นั่น หรือ
กลับไปอีกโดยทางที่เจ้าได้มานั้น’”

18 เขากล่าวแก่ท่านว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้
พยากรณ์เหมือนอย่างที่ท่านเป็นด้วย และ
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้พูดกับข้าพเจ้าโดย
พระวณะของพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า
‘จงนำเขากลับมากับเจ้าเข้ามาในบ้านของ
เจ้า เพื่อเขาจะได้รับประทานอาหารและ
ดื่มน้ำ’” แต่เขาได้มุสาต่อท่าน

19 ดังนั้นท่านจึงกลับไปกับเขา และได้รับ
ประทานอาหารในบ้านของเขา และดื่มน้ำ

20 และต่อมาขณะที่พวกเขาทั้งสองอยู่ที่โต๊ะ
พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังผู้พยา-
กรณ์ผู้ที่ได้นำท่านกลับมา

21 และเขาร้องต่อคนของพระเจ้าผู้ที่มา

จากยูดาห์ โดยกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เพราะเหตุว่าท่านไม่เชื่อฟัง
พระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้
รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านได้ทรงบัญชาท่าน

22 แต่ได้กลับมา และรับประทานอาหาร
และดื่มน้ำในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัส
กับท่านว่า ‘อย่ารับประทานอาหาร และ
อย่าดื่มน้ำ’ ศพของท่านจะไม่ได้มาถึง
อุโมงค์ของบรรพบุรุษของท่าน”

23 และต่อมาหลังจากที่ท่านได้รับประ-
ทานอาหารและหลังจากที่ท่านได้ดื่มแล้ว
เขาก็ผูกอานลาให้ท่าน สำหรับผู้พยากรณ์
ผู้ที่เขาได้พากลับมานั้น

24 และเมื่อท่านไปแล้ว สิงโตตัวหนึ่งได้
พบกับท่านตามทาง และฆ่าท่านเสีย และ
ศพของท่านถูกทิ้งไว้ตามทาง และลาตัว
นั้นก็ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพนั้น สิงโตตัวนั้นก็
ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพนั้นด้วย

25 และดูเถิด มีบางคนผ่านไป และได้
เห็นศพนั้นถูกทิ้งอยู่ตามทาง และสิงโตยืน
อยู่ข้างศพนั้น และพวกเขาได้มาและบอก
เรื่องนี้ในนครที่ผู้พยากรณ์ชราอาศัยอยู่
นั้น

26 และเมื่อผู้พยากรณ์ผู้ที่ได้นำท่านกลับ
มาจากทางไดยินเรื่องนั้น เขาก็กล่าวว่า
“นั่นเป็นคนของพระเจ้า ผู้ไม่เชื่อฟังพระ
วณะของพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นพระ
เยโฮวาห์จึงทรงมอบท่านไว้กับสิงโตตัว
นั้น ซึ่งได้ฉีกท่านและฆ่าท่านเสีย ตาม
พระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์

(16) 1 พกษ 13:8-9

(17) 1 พกษ 20:35; 1 ธส 4:15

(22) 1 พกษ 13:9 (24) 1 พกษ 20:36

ได้ตรัสกับท่าน”

27 และเขากล่าวแก่บุตรชายทั้งหลายของเขา โดยกล่าวว่า “จงผูกอานลาให้พ่อ” และพวกเขาได้ผูกอานลาให้

28 และเขาได้ไปและพบศพของท่านผู้นั้น ถูกทิ้งอยู่ตามทาง และลากับสิ่งใดนั้นก็ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพนั้น สิ่งใดไม่ได้กินศพหรือฉีกลาเนื้อ

29 และผู้พยากรณ์นั้นได้ยกศพคนของพระเจ้าและวางศพนั้นไว้บนลา และนำศพนั้นกลับมา และผู้พยากรณ์ชราได้มายังนคร เพื่อไว้ทุกข์และเพื่อฝังท่านเสีย

30 และเขาวางศพของท่านผู้นั้นในที่ฝังศพของตนเอง และพวกเขาก็ไว้ทุกข์ให้ท่าน โดยกล่าวว่า “อนิจจา พี่น้องของข้าเอ๋ย”

31 และต่อมา หลังจากที่เขาได้ฝังท่านไว้แล้ว เขาก็พูดกับบุตรชายทั้งหลายของตน โดยกล่าวว่า “เมื่อพ่อตายแล้ว จงฝังพ่อไว้ในที่ฝังศพซึ่งคนของพระเจ้าถูกฝังนั้น จงวางกระดูกทั้งหลายของพ่อไว้ข้างกระดูกทั้งหลายของท่าน

32 เพราะว่าถ้อยคำซึ่งท่านได้ร้องออกมาโดยพระวจนะของพระเยโฮวาห์กล่าวโทษแท่นบูชาในเบธเอล และกล่าวโทษบรรดาเรือนแห่งสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายซึ่งอยู่ในนครทั้งหลายของสะมาเรีย จะสำเร็จจริงเป็นแน่”

เยโรโบอัมไม่ฟังคำเตือน

จากพระเจ้าและไม่กลับใจใหม่

33 หลังจากเหตุการณ์นี้ เยโรโบอัมไม่ได้

หันกลับจากทางชั่วร้ายของพระองค์ แต่ได้ทรงแต่งตั้งจากประชากรที่ต่ำต้อยที่สุดให้เป็นพวกปุโรหิตของสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายอีก คือผู้ใดก็ตามที่พอใจเป็นพระองค์ก็ถวายตัวเขาไว้ และเขากลายเป็นคนหนึ่งของพวกปุโรหิตของสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย

34 และสิ่งนี้กลายเป็นบาปแก่ราชวงศ์ของเยโรโบอัม เพื่อจะตัดราชวงศ์นั้นออกและเพื่อจะทำลายราชวงศ์นั้นเสียจากพื้นแผ่นดินโลก

บทที่ 14

พระเจ้าทรงสถาปนา

ราชวงศ์ของเยโรโบอัม

1 ในเวลานั้นอาบียาห์โอรสของเยโรโบอัมประจักษ์

2 และเยโรโบอัมตรัสกับมเหสีของพระองค์ว่า “จงลุกขึ้น เราขอร้องเจ้า และปลอมตัวเจ้าเอง เพื่อจะไม่มีใครรู้ว่าเจ้าเป็นมเหสีของเยโรโบอัม และเจ้าจงไปยังเมืองซีโลห์ ดูเถิด อาหิยาห์ผู้พยากรณ์อยู่ที่นั่น ผู้ซึ่งได้บอกเราว่า เราจะได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาตินี้

3 และจงเอาขนมปังสิบก้อนไปพร้อมกับเจ้า และขนมปังกรอบบ้าง และน้ำผึ้งหนึ่งไห และจงไปหาท่าน ท่านจะบอกเจ้าว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเด็กนั้น”

4 และมเหสีของเยโรโบอัมได้กระทำดังนี้ และลุกขึ้น และเสด็จไปยังเมืองซีโลห์ และเสด็จมาถึงบ้านของอาหิยาห์ แต่อาหิยาห์มองไม่เห็น เพราะว่าตาของท่าน

(30) ยรม 22:18 (31) นธ 1:17; 2 พกษ 23:17-18 (32) 1 พกษ 13:2; 16:24; 2 พกษ 23:16, 19

(33) 1 พกษ 12:31-32; 2 พศด 11:15 (34) 1 พกษ 12:30; 14:10; 15:29-30; 2 พกษ 17:21

(2) 1 พกษ 11:29-31 (3) 1 ซมอ 9:7-8; 1 พกษ 13:7; 2 พกษ 4:42 (4) 1 พกษ 11:29

แข็งด้วยอายุของท่าน

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาหิยาห์ว่า “ดูเถิด มเหสีของเยโรโบอัมกำลังมาเพื่อจะถามสิ่งหนึ่งจากเจ้าเรื่องโอรสของนาง เพราะเด็กนั้นป่วย เจ้าต้องบอกนางอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะจะเป็นอย่างนี้ เมื่อนางเข้ามา นางจะแสวงปลอมตัวเป็นสตรีคนอื่น”

6 และต่อมาเมื่ออาหิยาห์ได้ยินเสียงฝีพระบาทของพระนาง ขณะเมื่อพระนางเสด็จเข้ามาที่ประตู ท่านจึงกล่าวว่า “ขอเชิญเสด็จเข้ามา พระองค์ พระมเหสีของเยโรโบอัม ทำไมพระองค์จึงทรงแสวงปลอมพระองค์เองให้เป็นคนอื่นเล่า เพราะข้าพระองค์ได้ถูกส่งมายังพระองค์ด้วยข่าวอันน่าหนักใจ

7 ขอเสด็จไปทูลเยโรโบอัมว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เพราะเหตุว่าเราได้เชิดชูเจ้าขึ้นจากท่ามกลางประชากร และได้กระทำให้เจ้าเป็นเจ้านายเหนืออิสราเอลประชากรของเรา

8 และได้ฉีกราชอาณาจักรจากราชวงศ์ของดาวิดและได้ยกมันให้แก่เจ้า และถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ได้เป็นเหมือนอย่างดาวิดผู้รับใช้ของเรา ผู้ได้รับกษัตริย์สมบัติทั้งหลายของเรา และผู้ติดตามเราด้วยสุดใจของเรา เพื่อกระทำเฉพาะสิ่งซึ่งเป็นที่ถูกต้องในสายตาของเรา

9 แต่ได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งกว่าคนทั้งสิ้นที่เคยอยู่ก่อนเจ้า ด้วยว่าเจ้าได้ไปและสร้างพระอื่น ๆ สำหรับเจ้า และพวก รูป

หล่อ เพื่อยั่วเราให้โกรธ และได้เหวี่ยงเราไว้เสียเบื้องหลังของเจ้า

10 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเยโรโบอัม และจะตัดเสียจากเยโรโบอัมคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ และคนที่ถูกกักตัวไว้และเหลืออยู่ในอิสราเอล และจะเอาคนที่เหลืออยู่แห่งราชวงศ์ของเยโรโบอัมไปเสีย ดังคนหนึ่งชนมุลสัตว์ไปเสีย จนกระทั่งมันถูกทิ้งจนหมด

11 ผู้ใดที่ตายในราชวงศ์ของเยโรโบอัมในนคร พวกสุนัขจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่งนา ผู่นกแห่งอากาศจะกิน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว’

12 เพราะฉะนั้นขอเชิญพระองค์ลุกขึ้นขอพระองค์เสด็จไปยังพระราชวังของพระองค์ และเมื่อพระบาทของพระองค์เข้านคร กุมารนั้นก็ถึงแก่ความตาย

13 และคนอิสราเอลทั้งสิ้นจะไว้ทุกข์ให้เธอ และจะฝังเธอไว้ เพราะเธอผู้เดียวเท่านั้นในราชวงศ์ของเยโรโบอัมที่จะมาถึงหลุมศพ เพราะในตัวเธอยังพบบางสิ่งที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลในราชวงศ์ของเยโรโบอัม

14 ยิ่งกว่านั้นพระเยโฮวาห์จะทรงตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งเหนืออิสราเอลเพื่อพระองค์ ผู้ซึ่งจะตัดราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียวันนั้น แต่นั่นอะไร ก็เป็นเวลา

15 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงตีอิสราเอลดังไม้ที่ถูกส่นอยู่ในน้ำ และพระองค์จะทรงถอนรากอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดิน

(7) 2 ซมอ 12:7-8 (8) 1 พกษ 11:31 (9) 1 พกษ 12:28 (10) พบญ 32:36
(11) 1 พกษ 16:4; 21:24 (12) 1 พกษ 14:17 (13) 2 พศด 12:12; 19:3
(14) 1 พกษ 15:27-29 (15) อพย 34:13-14; พบญ 12:3

ดินที่ตื้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงยกให้แก่บรรพบุรุษของพวกเขา และจะกระจายพวกเขาไปปากแม่น้ำข้างโน้น เพราะพวกเขาได้สร้างบรรดาเสารูปเคารพของพวกเขา โดยยั่วยุพระเยโฮวาห์ให้ทรงกริ้ว

16 และพระองค์จะทรงมอบอิสราเอลไว้เพราะบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ผู้ได้กระทำบาปและผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาป”

17 และมเหสีของเยโรโบอัมทรงลุกขึ้นและเสด็จออกไป และมาถึงเมืองทิรซาห์ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงธรณีประตู กุมารนั้นก็ถึงแก่ความตาย

18 และพวกเขาได้ฝังเธอไว้ และคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ไว้มาก่อนเธอ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสโดยมือของอาหิยาห์ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

เยโรโบอัมสิ้นพระชนม์

(2 พศต 13:20)

19 และราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม คือพระองค์ทรงทำศึกอย่างไร และพระองค์ทรงครอบครองอย่างไรรั้น ดูเถิด ราชกิจเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศอิสราเอล

20 และวันทั้งหลายซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงครอบครองนั้นยี่สิบสองปี และพระองค์ทรงลี้ภัยกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และนาดับราชโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

เรโหโบอัมนำคนยูดาห์ให้กระทำบาป

(2 พศต 12:1)

21 และเรโหโบอัมราชโอรสของซาโลมอน ทรงครอบครองในยูดาห์ เรโหโบอัมมีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น และพระองค์ทรงครอบครองสิบเจ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม เป็นนครซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกสรรจากเผ่าทั้งสิ้นของอิสราเอล เพื่อจะสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น และพระนามของพระราชมารดาของพระองค์คือ นาอามาห์คนอัมโมน

22 และยูดาห์ได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพวกเขาได้ยั่วยุพระองค์ให้ทรงหวงแค้นด้วยบาปทั้งหลายของพวกเขาซึ่งพวกเขาได้กระทำ ซึ่งมากกว่าบาปทั้งสิ้นที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้กระทำเสียอีก

23 เพราะพวกเขาได้สร้างสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายสำหรับตนด้วย และบรรดาเสาศักดิ์สิทธิ์ และเสารูปเคารพทั้งหลายบนเนินเขาสูงทุกเนิน และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น

24 และมีพวกกรักร่วมเพศในแผ่นดินนั้นด้วย และพวกเขาได้กระทำตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ออกไปต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล

ชิซักรุกกรุงเยรูซาเล็ม

(2 พศต 12:2-12)

25 และต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโห-

(16) 1 พกษ 12:30; 13:34 (17) 1 พกษ 14:12 (18) 1 พกษ 14:13 (19) 1 พกษ 14:30
(20) 1 พกษ 15:25 (21) 1 พกษ 11:32, 36 (22) พบญ 32:21; 2 พศต 12:1
(23) พบญ 12:2; 16:22 (24) ปฐก 19:5; พบญ 9:4-5 (25) 1 พกษ 11:40; 2 พศต 12:2

โบอัม ชักกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้ขึ้นมาต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม

26 และท่านได้เอาทรัพย์สมบัติทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ไปเสีย และทรัพย์สมบัติทั้งหลายแห่งพระราชวังของกษัตริย์ คือท่านได้เอาไปเสียทุกอย่าง และท่านได้เอาโล่ทองคำเหล่านั้นซึ่งชาโลมอนได้ทำขึ้นไปทั้งหมด

27 และกษัตริย์เรโหโบอัมได้ทำพวกโล่ทองเหลืองต่าง ๆ ไว้แทนโล่ทองคำเหล่านั้น และได้มอบโล่เหล่านั้นไว้ในมือของหัวหน้าทหารรักษาพระองค์ ผู้ซึ่งเฝ้าประตูพระราชวังของกษัตริย์

28 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ได้เสด็จเข้าไปยังพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ ทหารรักษาพระองค์ก็ถือโล่เหล่านั้นออก และนำพวกมันกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม

29 บัดนี้บรรดาพระราชกิจนอกนั้นของเรโหโบอัม และสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศยูดาห์มิใช่หรือ

30 และมีสงครามระหว่างเรโหโบอัมและเยโรโบอัมตลอดวันทั้งหลายของพระองค์ทั้งสอง

เรโหโบอัมสิ้นพระชนม์

(2 พศต 12:13-16)

31 และเรโหโบอัมได้ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครของ

ดาวิด และพระนามของพระราชมารดาของพระองค์คือ นาอามาห์คนอัมโมน และอาบียัมราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

บทที่ 15

อาบียัมครอบครองเหนือประเทศยูดาห์

(2 พศต 13:1-2)

1 บัดนี้ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม บุตรชายของเนบัท อาบียัมได้ขึ้นครอบครองเหนือประเทศยูดาห์

2 พระองค์ได้ทรงครอบครองสามปีในกรุงเยรูซาเล็ม และพระนามของพระราชมารดาของพระองค์คือมาอาคาห์ ธิดาของอาบิชาโลม

3 และพระองค์ได้ดำเนินในบาปทั้งสิ้นแห่งราชบิดาของพระองค์ ซึ่งราชบิดาได้กระทำต่อพระพักตร์พระองค์ และพระทัยของพระองค์ไม่ดีพร้อมต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เหมือนอย่างพระทัยของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

4 แต่อย่างไรก็ตาม เพราะเห็นแก่ดาวิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ได้ประทานพระทัยอันหนึ่งแก่พระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะทรงตั้งราชโอรสของพระองค์ต่อจากพระองค์ และเพื่อสถาปนากรุงเยรูซาเล็มไว้

5 เพราะว่าดาวิดได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้ทรงหันไปจากสิ่งใดที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาพระองค์ตลอดวันทั้ง

(26) 1 พกษ 10:17 (29) 2 พศต 12:15-16 (30) 1 พกษ 12:21-24; 15:6

(31) 1 พกษ 14:21; 2 พศต 12:16 (1) 2 พศต 13:1 (2) 2 พศต 11:20-22; 13:2

(3) 1 พกษ 11:4; สดต 119:80 (4) 2 ซมอ 21:17; 1 พกษ 11:32 (5) 2 ซมอ 11:3, 15

หลายแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์ ยก
เว้นในเรื่องอูรีอาห์คนฮิตไทต์เท่านั้น

6 และมีสงครามระหว่างเรโอบอัมกับ
เยโรโบอัมตลอดวันทั้งหลายแห่งพระชนม์
ชีพของพระองค์

7 บัดนี้ราชกิจนอกนั้นของอาบียัม และ
สรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งเหล่านี้น
ถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของ
บรรดากษัตริย์แห่งประเทศยูดาห์มิใช่
หรือ และมีสงครามระหว่างอาบียัมและ
เยโรโบอัม

อาบียัมสิ้นพระชนม์

อาสาขึ้นครองครอง

(2 พศต 14:1)

8 และอาบียัมได้ล่องกลับไปอยู่กับบรรพ
บุรุษของพระองค์ และพวกเขาได้ฝังพระ
องค์ไว้ในนครของดาวิด และอาสาราช
โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทน
พระองค์

9 และในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลของเยโรโบ-
อัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาสาได้ขึ้น
ครองครองเหนือประเทศยูดาห์

10 และพระองค์ทรงครองครองอยู่สี่สิบ
เอ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม และพระนามของ
พระราชมารดาของพระองค์คือมาอาคาห์
ธิดาของอาบียาโลม

11 และอาสาได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูก
ต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
เหมือนอย่างดาวิดบรรพบุรุษของพระ
องค์ได้ทรงกระทำนั้น

12 และพระองค์ได้ทรงกวาดล้างพวกกรัก

ร่วมเพศออกเสียจากแผ่นดิน และรื้อถอน
รูปเคารพทั้งสิ้นที่บรรพบุรุษของพระองค์
ได้สร้างขึ้น

13 และมาอาคาห์พระราชมารดาของพระ
องค์ด้วย แม้แต่พระนาง พระองค์ได้ทรง
ถอดเสียจากตำแหน่งพระราชชนนี เพราะ
พระนางได้สร้างรูปเคารพหนึ่งไว้ในเสา
รูปเคารพ และอาสาได้ทรงทำลายรูปเคา-
รพของพระนาง และได้ทรงเผารูปเคารพ
นั้นเสียข้างลำธารชิดโรน

14 แต่สถานบูชาบ้นที่สูงทั้งหลายไม่ได้
ถูกรื้อถอน แต่อย่างไรก็ตามพระทัยของ
อาสาที่ดีพร้อมต่อพระเยโฮวาห์ตลอดรัช-
สมัยของพระองค์

15 และพระองค์ได้ทรงนำสิ่งเหล่านั้นซึ่ง
ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงมอบถวายไว้
และสิ่งเหล่านั้นซึ่งพระองค์เองได้ทรง
มอบถวายไว้ เข้ามายังพระนิเวศน์ของ
พระเยโฮวาห์ คือเงิน และทองคำ และ
ภาชนะต่าง ๆ

สงครามระหว่าง

อาสาและบาอาซา

(2 พศต 16:1-6)

16 และมีสงครามระหว่างอาสาและ
บาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตลอดวัน
ทั้งหลายของพระองค์ทั้งสอง

17 และบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้
ทรงยกไปต่อสู้กับยูดาห์ และได้สร้างเมือง
รามัท เพื่อพระองค์จะไม่ให้ผู้ใดออกไป
หรือเข้ามาหาอาสาษัตริย์แห่งยูดาห์

18 แล้วอาสาได้ทรงนำบรรดาเงินและ

(6) 1 พกษ 14:30 (7) 2 พศต 13:2-22 (8) 2 พศต 14:1 (11) 2 พศต 14:2

(12) พบญ 23:17; 1 พกษ 14:24 (13) อพย 32:20 (14) 1 ซมอ 16:7; 1 พกษ 3:2

(15) 1 พกษ 7:51 (17) ยชว 18:25; 1 พกษ 12:26 (18) ปฐก 14:15; 1 พกษ 11:23

ทองคำ ที่เหลืออยู่ในคลังแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และคลังแห่งพระราชวังของกษัตริย์ และได้ทรงมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของพวกผู้รับใช้ของพระองค์ และกษัตริย์อาสาได้ทรงส่งพวกเขาไปเฝ้าเบนฮาดัด โอรสของทับริมโมน โอรสของเฮซีโอนกษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้ประทับอยู่ที่เมืองดามัสกัส โดยตรัสว่า

19 “มีพันธมิตรระหว่างข้าพเจ้าและท่าน และระหว่างบิดาของข้าพเจ้าและบิดาของท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งบรรณาการมายังท่านเป็นเงินและทองคำ ขอโปรดมา และเลิกพันธมิตรของท่านกับบาอาซาชา กษัตริย์แห่งอิสราเอลเสีย เพื่อเขาจะได้ยกทัพกลับไปเสียจากข้าพเจ้า”

20 ดังนั้นเบนฮาดัดได้ทรงตั้งใจฟังกษัตริย์อาสา และได้ส่งพวกผู้บังคับบัญชาทหารของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงให้ไปรบกับนครทั้งหลายของอิสราเอล และได้โจมตีเมืองอียอน และดาน และอาเบลเบธมาอาคาห์ และหมดทั้งท้องถื่นคินเนเรท พร้อมกับหมดทั้งดินแดนนั้นพาลี

21 และต่อมาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินเรื่องนั้นแล้ว พระองค์ได้ทรงหยุดสร้างเมืองรามัท และอาศัยอยู่ในเมืองทรีซัท

22 แล้วกษัตริย์อาสาได้ทรงประกาศไปทั่วยูดาห์ไม่ว่าผู้ใดเลย และพวกเขาได้รื้อเอาหินทั้งหลายของเมืองรามัท และไม้ของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาได้ทรงสร้างค้างอยู่ และกษัตริย์อาสาได้ทรงสร้าง

เมืองเกบาแห่งเบนยามินด้วยสิ่งของเหล่านั้น และเมืองมิสปาห์

อาสาสิ้นพระชนม์

เยโฮชาฟัทขึ้นครองครองแทน

23 บรรดาพระราชกิจนอกนั้นของอาสา และพลังอำนาจทั้งสิ้นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ และนครทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศยูดาห์มิใช่หรือ แต่อย่างไรก็ตามในวัยพระชราของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเป็นพระโรคในพระบาทของพระองค์

24 และอาสาได้ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเยโฮชาฟัทราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

นาดับครอบครอง

เหนืออิสราเอล

25 และนาดับราชโอรสของเยโรโบอัมได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในปีที่สองแห่งรัชกาลของอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ได้ทรงครอบครองเหนืออิสราเอลสองปี

26 และพระองค์ได้ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และได้ดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระองค์ และในบาปของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้กระทำให้อิสราเอลทำบาป

(20) วนฉ 18:29; 2 ซมอ 20:14-15; 1 พกษ 12:29; 20:1; 2 พกษ 15:29

(21) 1 พกษ 14:17; 16:15-18 (22) ยชว 18:26; 2 พศด 16:6 (23) 2 พศด 16:11

(24) 1 พกษ 22:41-44; 2 พศด 17:1 (25) 1 พกษ 14:20 (26) 1 พกษ 12:28-33

บาอาซากบฏและยิดเอา

อาณาจักรแห่งอิสราเอล

27 และบาอาซาบุตรชายของอาหิยาห์แห่งวงศ์วานของอิสสาการ์ ได้คิดกบฏต่อพระองค์ และบาอาซาได้ทรงประหารพระองค์เสียที่เมืองกิบเบโอน ซึ่งเป็นเมืองของคนฟีลิสเตีย เพราะนาตับและคนอิสราเอลทั้งสิ้นกำลังล้อมเมืองกิบเบโอนอยู่

28 คือในปีที่สามแห่งรัชกาลของอาซากษัตริย์แห่งยูดาห์ บาอาซาได้ประหารพระองค์เสีย และได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

29 และต่อมาเมื่อพระองค์ได้ทรงครอบครองแล้ว พระองค์ได้ทรงประหารราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียสิ้น พระองค์ไม่เหลือผู้ใดที่หายใจไว้แก่เยโรโบอัมเลย จนกระทั่งพระองค์ได้ทรงทำลายผู้นั้นเสียสิ้นตามถ้อยคำของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ได้ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์ผู้รับใช้ของพระองค์

30 เพราะเหตุบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมซึ่งพระองค์ได้ทรงทำบาป และซึ่งพระองค์ได้กระทำให้อิสราเอลทำบาป โดยการยั่วยุของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงยั่วยุพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้ทรงกริ้ว

31 บัดนี้บรรดาพระราชกิจนอกนั้นของนาตับ และสิ่งสารพัดที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศอิสราเอลมิใช่หรือ

สงครามระหว่างอาสาและบาอาซา

32 และมีสงครามระหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดวันทั้งหลายของพระองค์ทั้งสอง

33 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของอาซากษัตริย์แห่งยูดาห์ บาอาซาบุตรชายของอาหิยาห์ได้ทรงเริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นในเมืองที่ราชอาณาจักรซีบัส

34 และพระองค์ได้ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และได้ดำเนินในทางของเยโรโบอัม และในบาปของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้กระทำให้อิสราเอลทำบาป

บทที่ 16

บาอาซาถูกสาปแช่งแล้วจึงสิ้นพระชนม์

1 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเยชูบุตรชายของฮานานีกว่าโทษบาอาซา โดยตรัสว่า

2 “เพราะเหตุเราได้ยกชูเจ้าขึ้นมาจากผงคลีดิน และทำให้เจ้าเป็นเจ้านายเหนืออิสราเอลประชากรของเรา และเจ้าได้ดำเนินในทางของเยโรโบอัม และได้กระทำให้อิสราเอลประชากรของเราทำบาป เพื่อยั่วยุเราให้โกรธด้วยบาปทั้งหลายของพวกเขา

3 ดูเถิด เราจะกวาดล้างชนรุ่นหลังของบาอาซา และชนรุ่นหลังของราชวงศ์ของเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และจะทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนอย่างราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท

4 ผู้ใดที่ตายในราชวงศ์ของบาอาซาใน

(27) ยชว 19:44; 21:23; 1 พกษ 14:14; 16:15 (29) 1 พกษ 14:10-14 (30) 1 พกษ 14:9, 16

(32) 1 พกษ 15:16 (34) 1 พกษ 12:28-29; 13:33; 14:16 (1) 1 พกษ 15:27; 16:7; 2 พศด 16:7-10

(2) 1 ซมอ 2:8; 1 พกษ 12:25-33; 14:7 (3) 1 พกษ 14:10; 15:29; 16:11 (4) 1 พกษ 14:11; 21:24

นคร พวกสุนัขจะกิน และผู้ใดของบาอาซา
ที่ตายในทุ่งนาทั้งหลาย ฝูงนกแห่งอากาศ
จะกิน”

5 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของบาอาซา
และสิ่งต่าง ๆ ที่พระองค์ได้กระทำ และ
พลังอำนาจของพระองค์ สิ่งเหล่านั้นถูก
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดา
กษัตริย์แห่งประเทศอิสราเอลมิใช่หรือ

6 ดังนั้นบาอาซาได้ล่องกลับไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้
ในเมืองทิรซาห์ และเอลาห์ราชโอรสของ
พระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

7 และโดยมือของผู้พยากรณ์เยชูบตรชาย
ของฮานานีด้วย พระวณะของพระเยโฮ
วาห์ได้มากล่าวโทษบาอาซาและกล่าวโทษ
ราชวงศ์ของพระองค์ เรื่องความชั่วร้าย
ทั้งสิ้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำในสายพระ
เนตรของพระเยโฮวาห์ โดยการยั่วยุพระ
องค์ให้กริ้วโกรธด้วยพระราชกิจแห่งพระ
หัตถ์ของพระองค์ ในการที่เป็นเหมือน
อย่างราชวงศ์ของเยโรโบอัม และเพราะ
พระองค์ได้ทรงฆ่าเยโรโบอัมเสีย

เอลาห์ครอบครองเหนืออิสราเอล

8 ในปีที่ยี่สิบหกแห่งรัชกาลของอาสากษัตริย์แห่งยูดาห์ เอลาห์โอรสของบาอาซาทรงเริ่มขึ้นครอบครองเหนืออิสราเอล
ในเมืองทิรซาห์สองปี

9 และคิมรีผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้บัญชา
การกองรถม้าศึกของพระองค์ครั้งหนึ่ง
ได้คิดกบฏต่อพระองค์ขณะที่พระองค์
ประทับอยู่ในเมืองทิรซาห์ โดยทรงตั้ง

ตนเองมาในบ้านของอาราชาผู้ครอบครอง
ราชสำนักของพระองค์ในทิรซาห์

10 และคิมรีได้เข้ามาและฟันพระองค์
และฆ่าพระองค์เสีย ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่ง
รัชกาลของอาสากษัตริย์แห่งยูดาห์ และ
ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

คิมรีขึ้นครอบครอง

เหนืออิสราเอล

11 และต่อมาเมื่อพระองค์ได้ทรงเริ่ม
ครอบครอง ทันทันที่พระองค์เสด็จประทับ
บนพระที่นั่งของพระองค์ พระองค์ได้ทรง
สังหารราชวงศ์ของบาอาซาเสียสิ้น พระ
องค์ไม่ได้ทรงเหลือไว้สักคนหนึ่งทีปัส
สวาระดกำแพงได้ ไม่ว่าจะเป็นญาติของ
บาอาซา หรือมิตรสหายของบาอาซา

12 คิมรีได้ทรงทำลายราชวงศ์ของบาอา
ซาทั้งหมดดังนี้แหละ ตามพระวณะของ
พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกล่าว
โทษบาอาซาโดยเยชูผู้พยากรณ์

13 เพราะเหตุบาปทั้งสิ้นของบาอาซา
และบาปทั้งหลายของเอลาห์ราชโอรสของ
พระองค์ ซึ่งโดยบาปเหล่านั้นพระองค์ทั้ง
สองได้ทำบาป และซึ่งโดยบาปเหล่านั้น
พระองค์ทั้งสองได้กระทำให้คนอิสราเอล
ทำบาป ในการยั่วยุพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอลให้กริ้วโกรธด้วยบรรดาสิ่งที่
ไร้สาระของพระองค์ทั้งสองนั้น

14 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของเอลาห์
และบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่ง
เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาว
ดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศอิส

(5) 2 พศต 16:11 (6) 1 พกษ 14:17; 15:21 (7) 1 พกษ 15:27, 29; 16:1; สย 1:4

(9) ปฐก 24:2; 39:4; 1 พกษ 18:3; 2 พกษ 9:30-33 (11) 1 ซมอ 25:22

(12) 1 พกษ 16:3 (13) พบทู 32:21; 1 ซมอ 12:21; อสย 41:29; ยน 2:8; 1 คร 8:4; 10:19

ราเอลมิใช่หรือ

15 ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลของอาซากษัตริย์ของประเทศยูดาห์ คิมรีได้ทรงครอบครองเจ็ดวันในเมืองทีรซาห์ และพวกพลได้ตั้งค่ายรบเมืองกิบเบโอน ซึ่งเป็นของคนฟีลิสเตีย

16 และพวกพลที่ตั้งค่ายอยู่นั้นได้ยินคนกล่าวว่า “คิมรีได้คิดกบฏ และได้ปลงพระชนม์กษัตริย์เสียแล้วด้วย” เพราะฉะนั้นอิสราเอลทั้งสิ้นจึงสถาปนาอมรี ผู้บัญชาการกองทัพให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลวันนั้นในค่าย

17 และอมรีได้เสด็จขึ้นไปจากกิบเบโอน และอิสราเอลทั้งสิ้นก็ขึ้นไปพร้อมกับพระองค์ และพวกเขาเข้าล้อมตีเมืองทีรซาห์

18 และต่อมาเมื่อคิมรีทรงเห็นว่านครนั้นถูกยึดแล้ว พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในพระราชวังแห่งราชสำนักของกษัตริย์ และเผาพระราชวังของกษัตริย์เหนือพระองค์ด้วยไฟ และได้สิ้นพระชนม์

19 เพราะเหตุบาปทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงทำบาปในการกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ในการดำเนินในทางของเยโรโบอัม และในบาปของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อกระทำให้อิสราเอลทำบาป

20 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของคิมรี และการกบฏของพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศอิสราเอลมิใช่หรือ

ทิบนีกับอมรีสู้รบกันเพื่อได้พระที่นั่ง แล้วทิบนีสิ้นชีวิต

21 แล้วลูกหลานของอิสราเอลได้แบ่งออกเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งของประชากรได้ติดตามทิบนีบุตรชายของกินัท เพื่อทำให้ท่านเป็นกษัตริย์ และอีกครึ่งหนึ่งได้ติดตามอมรี

22 แต่ประชากรผู้ติดตามอมรีได้ชนะประชากรผู้ติดตามทิบนีบุตรชายของกินัท ดังนั้นทิบนีจึงสิ้นชีวิต และอมรีได้ขึ้นครอบครอง

อมรีตั้งเมืองหลวงไว้ที่สะมาเรีย

23 ในปีที่ยี่สามสิบเอ็ดแห่งรัชกาลของอาซากษัตริย์แห่งยูดาห์ อมรีได้เริ่มครอบครองอยู่เหนืออิสราเอลสิบสองปี พระองค์ได้ทรงครอบครองหกปีในเมืองทีรซาห์

24 และพระองค์ได้ทรงซื้อเนินเขาสะมาเรียจากเซเมอร์เป็นเงินสองตะลันต์ และได้ทรงสร้างไว้บนเนินเขา นั้น และได้ทรงขนานนามนครซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างนั้นตามชื่อของเซเมอร์ ผู้เป็นเจ้าของเนินเขา นั้น ว่าสะมาเรีย

25 แต่อมรีได้ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ และได้ทรงกระทำเลวทรามกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่มาก่อนพระองค์

26 เพราะว่าพระองค์ได้ดำเนินในทางทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท และในบาปของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้กระทำให้อิสราเอลทำบาป เพื่อยั่วยุพระเยโฮวาห์

(15) 1 พกษ 15:27 (19) 1 พกษ 12:25-33; 15:26, 34

(23) 1 พกษ 15:21 (24) 1 พกษ 13:32; 2 พกษ 17:24; ยน 4:4

(25) มค 6:16 (26) 1 พกษ 16:13, 19

พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้กริ้วโกรธด้วย
บรรดาสิ่งที่ไร้สาระของพวกเขา

27 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของอมรีซึ่ง
พระองค์ได้ทรงกระทำ และพลังอำนาจ
ของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสำแดง สิ่ง
เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาว-
ดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศอิส-
ราเอลมิใช่หรือ

อาหับขึ้นครอบครองแทนอมรี

28 ดังนั้นอมรีได้ล่องกลับไปอยู่กับบรรพ
บุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้ในสะ-
มาเรีย และอาหับราชโอรสของพระองค์
ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

29 และในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาล
ของอาสาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ อาหับราช
โอรสของอมรีได้เริ่มครอบครองเหนือ
อิสราเอล และอาหับราชโอรสของอมรีได้
ครอบครองเหนืออิสราเอลในเมืองสะมา-
เรียสี่สิบสองปี

30 และอาหับโอรสของอมรีได้กระทำ
ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเย-
โฮวาห์มากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่
ก่อนพระองค์

อาหับสมรส

กับเยเซเบล

31 และต่อมาประหนึ่งว่าการที่พระองค์
ได้ดำเนินในบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม
บุตรชายของเนบัตนั้นเป็นสิ่งที่เล็กน้อย
พระองค์ได้ทรงรับเยเซเบลราชธิดาของ
เอ็ทบาอัลกษัตริย์ของชาวไซดอนมาเป็น
มเหสี และไป และปรนนิบัติพระบาอัล

และนมัสการพระนั้น

32 และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชา
แท่นหนึ่งไว้สำหรับพระบาอัลในเรือน
ของพระบาอัล ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้
ในเมืองสะมาเรีย

33 และอาหับได้ทรงสร้างเสารูปเคารพ
และอาหับได้ทรงกระทำการยั่วยุพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้กริ้วโกรธมาก
ยิ่งกว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลที่อยู่
มาก่อนพระองค์

34 ในรัชกาลของพระองค์ฮีเอลชาวเบธ-
เอลได้สร้างเมืองเยรีโค ท่านได้วางราก
เมืองนั้นโดยต้องเสียอาปรัมบุตรหัวปีของ
ท่าน และตั้งประตูเมืองโดยต้องเสียเศกูป
บุตรสุดท้องของท่าน ตามพระวณะของ
พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสโดยโย-
ชูวบุตรชายของนูน

บทที่ 17

เอลียาห์ทูลกษัตริย์อาหับว่า

จะมีการกัณฑ์การเป็นเวลาสามปี

1 และเอลียาห์ชาวทิสบีผู้เป็นชาวเมือง
กิเลอาด ทูลอาหับว่า “พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลทรงพระชนม์อยู่แนฉัน
ใด ผู้ซึ่งต่อพระพักตร์พระองค์ข้าพระองค์
ยืนอยู่นั้น จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้นอกจากตามคำของข้าพระองค์”

นกกาเลี้ยงเอลียาห์

2 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายัง
ท่าน โดยตรัสว่า

3 “เจ้าจงออกไปจากที่นี่ และเจ้าจงหันไป
ทางทิศตะวันออก และซ่อนตัวอยู่ข้างลำ-

(31) พบบัญ 7:3; วนฉ 18:7; 1 พกษ 11:1-5; 21:25-26 (32) 2 พกษ 10:21, 26-27

(33) 1 พกษ 14:9; 16:29-30; 21:25; 2 พกษ 13:6 (34) ยชว 6:26

(1) พบบัญ 10:8; วนฉ 12:4; 1 พกษ 18:1, 10; 22:14; 2 พกษ 3:14; 5:20; ลก 4:25

ธารเครีท ที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้
4 และต่อมาเจ้าต้องดื่มจากลำธารนั้น
และเราได้บัญชาฝูงนกกาให้เลี้ยงเจ้าที่
นั้น”

5 ดังนั้นท่านจึงไปและกระทำตามพระ
วณะของพระเยโฮวาห์ ด้วยว่าท่านไปและ
อาศัยอยู่ข้างลำธารเครีท ที่อยู่ปากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้

6 และฝูงนกกาได้นำขนมปังและเนื้อมา
ให้ท่านในเวลาเช้า และนำขนมปังและเนื้อ
มาในเวลาเย็น และท่านได้ดื่มจากลำธาร

7 และต่อมาหลังจากผ่านไปสักพัก ลำธาร
นั้นก็เหือดแห้ง เพราะไม่มีฝนในแผ่นดิน

หญิงม่ายแห่งเมืองศารเพท

เลี้ยงเอลียาห์

8 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายัง
ท่าน โดยตรัสว่า

9 “ลุกขึ้น เจ้าจงไปยังเมืองศารเพทเกิด
ซึ่งขึ้นแก่เมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น
ดูเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่
ให้เลี้ยงเจ้า”

10 ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นและไปยังเมือง
ศารเพท และเมื่อท่านมาถึงประตูเมือง ดู
เถิด หญิงม่ายคนนั้นกำลังเก็บฟืนอยู่ที่นั่น
และท่านเรียกนาง และกล่าวว่า “ขอนำมา
ให้ข้า ขำขอร้องเจ้า น้ำเล็กน้อยในภาชนะ
อันหนึ่ง เพื่อข้าจะได้ดื่ม”

11 และขณะเมื่อท่านกำลังไปเอาน้ำมา
ท่านเรียกนางและกล่าวว่า “ขอนำมาให้ข้า
ขำขอร้องเจ้า อาหารสักหน่อยหนึ่งในมือ
ของเจ้า”

12 และนางกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
ดิฉันไม่มีขนมที่ปังเสร็จ มีแต่แป้งบดสัก
กำมือหนึ่งในหม้อ และน้ำมันเล็กน้อยใน
ไห และดูเถิด ดิฉันกำลังเก็บฟืนสองท่อน
เพื่อดิฉันจะเข้าไปและทำอาหารสำหรับตัว
ดิฉันและบุตรชายของดิฉัน เพื่อเราทั้ง
สองจะได้กินอาหารนั้นและจะตาย”

13 และเอลียาห์ก็กล่าวแก่นางว่า “อย่ากลัว
เลย จงไปและทำตามที่เราได้พูดเถิด แต่
จงทำขนมก่อนเล็กน้อยหนึ่งให้ข้าก่อน และ
เอาขนมนั้นมาให้ข้า และภายหลังจงทำ
สำหรับตัวเจ้าและสำหรับบุตรชายของเจ้า

14 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิส-
ราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘แป้งบดในหม้อนั้นจะ
ไม่หมด และน้ำมันในไหนั้นจะไม่ขาด จน
กว่าจะถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงส่งฝนลง
มายังพื้นดิน”’

15 และนางได้ไปและกระทำตามคำกล่าว
ของเอลียาห์ และนาง และตัวท่าน และ
ครอบครัวของนางก็รับประทานอยู่หลาย
วัน

16 และแป้งบดในหม้อก็ไม่หมด และน้ำ
มันในไหก็ไม่ขาด ตามพระวณะของพระ
เยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสทางเอลียาห์

บุตรชายของหญิงม่าย

ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

17 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้
บุตรชายของหญิงคนนั้นผู้เป็นเจ้าของ
บ้านก็ล้มป่วย และอาการป่วยของเขานั้น
ก็สาหัสมาก จนไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ใน

(4) โยบ 38:41

(9) 2 ซมอ 24:6; อด 20; ลก 4:25-26

(12) พบท 28:23-24

เขาแล้ว

18 และนางกล่าวแก่เอลียาห์ว่า “ดิฉันมีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน โอ ท่านคนของพระเจ้า ท่านได้มาหาดิฉันเพื่อฟื้นฟูทรงระลึกถึงบาปของดิฉัน และเพื่อฆ่าบุตรชายของดิฉันหรือ”

19 และท่านกล่าวแก่นางว่า “เอาบุตรชายของเจ้ามาให้ข้าเถิด” และท่านได้นำเขาออกไปจากอกของนาง และอุ้มเขาขึ้นไปในห้องชั้นบนที่ท่านอาศัยอยู่ และวางเขาไว้บนที่นอนของท่านเอง

20 และท่านร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์และทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงนำเหตุร้ายมาถึงหญิงม่ายนี้ที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่ด้วยเช่นกันหรือ โดยทรงฆ่าบุตรชายของนางเสีย”

21 และท่านได้เหยียดตัวเองลงบนเด็กนั้นสามครั้ง และร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอให้จิตวิญญาณของเด็กคนนี้กลับเข้ามาในตัวเขาอีก”

22 และพระเยโฮวาห์ทรงฟังเสียงของเอลียาห์ และจิตวิญญาณของเด็กนั้นกลับเข้ามาในตัวเขาอีก และเขาก็ฟื้นขึ้น

23 และเอลียาห์อุ้มเด็กนั้น และนำเขาลงมาจากห้องชั้นบนเข้าไปในบ้าน และมอบเขาให้แก่มารดาของเขา และเอลียาห์กล่าวว่า “ดูเถิด บุตรชายของเจ้ายังมีชีวิตอยู่”

24 และหญิงนั้นกล่าวแก่เอลียาห์ว่า “บัดนี้ โดยสิ่งนี้ดิฉันทราบแล้วว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้า และพระวจนะของพระเยโฮวาห์ในปากของท่านเป็นความจริง”

บทที่ 18

เอลียาห์ไปเผ่ากษัตริย์อาหับ

1 และต่อมาหลังจากหลายวัน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลียาห์ในปีที่สาม โดยตรัสว่า “จงไป แสดงตัวของเจ้าต่ออาหับ และเราจะส่งฝนมาบนพื้นดิน”

2 และเอลียาห์ได้ไปเพื่อแสดงตัวต่ออาหับ และมีการกัณฑ์การอาหารร้ายแรงในสะมาเรีย

โอบาดีห์ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

ได้รับใช้อาหับ

3 และอาหับได้ทรงเรียกโอบาดีห์ ผู้ซึ่งเป็นอธิบติกรมวังของพระองค์ (บัดนี้โอบาดีห์นั้นเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ยิ่งนัก

4 ด้วยว่าเมื่อเยเซเบลได้ขจัดพวกผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ออกไป โอบาดีห์ได้นำผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนไป และซ่อนพวกเขาไว้ในถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงพวกเขาด้วยขนมปังและน้ำ)

5 และอาหับตรัสกับโอบาดีห์ว่า “จงเข้าไปในแผ่นดิน ไปยังน้ำพุทั้งสิ้น และไปยังลำธารทั้งหลาย บางทีพวกเราจะได้พบหลุมเพื่อรักษาชีวิตพวกม้าและพวกล่อให้คงอยู่ได้ เพื่อพวกเราจะไม่ต้องสูญเสียชีวิตไปหมด”

6 ดังนั้นเขาทั้งสองได้แบ่งแผ่นดินกันระหว่างเขาทั้งสองเพื่อจะออกไปค้นทั่วแผ่นดิน

(18) ลก 5:8 (21) 2 พกษ 4:34-35; กจ 20:10

(22) ลก 7:14; สบ 11:35 (24) ยน 2:11; 3:2; 16:30

(1) พบบญ 28:12; 1 พกษ 17:1; ลก 4:25; ยก 5:17

ดิน อาหับเสด็จไปทางหนึ่งด้วยพระองค์เอง และโอบาดีห์ไปอีกทางหนึ่งด้วยตัวเอง

7 และขณะที่โอบาดีห์กำลังไปตามทาง ดูเถิด เอลียาห์ได้พบเขา และโอบาดีห์ก็รู้จักท่าน และชนหน้าของท่านลง และกล่าวว่า “เป็นตัวท่านเองจริงหรือ เอลียาห์ เจ้านายของข้าพเจ้า”

8 และท่านตอบเขาว่า “ตัวข้าพเจ้าเอง จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า ‘ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี่’”

9 และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปประการใด ท่านจึงจะมอบผู้รับใช้ของท่านไว้ในพระหัตถ์ของอาหับเพื่อฆ่าข้าพเจ้าเสีย

10 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ไม่มีประชาชาติหรือราชอาณาจักรใด ที่เจ้านายของข้าพเจ้าไม่ได้ส่งไปเพื่อเสาะหาท่าน และเมื่อพวกเขากราบทูลว่า ‘เขาไม่อยู่ที่นี่ พระเจ้าข้า’ พระองค์ก็ให้ประชาชาติหรือราชอาณาจักรปฏิญาณว่า พวกเขาไม่ได้พบท่าน

11 และบัดนี้ท่านกล่าวว่า ‘จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า “ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี่”’

12 และต่อมาทันทีที่ข้าพเจ้าไปจากท่านแล้ว พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะทรงหอบท่านไป ณ ที่ใดข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ และดังนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาและทูลอาหับ และพระองค์ไม่สามารถหาท่านพบได้ พระองค์จะทรงฆ่าข้าพเจ้าเสีย แต่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ ตั้งแต่วัยเยาว์ของข้าพเจ้ามา

13 ไม่มีผู้ใดเรียนเจ้านายของข้าพเจ้าดอกหรือว่า ข้าพเจ้าได้กระทำให้สิ่งใดเมื่อเยเซเบลได้ฆ่าเหล่าผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์เสีย คือข้าพเจ้าได้ซ่อนผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนของพระเยโฮวาห์ไว้ในถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงพวกเขาด้วยขนมปังและน้ำ

14 และบัดนี้ท่านกล่าวว่า ‘จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า “ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี่”’ และพระองค์จะทรงฆ่าข้าพเจ้าเสีย”

15 และเอลียาห์กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ผู้ซึ่งข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ข้าพเจ้าจะแสดงตัวต่ออาหับวันนี้เป็นแน่”

16 ดังนั้นโอบาดีห์จึงไปเฝ้าอาหับและทูลพระองค์ และอาหับก็เสด็จไปเพื่อพบกับเอลียาห์

เอลียาห์เข้าเฝ้ากษัตริย์อาหับ

แล้วทำทนายพระองค์

17 และต่อมาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับตรัสกับท่านว่า “เจ้าเป็นผู้ก่อกวนอิสราเอลหรือ”

18 และท่านทูลตอบว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ก่อกวนอิสราเอล แต่พระองค์และราชวงศ์บิดาของพระองค์ต่างหาก ในการที่พวกพระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติทั้งหลายของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ได้ติดตามเหล่าพระบaal

19 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอทรงส่งไปและให้บรรดาคนอิสราเอลมารวบรวมต่อหน้าข้าพระองค์ที่ภูเขาคารเมล และพวกผู้

(7) 2 พกษ 1:6-8 (12) 2 พกษ 2:16; อสค 3:12, 14; มธ 4:1; กจ 8:39

(17) 1 พกษ 21:20; ยน 7:25; กจ 16:20 (18) 1 พกษ 16:30-33; 2 พศด 15:2

(19) ยชว 19:26; 1 พกษ 16:33; 2 พกษ 2:25

พยากรณ์ของพระบาอัลสี่ร้อยห้าสิบคนนั้น และพวกผู้พยากรณ์ของเสารูปเคารพทั้งหลายสี่ร้อยคนนั้น ผู้ซึ่งรับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล”

20 ดังนั้นอาหับจึงทรงส่งไปยังลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้น และรวบรวมผู้พยากรณ์เหล่านั้นเข้าด้วยกันที่ภูเขาคารเมล

21 และเอลียาห์ได้เข้ามายังประชากรทั้งสิ้นและกล่าวว่า “พวกท่านจะลี้เลื่อยอยู่ระหว่างความคิดเห็นสองฝายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด” และประชากรไม่ตอบท่านสักคำเดียว

22 แล้วเอลียาห์กล่าวแก่ประชากรว่า “ตัวข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าแต่ผู้เดียว ยังคงเป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ แต่พวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลมีสี่ร้อยห้าสิบคน

23 ฉะนั้นขอให้พวกเขามอบวัวหนุ่มสองตัวแก่พวกเรา และขอให้พวกเขาเลือกวัวตัวหนึ่งสำหรับพวกเขาเอง และฟันวัวตัวนั้นเป็นท่อน ๆ และวางมันไว้บนกองฟืนและอย่าใส่ไฟไว้ข้างใต้ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวหนุ่มอีกตัวนั้น และวางมันไว้บนกองฟืน และไม่ใส่ไฟไว้ข้างใต้

24 และพวกท่านจงร้องออกนามเหล่าพระของพวกท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ และพระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า” และประชากรทั้งสิ้นก็ตอบและกล่าวว่า “อย่างที่คุณก็รู้ดีแล้ว”

การพิสูจนับนภูเขาคารเมล

25 และเอลียาห์กล่าวแก่พวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลว่า “พวกท่านจงเลือกวัวหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับพวกท่านและเตรียมมันเสียก่อน เพราะพวกท่านมากคนด้วยกัน และจงร้องออกนามพระทั้งหลายของพวกท่าน แต่อย่าใส่ไฟไว้ข้างใต้”

26 และพวกเขาได้เอาวัวหนุ่มซึ่งถูกมอบไว้แก่พวกเขา และพวกเขาได้จัดเตรียมวัวตัวนั้น และได้ร้องออกนามของพระบาอัล ตั้งแต่เวลาเช้าจนถึงเที่ยง โดยกล่าวว่า “โอ ข้าแต่พระบาอัล ขอสดับพวกข้าพเจ้าเถิด” แต่ไม่มีเสียง และไม่มีใครตอบ และพวกเขาก็กระโดดเต้นบนแท่นบูชาซึ่งได้สร้างขึ้นนั้น

27 และต่อมาตอนเวลาเที่ยง เอลียาห์ได้เยาะเย้ยเขาเหล่านั้น และกล่าวว่า “ร้องให้ดัง ๆ ซิ เพราะท่านเป็นพระองค์หนึ่งท่านกำลังสนทนากับ หรือท่านกำลังไล่ตามอยู่ หรือท่านกำลังอยู่ในการเดินทาง หรือบางทีท่านกำลังหลับอยู่ และจะต้องถูกปลุก”

28 และพวกเขาได้ร้องเสียงดัง และกรีดตัวเองตามธรรมเนียมของพวกเขากับพวกมิดและหาลาทั้งหลาย จนเลือดไหลพุ่งออกมาตามตัวพวกเขา

29 และต่อมาเมื่อผ่านเที่ยงวันไปแล้ว และพวกเขาได้ทำนายจนถึงเวลาแห่งการถวายเครื่องสัตวบูชาตอนเย็น ก็ไม่มีเสียง และไม่มีใครตอบ และไม่มีใครเอาใจใส่

(20) 1 พกษ 22:6 (21) ยชว 24:15; 2 พกษ 17:41; มธ 6:24

(22) 1 พกษ 18:19; 19:10, 14 (24) 1 พกษ 18:38

(26) สดต 115:5; ยรม 10:5 (28) ลนด 19:28; พบญ 14:1 (29) อพย 29:39, 41

30 และเอลียาห์กล่าวแก่ประชากรทั้งสิ้นว่า “จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า” และประชากรทั้งสิ้นก็เข้ามาใกล้ท่าน และท่านได้ซ่อมแซมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ที่ถูกทำลายลงนั้น

31 และเอลียาห์ได้นำหินสิบสองก้อนมาตามจำนวนเผ่าของบุตรชายของยาโคบ ผู้ซึ่งพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึง โดยตรัสว่า “อิสราเอลจะเป็นชื่อของเจ้า”

32 และพร้อมกับหินเหล่านั้นท่านได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งในพระนามของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ขุดร่องรอบแท่นนั้นใหญ่พอเท่าที่จะจุเมล็ดพืชได้สองถึง

33 และท่านได้วางฟืนไว้เป็นระเบียบและฟืนวัวหนุ่มนั้นเป็นท่อน ๆ และวางมันไว้บนกองฟืน และกล่าวว่า “จงเติมน้ำให้เต็มสี่ไห และเทน้ำนั้นลงบนเครื่องเผาบูชา และบนกองฟืน”

34 และท่านกล่าวว่า “จงกระทำแบบเดิมเป็นครั้งที่สอง” และพวกเขาได้กระทำแบบเดิมเป็นครั้งที่สอง และท่านกล่าวว่า “จงกระทำแบบเดิมเป็นครั้งที่สาม” และพวกเขาได้กระทำแบบเดิมเป็นครั้งที่สาม

35 และน้ำไหลรอบแท่นบูชา และท่านใส่น้ำเต็มร่องด้วย

36 และต่อมาเมื่อถึงเวลาแห่งการถวายเครื่องสัตวบูชาตอนเย็น เอลียาห์ผู้พยากรณ์ได้เข้ามาใกล้และทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และของอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล

และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์

37 ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อประชากรนี้จะได้ทราบว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้า และพระองค์ได้ทรงหทัยของพวกเขากลับมาอีก”

38 แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ได้ตกลงมาและเผาผลาญเครื่องเผาบูชา และฟืนและหินเหล่านั้น และผงคลีดิน และเลี่ยนน้ำที่อยู่ในร่อง

39 และเมื่อประชากรทั้งสิ้นได้เห็นอย่างนั้น พวกเขาก็ซบหน้าของตนลง และพวกเขากล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น”

40 และเอลียาห์กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงจับผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพระบาอัล ให้นำพวกเขาหนีไปได้สักคนเดียว” และพวกเขาได้จับคนเหล่านั้นมา และเอลียาห์นำพวกเขาลงไปที่ลำธารคีโชน และฆ่าเขาเหล่านั้นเสียที่นั่น

41 และเอลียาห์ทูลอาหับว่า “ขอพระองค์เชิญเสด็จขึ้นไป เสวยและดื่มเถิด เพราะมีเสียงฝนกระหึ่มมา”

เอลียาห์อธิษฐานขอให้ฝนตก

42 ดังนั้นอาหับได้เสด็จขึ้นไปเพื่อเสวยและดื่ม และเอลียาห์ได้ขึ้นไปบนยอดภูเขาคารเมล และท่านได้นิรมัถลงบนดิน และซบหน้าของท่านระหว่างเข่าของตน

(30) 1 พกษ 19:10 (31) ปฐก 32:28; 35:10 (32) อพย 20:25

(33) ปฐก 22:9; ลนต 1:6-8 (35) 1 พกษ 18:32, 38 (36) ปฐก 28:13; อพย 3:6; 4:5

(38) ปฐก 15:17; ลนต 9:24 (39) 1 พกษ 18:21, 24 (40) พญ 13:5; 18:20 (42) ยก 5:17-18

43 และกล่าวแก่คนใช้ของท่านว่า “ลุกขึ้นเดี๋ยวนี้ มองไปทางทะเล” และเขาได้ลุกขึ้น และมองไป และกล่าวว่า “ไม่มีอะไรเลย” และท่านกล่าวว่า “จงไปอีกเจ็ดครั้ง”

44 และต่อมาเมื่อถึงครั้งที่เจ็ดแล้ว เขากล่าวว่า “ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งขึ้นมาจากทะเล เล็กเท่าฝ่ามือคน” และท่านกล่าวว่า “จงขึ้นไปทูลอาหับว่า ‘ขอทรงเตรียมราชรถของพระองค์ และขอพระองค์เสด็จลงไป เพื่อที่พระองค์จะไม่ติดฝน’”

45 และต่อมาในขณะเดียวกัน ท้องฟ้าก็มืดไปด้วยหมู่เมฆและลม และมีฝนตกหนัก และอาหับได้ทรงรถเสด็จ และไปยังเมืองยิสเรเอล

46 และพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์สถิตอยู่บนเอลียาห์ และท่านคาดเอวของท่านไว้ และวิ่งนำหน้าอาหับไปถึงทางเข้าเมืองยิสเรเอล

บทที่ 19

เมื่อเอลียาห์หมดกำลัง

ทูตสวรรค์มารับใช้ท่าน

1 และอาหับได้บอกเยเซเบลเกี่ยวกับกิจการทั้งสี่ที่เอลียาห์ได้กระทำ และเรื่องที่ท่านได้ฆ่าผู้พยากรณ์เหล่านั้นทั้งหมดเสียด้วยดาบ

2 แล้วเยเซเบลได้ส่งผู้สื่อสารไปหาเอลียาห์ โดยตรัสว่า “ขอให้พระทั้งหลายกระทำต่อเรา และให้หนักยิ่งกว่าด้วย ถ้าเราไม่ทำให้ชีวิตของเจ้าเป็นเหมือนอย่างชีวิตของคนหนึ่งในพวกเขาภายในพรุ่งนี้ประ

มาณเวลานี้”

3 และเมื่อท่านเห็นแบบนั้นแล้ว ท่านก็ลุกขึ้น และหนีไปเอาชีวิตของตนรอด และมาถึงเมืองเบเออร์เซบา ซึ่งเป็นของประเทศยูดาห์ และละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น

4 แต่ตัวท่านเองเดินทางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเป็นระยะทางวันหนึ่ง และมานั่งลงใต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ต้นหนึ่ง และท่านทูลขอเพื่อตัวท่านเองให้ตัวท่านตายเสีย และทูลว่า “พอกันที บัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์”

5 และขณะที่ท่านนอนลงและหลับอยู่ใต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ ดูเถิด ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ถูกต้องท่าน และกล่าวแก่ท่านว่า “ลุกขึ้น และรับประทานเถิด”

6 และท่านมองดู และดูเถิด มีขนมปังที่ปังบนถ่านทั้งหลาย และมีไหน้ำใบหนึ่งที่ศิระของท่าน และท่านได้รับประทานและดื่ม และท่านนอนลงอีก

7 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้มาอีกเป็นครั้งที่สอง และถูกต้องท่าน และกล่าวว่า “ลุกขึ้น และรับประทานเถิด เพราะว่าการเดินทางนั้นเกินกำลังของท่าน”

พระเจ้าทรงให้เอลียาห์ไปทำงานใหม่

8 และท่านได้ลุกขึ้น และได้รับประทานและดื่ม และไปในพละกำลังของอาหารนั้นสี่สิบวันและสี่สิบคืน ถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า

(46) 2 พกษ 3:15; 4:29; 9:1; อสย 8:11; ยรม 1:17; อสค 3:14

(1) 1 พกษ 18:40 (2) นรธ 1:17; 1 พกษ 20:10; 2 พกษ 6:31

(4) กตว 11:15; ยรม 20:14-18; ยน 4:3, 8 (8) อพย 3:1; 4:27; 24:18; 34:28

9 และที่นั่นท่านได้มาถึงถ้ำแห่งหนึ่ง และพักอยู่ที่นั่น และดูเถิด พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่าน และพระองค์ตรัสกับท่านว่า “เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่ เอลียาห์เอ๋ย”

10 และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ยิ่งนัก เพราะว่าลูกหลานของอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ได้พึงแทนบูชาทั้งหลายของพระองค์ลงเสีย และได้ฆ่าพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วยดาบ และตัวข้าพระองค์ คือข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และพวกเขาแสวงหาชีวิตของข้าพระองค์ เพื่อจะพรากรมันไปเสีย”

11 และพระองค์ตรัสว่า “จงออกไปเถิด และยืนอยู่บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์” และดูเถิด พระเยโฮวาห์ได้ทรงผ่านไป และลมใหญ่และแรงกล้าได้พัดพังภูเขาเหล่านั้น และทำให้ศิลาทั้งหลายแตกเป็นเสี่ยง ๆ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์ไม่ได้ทรงสถิตอยู่ในลมนั้น และหลังจากลมนั้นก็มีแผ่นดินไหว แต่พระเยโฮวาห์ไม่ได้ทรงสถิตอยู่ในแผ่นดินไวนั้น

12 และหลังจากแผ่นดินไวนั้นก็มีไฟ แต่พระเยโฮวาห์ไม่ได้ทรงสถิตอยู่ในไฟนั้น และหลังจากไฟนั้นก็มีเสียงที่แผ่วเบา

13 และต่อมา เมื่อเอลียาห์ได้ยินเสียงที่แผ่วเบา นั้น ท่านได้คลุมหน้าของตนในเสื้อคลุมของตน และออกไป และยืนอยู่ในปากถ้ำ และดูเถิด มีเสียงหนึ่งมาถึงท่าน และตรัสว่า “เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่

เอลียาห์เอ๋ย”

14 และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ยิ่งนัก เพราะว่าลูกหลานของอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ได้พึงแทนบูชาทั้งหลายของพระองค์ลงเสีย และได้ฆ่าพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วยดาบ และตัวข้าพระองค์ คือข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และพวกเขาแสวงหาชีวิตของข้าพระองค์ เพื่อจะพรากรมันไปเสีย”

15 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “ไปเถิด จงกลับไปตามทางของเจ้าถึงถิ่นทุรกันดารแห่งดามัสกัส และเมื่อเจ้ามาถึงแล้ว จงเจิมฮาซาเอลไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือประเทศซีเรีย

16 และเยชูบุตรชายของนิมซินั้น เจ้าต้องเจิมให้เป็นกษัตริย์เหนือประเทศอิสราเอล และเอลีชาบุตรชายของชาฟัทชาวอาเบล-เมโฮลาห์ เจ้าต้องเจิมตั้งไว้ให้เป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า

17 และต่อมา ผู้ที่รอตฟันดาบของฮาซาเอล เยชูจะฆ่าเสีย และผู้ที่รอตฟันจากดาบของเยชู เอลีชาจะฆ่าเสีย

18 แต่เรายังมีเหลือเจ็ดพันคนไว้สำหรับเราในอิสราเอล คือทุกหัวเข่าซึ่งไม่ได้คุกลงต่อพระบาอัล และทุกปากซึ่งไม่ได้จิบรูปนั้น”

เอลียาห์เจิมตั้งเอลีชา

19 ดังนั้นท่านได้ออกไปจากที่นั่น และพบเอลีชาบุตรชายของชาฟัท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวตัวผู้สิบสองคู่อยู่ข้างหน้าเขา

(10) กตว 25:11, 13; 1 พกษ 18:4, 22; สดด 69:9 (11) อพย 19:20; 24:12, 18; 33:21; อสค 1:4

(13) อพย 3:6; 1 พกษ 19:9; อสย 6:2 (14) 1 พกษ 19:10 (16) 1 พกษ 19:19-21; 2 พกษ 2:9-15

(17) 2 พกษ 8:12; 9:14-10:28; 13:3, 22 (18) สชย 13:2; รม 11:4 (19) 2 ซมอ 24:22

และเขาอยู่กับวัวคู่วัวที่สอง และเอลียาห์ได้ผ่านเขาไป และทิ้งเสื้อคลุมของท่านลงบนเขา

20 และเขาได้ละวัวตัวผู้เหล่านั้น และวิ่งตามเอลียาห์ไป และกล่าวว่า “ขอให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องท่าน จวบลาบิตาของข้าพเจ้าและมารดาของข้าพเจ้า และจากนั้นข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป” และท่านกล่าวแก่เขาว่า “กลับไปเถิด เพราะข้าพเจ้าทำอะไรแก่ท่าน”

21 และเอลียาห์ได้หันกลับจากเอลียาห์ และจับวัวตัวผู้คู่วัวหนึ่งและฆ่าพวกมันเสีย และต้มเนื้อวัวเหล่านั้นพร้อมด้วยพวกเครื่องแอกของวัวเหล่านั้น และให้แก่ประชากร และพวกเขาได้รับประทาน แล้วเอลียาห์ได้ลุกขึ้นและตามเอลียาห์ไป และปรนนิบัติท่าน

บทที่ 20

ครั้งแรกที่อาหับสู้รบกับประเทศซีเรีย

1 และเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียได้รวบรวมกองทัพทั้งสิ้นของท่านมาพร้อมกัน และมีกษัตริย์สามสิบสององค์อยู่กับท่าน และบรรดาม้า และรถม้าศึกทั้งหลาย และท่านได้ขึ้นไป และล้อมเมืองสะมาเรียไว้ และทำสงครามกับเมืองนั้น

2 และท่านได้ส่งพวกผู้สื่อสารมายังอาหับ กษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าไปในนคร และทูลต่อพระองค์ว่า “เบนฮาดัดกล่าวดังนี้ว่า

3 ‘เงินของท่านและทองคำของท่านเป็นของข้าพเจ้า เหล่าภรรยาของท่านด้วย

และลูก ๆ ของท่าน แม้แต่ที่ดีที่สุดในของท่านก็เป็นของข้าพเจ้า’”

4 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบและตรัสว่า “เจ้านายของข้าพเจ้า โอ ข้าแต่กษัตริย์ ดังที่ท่านว่ามานั้นแหละ ข้าพเจ้าเป็นของท่าน และสิ่งสารพัดที่ข้าพเจ้ามีอยู่นั้น”

5 และพวกผู้สื่อสารได้มาอีก และกล่าวว่า “เบนฮาดัดกล่าวดังนี้ โดยกล่าวว่า ‘ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าส่งมายังท่านแล้ว โดยกล่าวว่า “ท่านต้องมอบเงินของท่านให้ข้าพเจ้า และทองคำของท่าน และบรรดาภรรยาของท่าน และลูก ๆ ของท่าน”

6 ถึงกระนั้นข้าพเจ้าจะส่งพวกผู้รับใช้ของข้าพเจ้าไปหาท่านพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ และพวกเขาจะค้นวังของท่าน และบ้านเรือนทั้งหลายของพวกผู้รับใช้ของท่าน และต่อมา สิ่งใดก็ตามซึ่งเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน พวกเขาจะหยิบสิ่งนั้นไปเสีย”

7 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เรียกประชุมพวกผู้อาวุโสทั้งสิ้นของแผ่นดิน และตรัสว่า “ขอตรองดูเถิด เราขอร้องพวกท่าน และดูว่าชายผู้นี้หาช่องก่อความลำบาก เพราะเขาได้ส่งมายังเราเพื่อเอาบรรดาภรรยาของเรา และเพื่อเอาลูก ๆ ของเรา และเพื่อเอาเงินของเรา และเพื่อเอาทองคำของเรา และเราไม่ได้ปฏิเสธเขาเลย”

8 และบรรดาผู้อาวุโสและประชากรทั้งสิ้นกราบทูลพระองค์ว่า “ขออย่าทรงตั้งใจฟัง

(20) มธ 8:21-22; ลก 9:61-62

(21) 2 ซมอ 24:22

(1) 1 พกษ 15:18, 20; 16:24; 2 พกษ 6:24

เขา หรือทรงยินยอม”

9 ดังนั้นพระองค์จึงตรัสแก่พวกผู้สื่อสารของเบนฮาดัดว่า “จงไปทูลกษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้าว่า ‘บรรดาสิ่งที่ท่านได้เรียกเอาจากผู้รับใช้ของท่านในครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำตาม แต่สิ่งนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถทำได้’” และพวกผู้สื่อสารก็จากไป และมารายงานคำนั้นให้ท่านอีก

10 และเบนฮาดัดส่งมายังพระองค์ และทูลว่า “ขอให้พระทั้งหลายกระทำอย่างนั้นต่อข้าพเจ้าและให้หนักยิ่งกว่าด้วย ถ้าผงคลีดินแห่งสะมาเรียจะพอแก่บรรดาคนที่ติดตามข้าพเจ้ามาสักคนละกำมือหนึ่ง”

11 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบและตรัสว่า “ขอบอกท่านว่า ‘อย่าให้ผู้ที่พักพิงสวเมระของตบอดอ้างตัวเองอย่างผู้ที่ถอดเกราะแล้ว’”

12 และต่อมา เมื่อเบนฮาดัดได้ยินข่าวสารนี้ ขณะที่ท่านดื่มอยู่ คือตัวท่านและบรรดา กษัตริย์ที่อยู่ในตำหนักเหล่านั้น ท่านกล่าวแก่พวกผู้รับใช้ของท่านว่า “พวกเจ้าจงเข้าประจำที่” และพวกเขาได้เข้าประจำที่เพื่อต่อสู้กับนครนั้น

พระเจ้าทรงสัญญาว่าอิสราเอลจะชนะ

13 และดูเอิต ผู้พยากรณ์คนหนึ่งมาเข้าเฝ้าอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล โดยทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าเห็นเหล้ากองทัพใหญ่หรือ ดูเอิต เราจะมอบมันไว้ในมือของเจ้าวันนี้ และเจ้าจะได้ทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์”

14 และอาหับตรัสว่า “ทรงใช้ใครทำ” และเขาทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า คือโดยพวกคนหนุ่มของพวกเจ้านายประจำมณฑลทั้งหลาย” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ใครจะนำการสู้รบ” และเขาทูลตอบว่า “พระองค์”

อาหับชนะชาวซีเรีย

15 แล้วพระองค์จึงทรงนับพวกคนหนุ่มของพวกเจ้านายประจำมณฑลเหล่านั้น และมีจำนวนสองร้อยสามสิบสองคน และหลังจากพวกเขา พระองค์ได้ทรงนับพลทั้งหมด คือบรรดาลูกหลานของอิสราเอลเป็นจำนวนเจ็ดพันคน

16 และพวกเขาแยกออกไปในเวลาเที่ยงวัน แต่เบนฮาดัดกำลังดื่มจนท่านเมาอยู่ในตำหนักเหล่านั้น ตัวท่านและกษัตริย์ทั้งหลาย คือกษัตริย์สามสิบสององค์ที่ช่วยท่าน

17 และพวกคนหนุ่มของพวกเจ้านายประจำมณฑลทั้งหลายได้แยกออกไปก่อน และเบนฮาดัดได้ส่งออกไป และพวกเขาทำงานท่าน โดยกล่าวว่า “มีบรรดาคนยกออกมาจากเมืองสะมาเรีย”

18 และท่านกล่าวว่า “ไม่ว่าพวกเขาออกมาด้วยสันติก็จงจับพวกเขามาเป็น ๆ หรือไม่ว่าพวกเขาออกมาเพื่อทำศึกสงครามก็จงจับพวกเขามาเป็น ๆ”

19 ดังนั้นพวกคนหนุ่มของพวกเจ้านายประจำมณฑลทั้งหลายจึงออกมาจากนครและกองทัพซึ่งติดตามคนเหล่านั้นไป

20 และพวกเขาได้ฆ่าคู่รบของตนทุกคน

(10) 1 พกษ 19:2; 2 พกษ 6:31

(11) สภษ 27:1 (12) 1 พกษ 20:16

(13) 1 พกษ 20:28 (16) 1 พกษ 16:9; 20:12; สภษ 20:1

และคนซีเรียได้หนีไป และคนอิสราเอลได้ไล่ติดตามพวกเขาไป แต่เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงม้าหนีไปกับเหล่าทหารม้า

21 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ออกไป และโจมตีบรรดาม้าและรถม้าศึกทั้งหลาย และได้ฆ่าคนซีเรียเสียด้วยการสังหารอย่างใหญ่โต

อาหับได้รับคำตักเตือน

ให้เตรียมสำหรับการสู้รบอีกครั้ง

22 และผู้พยากรณ์ผู้หนึ่งได้มาเข้าเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล และทูลพระองค์ว่า “มาเถิด ขอทรงเสริมกำลังของพระองค์และตรึงตรอง และดูว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด เพราะสิ้นปีนี้กษัตริย์แห่งซีเรียจะยกกองทัพมาต่อสู้พระองค์อีก”

ครั้งที่สองที่อาหับสู้รบกับประเทศซีเรีย

23 และพวกผู้รับใช้ของกษัตริย์แห่งซีเรียทูลท่านว่า “พระทั้งหลายของพวกเราเป็นพระแห่งเนินเขาต่าง ๆ ฉะนั้นพวกเราจึงแข็งแกร่งกว่าพวกเรา แต่ขอให้พวกเราต่อสู้กับพวกเขาในที่ราบ และพวกเราจะต้องแข็งแกร่งกว่าพวกเขาเป็นแน่

24 และขอกระทำการนี้ ขอปลดกษัตริย์ทั้งหลายเสีย ทุกองค์จากตำแหน่งของตน และตั้งพวกนายทหารขึ้นแทนกษัตริย์เหล่านั้น

25 และขอพระองค์เกณฑ์กองทัพจำนวนเท่ากับกองทัพที่พระองค์ได้เสียไป ม้าแทนม้า และรถม้าศึกแทนรถม้าศึก และ

พวกเราจะต้องสู้กับพวกเขาในที่ราบ และพวกเราจะต้องแข็งแกร่งกว่าพวกเขาเป็นแน่” และท่านได้ตั้งใจฟังเสียงของพวกเขา และกระทำตาม

26 และต่อมาพลันปีแล้ว เบนฮาดัดได้เกณฑ์คนซีเรีย และยกขึ้นไปถึงเมืองอาเฟก เพื่อต่อสู้กับคนอิสราเอล

27 และลูกหลานของอิสราเอลก็ถูกเกณฑ์และอยู่พร้อมกันทั้งหมด และได้ยกออกไปต่อสู้กับพวกเขา และลูกหลานของอิสราเอลตั้งเต็นท์ตรงหน้าพวกเขาเหมือนอย่างแพะสองฝูงเล็ก ๆ แต่คนซีเรียเต็มท้องทุ่งไปหมด

28 และคนของพระเจ้าคนหนึ่งได้เข้ามาและทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอล และกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะคนซีเรียได้กล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าแห่งเนินเขาต่าง ๆ แต่พระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้าแห่งบรรดาหุบเขา’ เพราะฉะนั้นเราจะมอบประชาชนหมู่ใหญ่นี้ทั้งสิ้นไว้ในมือของเจ้า และพวกเจ้าจะได้ทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์”

29 และเขาทั้งสองฝ่ายได้ตั้งเต็นท์ตรงข้ามกันอยู่เจ็ดวัน และต่อมาในวันที่เจ็ดได้ปะทะกัน และลูกหลานของอิสราเอลได้ฆ่าคนซีเรียซึ่งเป็นทหารราบเสียหนึ่งแสนคนในวันเดียว

30 แต่คนเหลือนอกนั้นได้หนีไปยังอาเฟก เข้าไปในนคร และที่นั่นกำแพงเมืองได้ล้มทับสองหมื่นเจ็ดพันคนที่เหลืออยู่นั้นเสีย และเบนฮาดัดได้หนีไป และเข้า

(22) 2 ซมอ 11:1; 1 พกษ 20:26

(26) ยชว 13:4; 2 พกษ 13:17 (27) วนฉ 6:3-5; 1 ซมอ 13:5-8

(28) 1 พกษ 17:18; 20:13

มาในนคร เข้าไปในห้องชั้นใน

31 และพวกผู้รับใช้ของท่านทูลท่านว่า “บัดนี้ ดูเถิด พวกเราได้ยินว่าเหล่ากษัตริย์ของวงศ์วานแห่งอิสราเอลเป็นเหล่ากษัตริย์ที่ทรงเมตตา ขอให้พวกเราข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ เอาผ้ากระสอบคาดเอวของพวกเราไว้ และเชือกหลายเส้นพันศีรษะของพวกเรา และออกไปหากษัตริย์แห่งอิสราเอล บางที่ท่านจะไว้ชีวิตของพระองค์”

32 ดังนั้นพวกเขาจึงเอาผ้ากระสอบคาดเอวของพวกเขานี้ และเอาเชือกหลายเส้นพันศีรษะของพวกเขานี้ และมาเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล และทูลว่า “เบนฮาดัดผู้รับใช้ของพระองค์ทูลว่า ‘ข้าพเจ้าขอร้องท่านขอให้ข้าพเจ้ารอดชีวิตอยู่’” และพระองค์ตรัสว่า “ท่านยังมีชีวิตอยู่หรือ ท่านเป็นน้องชายของเรา”

33 บัดนี้คนเหล่านั้นได้เพียรเฝ้าสังเกตดูว่าจะมีสิ่งใดมาจากพระองค์หรือไม่ และได้จับความหมายของสิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว และพวกเขาทูลว่า “พระเจ้าข้า เบนฮาดัดน้องชายของพระองค์” แล้วพระองค์ตรัสว่า “พวกเจ้าจงไปเถิดและนำท่านมา” แล้วเบนฮาดัดได้ออกมาหาพระองค์ และพระองค์ทรงทำให้ท่านขึ้นมานบนรถม้าศึก

34 และเบนฮาดัดทูลพระองค์ว่า “นครทั้งหลายซึ่งบิดาของข้าพเจ้ายึดเอาไปจากราชบิดาของพระองค์นั้น ข้าพเจ้าจะคืนให้ และพระองค์จะสร้างถนนหนทางทั้งหลายสำหรับพระองค์ในตามัสกัส เหมือนอย่าง

ที่บิดาของข้าพเจ้าทำไว้ในสะมาเรีย” แล้วอาหับตรัสว่า “ข้าพเจ้าจะส่งท่านไปด้วยพันธสัญญา” ดังนั้นพระองค์จึงทำพันธสัญญากับท่าน และส่งท่านไป

อาหับไว้ชีวิตของเบนฮาดัด

35 และมีชายคนหนึ่งในเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์กล่าวแก่เพื่อนของตนในพระวณะของพระเยโฮวาห์ว่า “ขอติข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน” และชายคนนั้นก็ปฏิเสธที่จะติท่าน

36 แล้วท่านกล่าวแก่เขาว่า “เพราะว่าท่านไม่ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ดูเถิด หน้าที่ที่ท่านออกไปจากข้าพเจ้า สิ่งใดตัวหนึ่งจะสังหารท่าน” และหน้าที่ที่เขาจากท่านไป สิ่งใดตัวหนึ่งก็มาพบเขาและสังหารเขาเสีย

37 แล้วท่านพบชายอีกคนหนึ่ง และกล่าวว่า “ขอติข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน” และชายคนนั้นได้ติท่าน จนในที่ดินนั้นเขาทำให้ท่านได้รับบาดเจ็บ

38 ดังนั้นผู้พยากรณ์ผู้นั้นจึงจากไป และคอยกษัตริย์ตามทาง และปลอมตัวเสียโดยใส่ขี้เถ้าบนหน้าของท่าน

39 และขณะที่กษัตริย์ได้ทรงผ่านไป ท่านก็ร้องทูลต่อกษัตริย์ และท่านทูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ออกไปในกลางศึก และดูเถิด ทหารคนหนึ่งหันมา และนำชายคนหนึ่งมาให้ข้าพระองค์ และกล่าวว่า ‘จงเฝ้าชายคนนี้ไว้ ถ้าเขาหลุดไปได้โดยเหตุใด ๆ แล้วชีวิตของเจ้าจะต้องแทนชีวิตของเขา หรือมิฉะนั้นเจ้าจะต้องเสียเงิน

(31) ปฐก 37:34; 2 ซมอ 3:31 (34) 1 พกษ 15:20

(35) 1 พกษ 13:17-18; 2 พกษ 2:3, 5, 7, 15

(36) 1 พกษ 13:24 (39) 2 ซมอ 12:1; 2 พกษ 10:24

ตะลันต์หนึ่ง'

40 และขณะที่ผู้รับใช้ของพระองค์ติด
ธูระอยู่ที่นั่น ชายคนนั้นก็หายไปเสีย
แล้ว" และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับ
ท่านว่า "โทษของเจ้าต้องเป็นอย่างนั้น
แหละ เพราะเจ้าเองได้ตัดสินใจแล้ว"

41 และท่านก็รีบ และเอาขี้เถ้าออกจาก
หน้าของตน และกษัตริย์แห่งอิสราเอล
ทรงจำท่านได้ว่า ท่านเป็นของผู้พยากรณ์
เหล่านั้น

42 และท่านทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะเหตุเจ้าได้ปล่อย
ชายคนที่อยู่ในมือของเจ้า ผู้ซึ่งเราได้กำ
หนดให้ทำลายเสียสิ้นนั้น ฉะนั้นชีวิตของ
เจ้าจะต้องแทนชีวิตของเขา และประชากร
ของเจ้าแทนประชาชนของเขา"

43 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้า
ไปในพระราชวังของพระองค์ด้วยอารมณ
์ขุ่นมัวและไม่พอพระทัยยิ่งนัก และเสด็จ
มายังเมืองสะมาเรีย

บทที่ 21

อาหับโลก

สวนองุ่นของนาโบท

1 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้
นาโบทชาวอิสราเอลมีสวนองุ่นซึ่งอยู่ใน
อิสราเอล ข้างพระราชวังของอาหับกษัตริย์
แห่งสะมาเรีย

2 และอาหับทรงกล่าวแก่นาโบท โดยตรัส
ว่า "จงให้สวนองุ่นของเจ้าแก่เราเถิด เพื่อ
เราจะได้ใช้มันเป็นสวนผัก เพราะสวนนั้น
อยู่ใกล้วังของเรา และเราจะให้สวนองุ่นที่

ดีกว่าแก่เจ้าเพื่อแลกกับสวนนี้ หรือถ้าเจ้า
เห็นชอบ เราจะให้เงินแก่เจ้าที่สมกับ
ราคาของสวนนั้น"

3 และนาโบททูลอาหับว่า "ขอพระเย
โฮวาห์ทรงห้ามข้าพระองค์ในการที่จะยก
มรดกของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ให้
แก่พระองค์"

4 และอาหับได้เสด็จเข้าไปในพระราชวังของ
พระองค์ด้วยอารมณ์ขุ่นมัวและไม่พอพระ
ทัยยิ่งนัก เพราะเหตุถ้อยคำซึ่งนาโบทชาว
อิสราเอลได้ทูลต่อพระองค์ เพราะเขาได้
กล่าวว่า "ข้าพระองค์จะไม่ยกมรดก
แห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ให้แก่พระ
องค์" และพระองค์ได้เอนพระกายลงบน
แท่นบรรทมของพระองค์ และทรงเปื้อน
พระพักตร์และไม่ยอมเสวยพระกระยา
หาร

5 แต่เยเซเบลมเหสีของพระองค์มาเข้า
เฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "ทำไม
พระจิตของพระองค์จึงโศกเศร้า จงพระ
องค์ไม่ยอมเสวยพระกระยาหาร"

6 และพระองค์ตรัสกับพระนางว่า
"เพราะเราได้พูดกับนาโบทชาวอิสราเอล
และกล่าวแก่เขาว่า 'จงยกสวนองุ่นของ
เจ้าให้แก่เราเพื่อแลกกับเงิน หรือมิฉะนั้น
ถ้าสิ่งนี้ทำให้เจ้าพอใจ เราจะให้สวน
องุ่นอีกแห่งหนึ่งแก่เจ้าเพื่อแลกกับสวน
นี้' และเขาตอบว่า 'ข้าพระองค์จะไม่ยก
สวนองุ่นของข้าพระองค์ให้แก่พระองค์'"

7 และเยเซเบลมเหสีของพระองค์ทูลพระ
องค์ว่า "บัดนี้พระองค์เป็นผู้ครอบครอง

(42) 1 พกษ 22:31-37 (43) 1 พกษ 21:4

(1) วนฉ 6:33; 1 พกษ 18:45-46 (2) 1 ซมอ 8:14

(3) สนต 25:23; กตว 36:7; อสค 46:18 (5) 1 พกษ 19:1-2

อาณาจักรแห่งอิสราเอลอยู่หรือ เชิญเสด็จลุกขึ้นและเสวยพระกระยาหารเถิด และให้พระทัยของพระองค์สำราญ หม่อมฉันจะมอบสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอลให้แก่พระองค์”

8 ดังนั้นพระนางจึงทรงพระอักษรจดหมายหลายฉบับในพระนามของอาหับ และประทับตราจดหมายเหล่านั้นด้วยตราประทับของพระองค์ และส่งจดหมายเหล่านั้นไปยังพวกผู้อารุโสและพวกขุนนางที่อยู่ในนครของเขา ซึ่งอาศัยอยู่กับนาโบท

9 และพระนางทรงพระอักษรในจดหมายเหล่านั้น โดยตรัสว่า “จงประกาศให้ถอดอาหาร และตั้งนาโบทไว้บนที่สูงท่ามกลางประชากร

10 และตั้งสองคน ที่เป็นพวกบุตรของเบลีอัล ให้อยู่ตรงหน้าเขา เพื่อให้เป็นพยานปรักปรำเขา โดยกล่าวว่า ‘เจ้าได้หมิ่นประมาทพระเจ้าและกษัตริย์’ และจงให้เขาออกไป และเอาหินขว้างเขาเสีย เพื่อให้เขาถึงแก่ความตาย”

11 และพวกผู้ชายของนครของเขานั้น คือพวกผู้อารุโสและพวกขุนนางผู้อาศัยอยู่ในนครของเขานั้น ได้กระทำตามที่เยเซเบลส่งมายังพวกเขา และตามที่มิเชียนไว้ในจดหมายเหล่านั้นซึ่งพระนางได้ทรงส่งมายังพวกเขานั้น

12 พวกเขาได้ประกาศให้ถอดอาหาร และได้ตั้งนาโบทไว้บนที่สูงท่ามกลางประชากร

13 และสองคนได้เข้ามา ที่เป็นพวกลูกของเบลีอัล และนั่งอยู่ตรงหน้าเขา และคนของเบลีอัลทั้งสองนั้นได้เป็นพยานปรักปรำเขา คือได้ปรักปรำนาโบทต่อหน้าประชากร โดยกล่าวว่า “นาโบทได้หมิ่นประมาทพระเจ้าและกษัตริย์” แล้วพวกเขาได้ให้เขาออกไปนอกนคร และเอาหินหลายก้อนขว้างเขาเสีย จนเขาถึงแก่ความตาย

14 แล้วพวกเขาได้ส่งไปยังเยเซเบล โดยทูลว่า “นาโบทถูกขว้างด้วยก้อนหินและได้ตายแล้ว”

15 และต่อมาเมื่อเยเซเบลทรงได้ยินว่านาโบทถูกขว้างด้วยก้อนหินและตายแล้ว เยเซเบลก็ทูลต่ออาหับว่า “ขอเชิญเสด็จลุกขึ้น ไปยึดสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอลเป็นกรรมสิทธิ์ ซึ่งเขาได้ปฏิเสธรที่จะยกให้แก่พระองค์เพื่อแลกกับเงิน เพราะว่านาโบทไม่มีชีวิตอยู่ แต่ได้ตายเสียแล้ว”

16 และต่อมาเมื่ออาหับทรงได้ยินว่านาโบทตายแล้ว อาหับได้ทรงลุกขึ้นเพื่อลงไปยังสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอล เพื่อยึดสวนนั้นเป็นกรรมสิทธิ์

เอลียาห์พยากรณ์ถึง

ความตายของอาหับ

17 และพระวามะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลียาห์ชาวทิสบี โดยตรัสว่า

18 “จงลุกขึ้น ลงไปเพื่อพบกับอาหับ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ซึ่งอยู่ในสะมาเรีย ดูเถิด เขาอยู่ในสวนองุ่นของนาโบท ซึ่งเป็นที่ ๆ เขาลงไปเพื่อยึดมันเป็นกรรม

(10) อพย 22:28; ลนต 24:14-16; กจ 6:11 (12) อสย 58:4

(13) อพย 20:16; 23:1, 7; 2 พกษ 9:26; 2 พศต 24:21; กจ 7:58-59; สบ 11:37

(17) 1 พกษ 19:1; สดต 9:12 (18) 1 พกษ 13:32; 2 พศต 22:9

สิทธิ์

19 และเจ้าต้องพูดกับเขา โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้มาและได้ยึดเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยหรือ’ และเจ้าต้องพูดกับเขา โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ในสถานที่ที่พวกสุนัขได้เลียโลหิตของนาโบท พวกสุนัขจะเลียโลหิตของเจ้า คือของตัวเจ้าเอง’”

20 และอาหับตรัสกับเอลียาห์ว่า “เจ้าได้พบเราแล้วหรือ โอ ศัตรูของเราเอ๋ย” และท่านทูลตอบว่า “ข้าพระองค์ได้พบพระองค์แล้ว เพราะว่าพระองค์ได้ขายตัวพระองค์เอง เพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

21 ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเจ้า และจะเอาชนรุ่นหลังเจ้าออกไปเสีย และจะตัดคนที่สืบสวาระรดกำแพงได้ออกเสียจากอาหับ และคนที่ถูกกักตัวไว้และเหลืออยู่ในอิสราเอล

22 และเราจะกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรชายของอาหิยาห์ เพราะการยั่วยุนั้นซึ่งเจ้าได้ยั่วยุเราให้โกรธ และได้กระทำให้อิสราเอลทำบาป

23 และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสถึงเยเซเบลเช่นกัน โดยตรัสว่า ‘พวกสุนัขจะกินเยเซเบลข้างกำแพงแห่งอิสราเอล’

24 ผู้ใดในราชวงศ์ของอาหับที่ตายในนคร พวกสุนัขจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่งนา ฝูงนกแห่งอากาศจะกิน”

25 แต่ไม่มีผู้ใดเหมือนอย่างอาหับ ซึ่งได้ขายตนเองเพื่อกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ผู้ที่เยเซเบลมเหสีของพระองค์ได้ยุแหย่

26 และพระองค์ได้ทรงประพาดตัวอย่างน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินตามรูปเคารพต่าง ๆ ดังสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ออกไปต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล

อาหับกลับใจเสียใหม่

พระเจ้าจึงไม่ลงโทษอาหับทันที

27 และต่อมาเมื่ออาหับทรงไถ่ยिनพระวณะเหล่านั้น พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์ของพระองค์ และทรงนำผ้ากระสอบมาสวมบนพระกายของพระองค์ และอดอาหาร และบรรทมในผ้ากระสอบ และดำเนินไปมาอย่างค่อย ๆ

28 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอลียาห์ชาวทิซบี โดยตรัสว่า

29 “เจ้าเห็นไหมว่าอาหับถ่อมตัวลงต่อหน้าเราอย่างไร เพราะเหตุว่าเขาถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา เราจะไม่นำเหตุร้ายมาในสมัยของเขา แต่ในสมัยบุตรชายของเขา เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเขา”

บทที่ 22

ประเทศซีเรียและอิสราเอล

มีสันติกันอยู่สามปี

1 และพวกเขามีช่วงสามปีติดต่อกันโดยปราศจากสงครามระหว่างประเทศซีเรียกับประเทศอิสราเอล

(19) 1 พกษ 22:38 (20) 1 พกษ 18:17; 21:25; 2 พกษ 17:17 (21) 1 ซมอ 25:22; 1 พกษ 14:10

(22) 1 พกษ 15:29; 16:3, 11 (23) 2 พกษ 9:10, 30-37 (24) 1 พกษ 14:11; 16:4

(25) 1 พกษ 16:30-33; 21:20 (26) ปฐก 15:16; ลนต 18:25 (29) 2 พกษ 9:25

เยโฮซาฟัทช่วยอาหับสู้รบกับซีเรีย

2 และต่อมาในปีที่สาม เยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล

3 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “พวกท่านทราบกันหรือไม่ว่าเมืองราโมทในกิเลอาดเป็นของพวกเรา และพวกเราอยุ่อยู่และมิได้เอาเมืองนั้นออกมาจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย”

4 และพระองค์ตรัสกับเยโฮซาฟัทว่า “ท่านจะยกไปทำศึกที่ราโมทกิเลอาดกับข้าพเจ้าไหม” และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ข้าพเจ้าเป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชากรของข้าพเจ้าก็เป็นอย่างประชากรของท่าน บรรดาม้าของข้าพเจ้าก็เป็นอย่างบรรดาม้าของท่าน”

5 และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอสอบถามดู ข้าพเจ้าขอร้องทูล พระวามะของพระเยโฮวาห์วันนี้เถิด”

พวกผู้พยากรณ์ของอาหับ

พยากรณ์เท็จ

6 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้รวบรวมพวกผู้พยากรณ์เข้าด้วยกัน ประมาณสี่ร้อยคน และตรัสกับพวกเขาว่า “เราควรจะไปสู้รบกับราโมทกิเลอาดหรือไม่ หรือเราควรจะยับยั้งไว้ก่อน” และพวกเขาทูลว่า “ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระ

หัตถ์ของกษัตริย์”

7 และเยโฮซาฟัททูลว่า “ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นนอกจากนี้แล้ว หรือ เพื่อพวกเราจะสอบถามจากเขา”

8 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮซาฟัทว่า “ยังมีชายคนหนึ่ง คือมีคา야ห์บุตรชายของอิมลาห์ ซึ่งพวกเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้าเกลียดชังเขา เพราะเขาไม่เคยพยากรณ์เรื่องดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย มีแต่เรื่องร้าย” และเยโฮซาฟัททูลว่า “ขอ กษัตริย์อย่าตรัสดังนั้นเลย”

9 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่ง และตรัสว่า “พามีคา야ห์บุตรชายของอิมลาห์มาที่นี่เร็ว ๆ”

10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างประทับบนพระที่นั่งของพระองค์เอง โดยทรงสวมเครื่องทรงทั้งหลายของพระองค์ ณ ช่องว่างในทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย และพวกผู้พยากรณ์ทั้งสิ้นได้พยากรณ์ถวายอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ทั้งสอง

11 และเศเดคียาห์บุตรชายของเคนาอะนาห์ได้ทำเขาสัตว์ด้วยเหล็กสำหรับตน และเขาทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘ด้วยเขาสัตว์เหล่านี้เจ้าจะผลัดคนซีเรียไปจนกว่าเจ้าเผาผลาญพวกเขาเสียสิ้น’”

12 และผู้พยากรณ์เหล่านั้นทุกคนได้พยากรณ์อย่างนั้น โดยทูลว่า “ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาด และเจริญรุ่งเรืองเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์”

(2) 1 พกษ 15:24; 2 พศต 18:12 (3) พบญ 4:43; ยชว 21:38; 1 พกษ 4:13

(4) 2 พกษ 3:7 (5) 2 พกษ 3:11 (6) 1 พกษ 18:19

(7) 2 พกษ 3:11 (11) พบญ 33:17; ศคย 1:18-21

มีคายาห์เป็นผู้พยากรณ์แท้

13 และผู้สื่อสารที่ได้ไปเพื่อเรียกมีคายาห์พูดกับท่าน โดยกล่าวว่า “บัดนี้ ดูเถิด ถ้อยคำทั้งหลายของผู้พยากรณ์เหล่านั้นต่างพูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์เป็นปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของท่าน ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เป็นเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และพูดสิ่งที่ดีเถิด”

14 และมีคายาห์กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น”

15 ดังนั้นท่านมาเฝ้ากษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “มีคายาห์ พวกเราควรจะไปสู้รบกับราโมทกิเลอาดหรือ หรือพวกเราควรจะยับยั้งไว้ก่อน” และท่านทูลตอบพระองค์ว่า “ขอเชิญเสด็จขึ้นไปและเจริญรุ่งเรือง เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์”

16 และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “เราจะต้องขอร้องเจ้ากี่ครั้งว่า เจ้าอย่าบอกเราสิ่งใดนอกจากสิ่งซึ่งเป็นความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์”

17 และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งสิ้นกระจัดกระจายอยู่บนเนินเขาต่าง ๆ อย่างแะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มีนาย ให้พวกเขาทุกคนกลับไปยังบ้านของตนโดยสันติเถิด’”

18 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮซาฟัทว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า

เขาจะไม่พยากรณ์เรื่องดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย มีแต่เรื่องร้าย”

19 และมีคายาห์ทูลว่า “ฉะนั้น ขอพระองค์สดับพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งสวรรค์ยืนข้าง ๆ พระองค์ ข้างขวาพระหัตถ์ของพระองค์ และข้างซ้ายของพระองค์

20 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับเพื่อเขาจะได้ขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด’ และตนหนึ่งได้ทูลอย่างนี้ และอีกตนหนึ่งได้ทูลอย่างนั้น

21 และมีวิญญาณตนหนึ่งออกมา และยืนเฝ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขา’

22 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า ‘จะทำอย่างไร’ และเขาทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะออกไป และข้าพระองค์จะเป็นวิญญาณมูสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน’ และพระองค์ตรัสว่า ‘เจ้าจะไปเกลี้ยกล่อมเขา และจะสำเร็จด้วย จงออกไปและทำเช่นนั้นเถิด’

23 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ได้ทรงใส่วิญญาณมูสาในปากของผู้พยากรณ์เหล่านั้นทั้งสิ้นของพระองค์ และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสเรื่องร้ายเกี่ยวกับพระองค์”

24 แต่เศเดคียาห์บุตรชายของเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบมีคายาห์เข้าที่แก้ม และกล่าวว่า “พระวิญญาณของพระ

(14) กตว 22:38 (17) กตว 27:17; 1 พกษ 22:34-36

(19) โยบ 1:6; 2:1; สดต 103:20; อสย 6:1 (22) วนฉ 9:23; 1 ซมอ 16:14

(23) อสค 14:9 (24) 2 พศต 18:23; ยรม 20:2

เยโฮวาห์ได้เสด็จไปทางไหนจากข้าเพื่อ
พูดกับเจ้า”

25 และมีคายาห์กล่าวว่า “ดูเถิด เจ้าจะ
เห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าจะเข้าไปในห้องชั้น
ในเพื่อซ่อนตัวเจ้าเอง”

26 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “จง
จับมีคายาห์ และพาเขากลับไปยังอาโมน
ผู้ว่าราชการนครและยังโยอาชราชโอรส
ของกษัตริย์

27 และจงกล่าวว่า ‘กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า
“เอาคนนั้นจำไว้ในคุก และเลี้ยงเขาด้วย
ขนมปังแห่งความทุกข์และด้วยน้ำแห่ง
ความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดย
สันติ”’”

28 และมีคายาห์ทูลว่า “ถ้าพระองค์เสด็จ
กลับมาโดยสันติ พระเยโฮวาห์ก็ไม่ได้ตรัส
โดยข้าพระองค์” และท่านกล่าวว่า “จงตั้ง
ใจฟังเถิด โอ ประชากรทั้งหลายเอ๋ย พวก
ท่านทุกคน”

การสู้รบที่ราโมทกิเลอาด

อาหับสิ้นพระชนม์

(2 พศต 18:28-34)

29 ดังนั้นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮ-
ชาฟทกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จขึ้นไปยัง
ราโมทกิเลอาด

30 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเย-
โฮชาฟท์ว่า “ข้าพเจ้าจะปลอมตัวและเข้า
ทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงทั้งหลาย
ของท่าน” และกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้
ทรงปลอมพระองค์และเข้าทำศึก

31 แต่กษัตริย์แห่งซีเรียได้ทรงบัญชาผู้

บัญชาการสามสิบสองคนของพระองค์ที่มี
อำนาจควบคุมกองรถม้าศึกของพระองค์
โดยตรัสว่า “อย่ารบกับทหารน้อยหรือ
ใหญ่ เว้นแต่เฉพาะกับกษัตริย์แห่งอิสรา-
เอลเท่านั้น”

32 และต่อมาเมื่อเหล่าผู้บัญชาการกอง
รถม้าศึกเห็นเยโฮชาฟท์แล้ว พวกเขา
กล่าวว่า “นั่นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล
แน่แล้ว” และพวกเขาได้หันไปเพื่อต่อสู้
กับพระองค์ และเยโฮชาฟท์ได้ทรงร้องขึ้น

33 และต่อมาเมื่อเหล่าผู้บัญชาการกอง
รถม้าศึกรับรู้ว่าจะไม่ใช่กษัตริย์แห่งอิสรา-
เอล พวกเขาจึงหันกลับจากการไล่ตาม
พระองค์

34 และมีชายคนหนึ่งโง่งนยิงธนูไป
และถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่าง
เกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ ดังนั้น
พระองค์จึงตรัสกับคนขับรถม้าศึกของ
พระองค์ว่า “หันมือของเจ้ากลับเถิด และ
พาเราออกไปจากกองทัพ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว”

35 และการสู้รบก็ดุเดือดขึ้นวันนั้น และ
กษัตริย์ถูกพยุขึ้นไว้ในรถม้าศึกของพระ
องค์เผชิยูหน้าคนซีเรีย และได้สิ้นพระ
ชนม์ตอนเวลาเย็น และโลหิตได้ไหลออก
จากบาดแผลนองท้องรถม้าศึก

36 และมีการประกาศตลอดทั่วกองทัพ
ประมาณเวลาดวงอาทิตย์ตก โดยกล่าวว่า
“ทุกคนจงกลับไปยังนครของตน และทุก
คนไปยังดินแดนของตน”

37 ดังนั้นกษัตริย์จึงสิ้นพระชนม์ และ

(25) 1 พกษ 20:30 (27) 2 พศต 16:10; 18:25-27

(28) กตว 16:29; พบญ 18:20-22 (30) 2 พศต 35:22

(31) 1 พกษ 20:1, 24 (32) 2 พศต 18:31; สภข 13:20

ถูกนำมายังกรุงสะมาเรีย และพวกเขาฝัง กษัตริย์ไว้ในกรุงสะมาเรีย

38 และมีคนหนึ่งล้างรถม้าศึกในสระแห่ง สะมาเรีย และพวกสุนัขได้เลียโลหิตของ พระองค์จนเกลี้ยง และพวกเขาได้ล้าง เครื่องอาวุธของพระองค์ ตามพระวณะ ของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้ แล้ว

39 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของอาหับ และบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ และพระราชวังข้างซึ่งพระองค์ทรงสร้าง ไว้ และบรรดานครที่พระองค์ได้ทรงสร้าง สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือพง- ศาวดารของบรรดากษัตริย์แห่งประเทศ อิสราเอลมิใช่หรือ

อาหิซยาห์ขึ้นครอบครองแทนอาหับ

40 ดังนั้นอาหับได้ทรงล่องกลับไปอยู่กับ บรรพบุรุษของพระองค์ และอาหิซยาห์ ราชโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทน พระองค์

เยโฮชาฟัทขึ้นครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พศต 17:1; 20:31)

41 และเยโฮชาฟัทราชโอรสของอาสาเริ่ม ครอบครองเหนือยูดาห์ในปีที่สี่แห่งรัช- กาลของอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล

42 เยโฮชาฟัทมีพระชนมายุสามสิบห้า พรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ได้ทรงครอบครองยี่สิบห้าปี ในกรุงเยรูซาเล็ม และพระนามของพระ ราชมารดาของพระองค์คือ อาซุบาห์ ธิดา ของชิลหิ

43 และพระองค์ได้ดำเนินในทางทั้งเส้น ของอัสราหับิดาของพระองค์ พระองค์ ไม่ได้หันเหออกไปจากทางนั้น โดยทรง กระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของ พระเยโฮวาห์ แต่อย่างไรก็ตามสถานบูชา บนที่สูงทั้งหลายไม่ได้ถูกรื้อออกไปเสีย ด้วยว่าประชากรยังถวายและเผาเครื่อง หอมในสถานบูชาบนที่สูงเหล่านั้น

44 และเยโฮชาฟัทได้ทรงกระทำสัญญา สันติภาพกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล

45 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของเยโฮชา- ฟัท และพลังอำนาจของพระองค์ที่พระ องค์ทรงสำแดง และพระองค์ทรงกระทำ สงครามอย่างไร สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ ในหนังสือพงศาวดารของบรรดากษัตริย์ แห่งประเทศยูดาห์มิใช่หรือ

46 และพวกกริกร่วมเพศที่ยังเหลืออยู่ ผู้ ซึ่งยังเหลืออยู่ในสมัยของอัสราหับิดา ของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงกำจัด ออกไปเสียจากแผ่นดิน

47 เวลานั้นไม่มีกษัตริย์องค์ใดในประ- เทศเอโดม ผู้ว่าราชการคนหนึ่งเป็น กษัตริย์

48 เยโฮชาฟัทได้ทรงทำเรือแห่งเมือง ทารซิชหลายลำ เพื่อจะไปยังโอเฟอร์เพื่อขน ทองคำมา แต่เรือเหล่านั้นไปไม่ถึง เพราะ เรือเหล่านั้นแตกเสียที่เอซีโอนเกเบอร์

49 แล้วอาหิซยาห์ราชโอรสของอาหับ ตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า “ขอให้พวกผู้รับใช้ ของข้าพเจ้าไปกับพวกผู้รับใช้ของท่านใน เรือเหล่านั้น” แต่เยโฮชาฟัทไม่ทรงอนุ-

(38) 1 พกษ 21:19 (39) อมส 3:15 (40) 2 พกษ 1:2, 18 (41) 2 พศต 20:31

(43) 1 พกษ 14:23; 15:14; 2 พกษ 12:3 (44) 2 พศต 18:1; 19:2; 2 คร 6:14

(45) 2 พศต 20:34 (46) ปฐก 19:5 (47) ปฐก 25:23 (48) 1 พกษ 9:26, 28; 10:22

ญาติ

เยโฮรัมขึ้นครอบครองแทนเยโฮชาฟัท
50 และเยโฮชาฟัทได้ทรงล่องหลับไปอยู่
กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝัง
ไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครของ
ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และ
เยโฮรัมราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบ
ครองแทนพระองค์

การครอบครองอันชั่วร้ายของอาหัสยาห์
51 อาหัสยาห์ราชโอรสของอาหับทรงเริ่ม
ครอบครองเหนืออิสราเอลในกรุงสะมา-
เรียในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลของเยโฮชา-
ฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ และได้ทรงครอบ

ครองสองปีเหนืออิสราเอล

52 และพระองค์ได้ทรงกระทำความ
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
และได้ดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระ
องค์ และในทางแห่งพระราชมารดาของ
พระองค์ และในทางของเยโรโบอัมบุตร
ชายของเนบัท ผู้ที่ได้กระทำให้อิสราเอล
ทำบาป

53 ด้วยว่าพระองค์ได้ทรงปรณิบัติพระ
บาอัล และนมัสการพระนั้น และได้ทรง
ยั่วยุพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลให้
ทรงกริ้ว ตามทุกสิ่งที่ราชบิดาของพระ
องค์ได้ทรงกระทำ

(50) 2 พศต 21:1

(51) 1 พกษ 22:40

(52) 1 พกษ 15:26; 21:25